

YAHYA VE İSA
PEYGAMBERİN
SÖZLERİ

39- ben size diyorum: siz beni bir daha asla **görmeyeceksiniz**, ta ki (o vakit gelip) siz şöyle diyene kadar:

yücenin ismi altında gelen o (haberci) kutsanmış olsun!

* * * * *

40- çünkü benim rabbimin iradesi şudur: o hizmetkarı (isayı) **gören** ve ona iman eden her kişi ebedi hayatı kazansın, ve (benim rabbim buyurdu:)

ben onu “son günde” kaldıracağım!

(incil, matta, 23/39 & yuhanna, 6/40)

BÖLÜM 1

- 1- (yahya) dedi: tevbe edin, çünkü göğün krallığı yakındır!
- 2- ey sizi gidi engerekler nesli! gelecek olan gazaptan kaçmanızı size kim uyarıp-bildiriyor?
- 3- o halde, iyi meyva verin (29/11) sizin tevbenizin bir delili olarak.
- 4- ve kendinize şöyle demeyi bırakın: “bizim babamız ibrahimdir,” çünkü ben size diyorum: ilah ibrahime bu taşlardan dahi çocuklar çıkarıp-verebilir.
- 5- şimdi bile balta ağaçların dibinde yatmaktadır. o halde, iyi meyva vermeyen (29/11) her ağaç kesilip-indirilecektir ve ateşe atılacaktır.
- 6- ben sizi tevbe için suyla arındırıyorum, fakat benden sonra gelecek olan benden daha azametlidir. ben onun pabuçlarını taşımaya dahi layık değilim.
- 7- o sizi kutsal ruh ile ve ateşle arındıracaktır. onun yabası elindedir. o kendi harman yerini temizleyecektir,

ve onun “buğdayını” kendi ambarına yığacaktır,

fakat “samanı” o yakacaktır sönmez ateşle.

- 8- (ey isa) ben senin tarafından arındırılmaya muhtacım, fakat buna rağmen sen bana mı geldin?

- 9- (isa) dedi: şimdi izin ver, çünkü bize gereken böylece bütün erdemli-davranışları yerine getirmemizdir.

- 10- o yazılıdır: bir kişi yalnız ekmekle yaşamaz, fakat

her “kelimeyle”

ilahın ağzından çıkıp-gelmiş olan.

- 11- yine o yazılıdır: siz asla test etmeyeceksiniz sizin ilahınız yüceyi!
- 12- çekil git, şeytan! o yazılıdır: siz sadece sizin ilahınız yüceye tapınacaksınız, ve siz sadece ona hizmet edeceksiniz.

- 13- tevbe edin, çünkü göğün krallığı yakındır!

- 14- benim ardımca gelin, ve ben sizi adam balıkçıları yapacağım. (9/41-42)

- 15- ruhta fakir olanlar kutsanmıştır, çünkü göğün krallığı onlara aittir.
16- yasta olanlar kutsanmıştır, çünkü onlar rahatlatılacaklardır.
17- alçakgönüllü olanlar kutsanmıştır, çünkü onlar

“yurdu”

miras alacaklardır. (21/33)

- 18- erdemli-davranışlar için acıkanlar ve susayanlar kutsanmıştır, çünkü onlar doyurulacaklardır.
19- merhametli olanlar kutsanmıştır, çünkü onlara merhamet gösterilecektir.
20- yürekte temiz olanlar kutsanmıştır, çünkü onlar ilahı göreceklerdir.
21- barıştırmacılar kutsanmıştır, çünkü onlar ilahın hizmetkarları olarak anılacaklardır.
22- erdemli-davranışlar uğruna ezaya uğratılmış olanlar kutsanmıştır, çünkü göğün krallığı onlara ait olacaktır.
23- onlar sizi aşağıladıklarında ve size eza ettiklerinde, ve size karşı her türlü kötülüğü benim ismimden ötürü söylediklerinde siz kutsanmış olacaksınız.

- 24- “sevinin,” ve “coşun,”
çünkü sizin “mükafatınız” büyüktür gökte.

onlar sizden önceki habercilere de böyle eza etmişlerdi.

BÖLÜM 2

- 1- siz yeryüzünün tuzusunuz. fakat eğer tuz kendi tadını kaybederse, artık o neyle lezzetli kılınabilir? o artık hiçbir şeyde iyi durmaz, fakat sadece atılır ve

“çiğnenir” ayak altında.

(34/27-28)

- 2- siz dünyanın ışığısınız. bir dağın üzerine kurulmuş olan o şehir gizlenemez.
3- ve onlar bir lambayı ışıdattıktan sonra onu gidip kovanın altına koymazlar; o ancak lambalığın üzerine konulur, ve o ışık verir orada evin içindeki herkese.

4- işte aynen böylece, sizin ışığınız da parlamalıdır başkalarının önünde, ta ki onlar

görsünler

sizin “iyi hareketlerinizi”

ve yüceltsinler sizin göksel rabbinizi.

5- sanmayın ki, ben kanunu veya habercileri tamamen iptal etmek için geldim. ben iptal etmek için gelmedim fakat tamamlayıp-doğrulamak için geldim.

6- doğrusu, ben size söylüyorum: gök ve yer geçip-gitmeden, en küçük bir harf veya bir harfin en küçük bir parçası dahi kanundan silinip-gitmeyecektir, herşey yerine gelene kadar.

7- o halde, her kim bozarsa en küçük birini

bu “emirlerin,”

ve başkalarına böyle yapmalarını öğütlerse,

o “en küçük” olarak anılacaktır
göğün krallığında;

fakat her kim itaat eder ve öğretirse

bu “emirleri,”

o “en büyük” olarak anılacaktır
göğün krallığında.

8- ben size diyorum: sizin erdemli-davranışlarınız o yazıcıların ve ferisilerinkini geçmedikçe, siz asla göğün krallığına giremezsiniz.

9- siz işittiniz sizin atalarınıza böyle söylenildiğini: siz katletmeyeceksiniz; ve her kim katlederse, hükme müstahak olacaktır.

10- fakat ben size söylüyorum: kendi kardeşine kızan herkes hükme müstahak olacaktır, ve her kim kardeşine “aymaz!” derse, mahkemede sorumlu tutulacaktır, ve her kim “seni gidi aptal!” derse, alevli cehenneme müstahak olacaktır.

11- o halde, siz eğer kendi kurban-hediyenizi mezbaha getirir, ve orada kendi kardeşinizin size karşı bir kırgınlığı kaldığını hatırlarsanız,

12- derhal bırakın sizin kurban-hediyenizi orada mezbahta, gidin önce ve kendi kardeşinizle barışın, ve sonra gelin ve kendi kurban-hediyenizi takdim edin.

13- kendi hasmınızla mahkemeye giderken daha yolda çabukça onunla anlaşın. aksi takdirde, sizin hasmınız sizi hakimin eline verecektir, ve hakim sizi gardiyanın eline verecektir, ve siz hapse atılacaksınız.

14- doğrusu, ben size söylüyorum: siz son kuruşu ödeyene kadar serbest bırakılmayacaksınız.

15- siz işittiniz böyle söylenildiğini: siz asla zina etmeyeceksiniz!

16- fakat ben size söylüyorum: bir kadına şehvetle bakan her kişi onunla zaten zina etmiştir kendi yüreğinde.

17- eğer sizin sağ gözünüz sizin günah işlemenize sebep oluyorsa, çıkarın onu ve atın öteye. sizin organlarınızdan birini kaybetmeniz daha iyidir sizin için bütün bedeninizin

“cehenneme” atılmasından.

18- ve sizin sağ eliniz sizin günah işlemenize sebep oluyorsa, kesin onu ve atın öteye. sizin organlarınızdan birini kaybetmeniz daha iyidir sizin için bütün bedeninizin

“cehenneme” gitmesinden.

19- ayrıca böyle söylenildi: her kim kendi karısını boşarsa, ona bir boşanma dokümanı verecektir.

20- fakat ben size söylüyorum: her kim kendi karısını boşarsa, onun zina etmesine sebep olmuştur, ve her kim boşanmış bir kadınla evlenirse, zina etmiştir.

21- yine siz işittiniz sizin atalarınıza böyle söylenildiğini: yalan yere and etmeyeceksiniz, lakin sizin adanmış olduğunuz herşeyi yüce için yerine getireceksiniz.

22- fakat ben size söylüyorum: hiç yemin etmeyin; göğün üzerine, çünkü o ilahın tahtıdır;

23- yerin üzerine, çünkü o onun ayak-iskemlesidir; barış-yurdu üzerine, çünkü o büyük kralın şehridir.

24- sizin başınızın üzerine de yemin etmeyin, çünkü siz tek bir saç dahi ak veya kara edemezsiniz.

25- o halde, haydi sizin “evetiniz” sadece “evet” olsun, ve sizin “hayırınız” sadece “hayır” olsun. bundan ötesi kötü olandandır.

26- siz işittiniz böyle söylenildiğini: göze karşı göz, ve dişe karşı diş!

27- fakat ben size söylüyorum: kötü olana karşı hiç direnç göstermeyin. biri sizin sağ yanağınıza vurduğunda, ötekini de çevirin ona.

28- eğer biri sizin gömleğinizi almak için kanun önüne çıkmak isterse, kendi ceketinizi de verin ona.

29- eğer biri sizi bir mil yürümeye zorlarsa, onunla iki mil gidin.

30- sizden isteyene verin, ve sizden borç almak isteyene arkanızı çevirmeyin.

- 31- siz işittiniz böyle söylenildiğini: siz seveceksiniz sizin komşunuzu ve nefret edeceksiniz sizin düşmanınızdan.
- 32- fakat ben size söylüyorum: kendi düşmanlarınızı sevin, ve size eza edenler için dua edin
- 33- ta ki siz hizmetkarları olasınız sizin göksel rabbinizin, çünkü o kendi güneşini doğdurur kötünün ve iyinin üzerine, ve yağmurunu yağdırır adilin ve haksızın üzerine.
- 34- çünkü siz sadece o sizi sevenleri severseniz, ne karşılığınız olacaktır? vergi toplayıcıları da aynısını yapmıyorlar mı?
- 35- ve siz sadece sizin kardeşlerinizi selamlarsanız, bunda iyi-fazla olan nedir? putperestler de aynısını yapmıyorlar mı?
- 36- o halde, yetkin olun, aynen sizin göksel rabbinizin yetkin olduğu gibi.

BÖLÜM 3

- 1- fakat dikkat edin ki, erdemli hareketleri sırf insanlar onları görsün diye uygulamayın; aksi takdirde, sizin hiçbir karşılığınız olmaz sizin göksel rabbinizden.
- 2- siz sadaka verdiğiniz zaman, borazan çaldırmayın sizin önünüzde, münafıkların yaptığı gibi sinagoglarda ve sokak aralarında başkalarının övgüsünü kazanabilmek için. doğrusu, ben size söylüyorum: onlar kendi mükafatlarını almış oldular.
- 3- fakat siz sadaka verdiğinizde, kendi sol elinizin bilmesine dahi izin vermeyin kendi sağ elinizin ne yapmakta olduğunu,
- 4- ta ki sizin sadakanız gizli olsun. ve sizin rabbiniz gizlide gören size ödeyecektir.
- 5- siz dua ettiğinizde, münafıklar gibi olmayın, sinagoglarda ve sokak köşelerinde ayağa-dikilip dua etmeyi seven ta ki başkaları onları görsünler diye. doğrusu, ben size söylüyorum: onlar kendi mükafatlarını almış oldular.
- 6- fakat siz dua ettiğinizde, içeri odanıza gidin, kapıyı kapatın, ve gizlide dua edin sizin rabbinize. ve sizin rabbiniz gizlide gören size ödeyecektir.
- 7- dua ederken, putperestler gibi gevelemeyin, çok sözlerinden ötürü işitileceklerini sanan.
- 8- onlar gibi olmayın. sizin rabbiniz bilmektedir sizin ihtiyacınızı siz ondan dilemeden önce.
- 9- siz şöyle dua etmelisiniz:

- 10- gökteki bizim rabbimiz, senin ismin mübarek olsun,

senin "krallığın" gelsin!

senin iraden yapılsın, yerde ve gökte.
- 11- bugün ver bize bizim günlük ekmeğimizi;
- 12- ve bizim boçlarımızı bağışla bize, biz bağışladığımız gibi bizim borçlarımızı.
- 13- ve bizi ağır teste tabi tutma, fakat bizi kurtar kötü olandan.

- 14- eğer siz başkaları için kendilerinin taşkınlıklarını bağışlarsanız, sizin göksel rabbiniz de sizi bağışlayacaktır.
- 15- fakat eğer siz başkalarını bağışlamazsanız, sizin rabbiniz de sizin taşkınlıklarınızı bağışlamayacaktır.
- 16- siz oruç tuttuğunuzda, münafıklar gibi suratınızı asmayın. onlar suratlarını asarlar, ta ki onlar oruç tuttuklarını belli etsinler başkalarına. doğrusu, ben size söylüyorum: onlar kendi mükafatlarını almış oldular.
- 17- fakat siz oruç tuttuğunuzda, kendi başınızı meshedin ve kendi yüzünüzü yıkayın,
- 18- ta ki sizin oruç tuttuğunuz hiç kimseye belli olmasın, sadece saklı olan sizin rabbiniz hariç. ve sizin rabbiniz saklı olanı gören size ödeyecektir.
- 19- kendiniz için yeryüzünde hazineler yığmayın, orada güve ve pas telef eder, ve hırsızlar girip çalarlar.
- 20- fakat gökte hazineler yığın, orada güve ve pas telef edemez, ve hırsızlar girip çalamazlar.
- 21- çünkü sizin hazineniz (9/38) nerede ise, sizin yüreğiniz de orada olacaktır.
- 22- bedeniniz lambası gözdür. eğer sizin gözünüz sağlamsa, sizin bütün bedeniniz dolacaktır

 “ışıkla;”

(41/43)

- 23- fakat eğer sizin gözünüz bozuksa, sizin bütün bedeniniz kalacaktır

 “karanlıkta.”

ve eğer sizin içinizdeki ışık (sandığımız) karanlık ise, o karanlık ne büyük olacaktır.
 (45/9-10)

- 24- hiç kimse iki efendiye hizmet edemez. o birinden nefret edecek ve öbürünü sevecektir, veya birine bağlanacak ve öbürünü hor görecektir. siz ilaha ve servete hizmet edemezsiniz.
- 25- o halde, ben size diyorum: kendi canınız için tasalanmayın siz ne yiyeceksiniz diye, veya kendi bedeniniz için siz ne giyeceksiniz diye. can yiyecekten daha öte bir şey değil midir ve beden giyecekten daha öte değil midir?
- 26- semadaki kuşlara bakın; onlar ne ekerler, ne de biçerler, onlar ambarlara hiçbir şey yığmazlar, fakat sizin göksel rabbiniz onları besler. siz onlardan daha önemli değil misiniz?
- 27- sizden herhangi biriniz tasalanarak tek bir an katabilir misiniz kendi ömrünüze?
- 28- niçin giyecek için kaygılısınız? kır çiçeklerinin nasıl büyüdüğüne bir bakın. onlar ne çalışırlar, ne de iplik-eğirirler.

- 29- fakat ben size diyorum: süleyman bile bütün kendi görkeminde onlardan biri gibi giyindirilmiş değildir.
- 30- eğer ilah kırım otunu böyle giyindiriyorsa, bugün büyüyen ve yarın fırına atılan, sizin için bundan daha çok tedarik etmeyecek midir, ey siz az imanlılar?
- 31- öyleyse tasalanıp demeyin: biz ne yiyeceğiz, veya biz ne içeceğiz, veya biz ne giyineceğiz?
- 32- putperestler bütün bu şeyleri ararlar. sizin göksel rabbiniz sizin onların hepsine ihtiyaç duyduğunuzu bilmektedir.
- 33- fakat öncelikle arayın

“krallığı,”

(21/33)

ve onun erdemli-davranışını,

ve bütün bu şeyler size verilecektir bunun yanında.

34- yarın için tasalanmayın; yarın kendisi için gerekeni yapacaktır. bir güne onun kendi kötülüğü yeter.

BÖLÜM 4

- 1- hükmetmeyi bırakın, ta ki siz hükmolunmayasınız.
- 2- çünkü siz hükmettiğiniz gibi, siz de hükmolunacaksınız; ve sizin kendisiyle ölçtüğünüz ölçü

“ölçülecektir”

size. (21/31)

- 3- siz niçin sizin kardeşinizin gözündeki çöpü farkediyorsunuz, fakat sizin kendi gözünüzde olan merteği seçemiyorsunuz?
- 4- siz nasıl diyebiliyorsunuz sizin kardeşinize: “bırak, ben çıkarayım o çöpü senin gözünden,” o mertek hala senin kendi gözünde durmakta iken?
- 5- ey seni münafık, önce sen kendi gözünden merteği çıkar, ta ki sonra sen net olarak görebilesin o çöpü çıkarmak için senin kardeşinin gözünden.

6- vermeyin ve atmayın

 “kutsal” olanı sizin “incilerinizi”

 köpeklere, domuzların önüne, (9/39)

yoksa onlar çiğnerler onları ayaklarının atında, ve dönüp sizi parçalara ayırırlar.

7- isteyin ve o arayın ve
 size “verilecektir,” siz “bulacaksınız;”

 vurun ve
 kapı size “açılacaktır.”
 (42/31-33)

8- çünkü istemiş olan kişi ve aramış olan kişi
 “alır,” “bulur;”

 ve vuran kişiye,
 kapı “açılır.”

9- sizden hangi biriniz kendi oğluna verir

bir “taş”

 o bir parça “ekmek” istediğinde,

10- veya bir “yılan”

 o tek bir “balık” istediğinde?

11- o halde eğer siz, adi-fena olanlar, kendi çocuklarınıza nasıl iyi hediyeler vereceğinizi biliyorsanız, sizin göksel rabbiniz bundan ne kadar çok

verecektir

 iyi “şeyleri”

 o kendisinden isteyenlere. (28/25)

12- başkaları için yapın sizin onlardan sizin için yapmalarını dilediğiniz herşeye göre. işte, kanun ve haberciler (özü) budur.

13- dar kapıdan girin; çünkü helake götüren kapı geniş ve yol düzdür, ondan girenler çoktur.

14- ne kadar

dardır

o “kapı,”

ve engebelidir

o “yol,”

“hayata” götürececek olan; (43/41)

onu bulanlar azdır.

15- sahte habercilere karşı dikkatli olun, onlar size koyun postu içinde gelirler, fakat altında yırtıcı kurtlardır. (4/22-23)

16- onların meyvalarından (9/20) siz tanıyacaksınız onları. insanlar hiç toplarlar mı

“üzümleri”

veya “incirleri”

“dikenli-çalılardan,”

“iğneli-bitkilerden?”

17- aynen böylece,

her iyi “ağaç”
iyi “meyva” verir,

ve bir çürük “ağaç”
kötü “meyva” verir;

18-

bir iyi “ağaç”
kötü “meyva” veremez,

ve bir çürük “ağaç”
iyi “meyva” veremez.

19- her ağaç

iyi “meyva” vermeyen

“kesilip-indirilecektir”
ve ateşe atılacaktır.

20- o halde, onların meyvalarından (9/20) siz tanıyacaksınız onları.

21- bana “bey, bey,” diyen herkes göğün krallığına girecek değildir, fakat sadece o

yapan

“iradesini”

benim gökteki rabbimin. (29/11)

22- o gün çokları bana diyecekler: bey, bey, biz senin isminle habercilik etmedik mi, biz senin isminle cinleri kovmadık mı, biz senin isminle azametli işler yapmadık mı?

23- sonra ben onlara açıkça bildireceğim: ben sizi hiç tanımadım. çekilin benim yanımdan, sizi gidi kötülükçüler!

24- dinleyen her kişi

bu benim “kelimelerimi”

ve onlarla amel eden (9/20)

kendi evini bir kayanın üzerine bina etmiş olan zeki bir adam gibi olacaktır.

25- yağmur yağdı, seller geldi, ve fırtınalar esti ve evi sarstılar. fakat o yıkılmadı; o sağlamca bir kayanın üzerine kurulmuştu.

26-

ve dinleyen her kişi

bu benim “kelimelerimi”

fakat onlarla amel etmeyen

kendi evini kumun üzerine bina etmiş olan aptal bir adam gibi olacaktır.

27- yağmur yağdı, seller geldi, ve fırtınalar esti ve evi sarstılar. ve o yıkıldı ve tamamen harab oldu.

BÖLÜM 5

- 1- ben onu yapacağım. temiz ol!
2- sen bunu hiç kimseye anlatma sakın, fakat git kendini göster bir levili-bilgine ve

takdim et

“hediyeyi”

musanın bildirmiş olduğu;
(musa, 32/1-4)

bu onlar için bir “kanıt” olacaktır.

- 3- ben geleceğim, ve ona şifa vereceğim.
4- doğrusu, ben size söylüyorum: ben israilde hiç kimsede böyle iman görmedim.
5- ben size söylüyorum: çokları gelecekler doğudan ve batıdan ve oturacaklar ibrahim, ishak, ve yakubla ziyafet-sofrasına göğün krallığında.
6- fakat krallığın hizmetkarları dış karanlığa sürülecekler, orada olacaktır

“feryat-figan,”

ve dış “gıcırdatması.”

- 7- sen gidebilirsin; madem ki sen iman ettin, haydi o yapılısın senin için.
8- tilkilerin inleri ve semadaki kuşların yuvaları vardır, fakat adamoğlunun kendi başını dinlendirecek yeri yoktur.
9- sen beni takip et, ve bırak ölüler kendi ölülerini gömsünler.
10- niçin dehşete kapıldınız, ey siz az imanlılar?
11- git öyleyse!
12- cesur ol çocuk, senin günahların bağışlandı!
13- siz niçin kötü düşünceler kuruyorsunuz?
14- bunların hangisi daha kolay: “senin günahların bağışlandı” demek mi, veya “kalk ve yürü” demek mi?

15- fakat ta ki siz bilesiniz adamoğlunun yeryüzünde yetkiye sahip olduğunu günahları bağışlama konusunda. (27/16-20)

16- kalk, kendi yatağımı topla, ve evine git!

17- beni takip et!

18- sağlam olanların doktora ihtiyaçları yoktur, fakat hasta olanların vardır.

19- gidin ve anlamını öğrenin şu kelimelerin: “ben merhameti arzularım, kurban-kesimini değil!” ben erdemli olanları çağırmak için gelmedim fakat sadece günahkarları.

20- düğün davetlileri (15/1...) damat onlarla birlikte olduğu sürece yas tutabilirler mi? damadın onlardan çekilip-alınacağı günler gelecektir, ve sonra onlar oruç tutacaklardır.

21- hiç kimse eski bir elbiseyi yeni bir kumaş parçasıyla yamamaz, çünkü onun hepsi elbiseden kopup-ayrılır, ve yırtık daha da kötü olur.

22- insanlar yeni şarabı eski tulumlara koymazlar. aksi takdirde tulumlar patlar, şarap taşıp-dökülür, ve tulumlar telef olurlar. bilakis, onlar yeni şarabı yeni tulumlara koyarlar, ve her ikisi de korunmuş olur.

23- cesur ol, kızım! kendi imanın kurtardı seni.

24- çekilin beriye! kız ölmüş değildir, fakat uyumaktadır.

25- sen benim bunu yapabileceğime iman ediyor musun?

26- o halde, haydi o yapılınsın senin için senin imanına göre.

27- fakat bunu hiç kimseye bildirme sakın.

28-

“hasat”

bereketlidir,

fakat “işçiler” azdır;

29- o halde hasadın efendisine söyleyin ki, o işçiler çıkarıp-göndersin kendi hasadı için. (21/33-35)

BÖLÜM 6

- 1- putperestlerin bölgesine gitmeyin ve hiçbir samiriye kasabasına girmeyin.
- 2- fakat sadece israil evinin kaybolmuş öğrencilerine gidin.
- 3- giderken, şunu ilan edin: göğün krallığı yakındır!

4- "hastaları" tedavi edin,	"cüzamlıları" temizleyin,
-----	-----
"ölüleri" kaldırın;	"cinleri" çıkarın.

siz ücretsiz aldınız, ücretsiz olarak siz vermelisiniz.

- 5- kendi kemerlerinize altın, gümüş, veya bakır koymayın;
- 6- yolculuk için çuval, veya ikinci bir gömlek, veya pabuçlar, veya baston almayın. zira işçi kendi yiyeceğini hak eder.
- 7- siz bir kasabaya veya köye girdiğinizde, orada değerli bir kişi arayın, ve ayrılana kadar siz onunla kalın.
- 8- siz bir eve girdiğinizde, ona barış dileyin.
- 9- eğer o ev layıkça, sizin (dilediğiniz) barış onun üzerine gelsin; eğer değilse, sizin (dilediğiniz) barış size geri dönsün.
- 10- her kim sizi kabul etmez veya

dinlemezse

sizin "kelimelerinizi,"

derhal o evden veya kasabadan çıkın ve kendi ayağınızdaki tozu silkeleyin.

11- doğrusu, ben size söylüyorum: hüküm gününde, sodom ve gomorra yurdunun azabı daha hafif olacaktır o kasabadan.

12- işte, ben sizi kurtların arasına koyunlar gibi gönderiyorum; o halde, yılanlar kadar zeki ve güvercinler kadar saf olun.

13- fakat insanlardan sakının, çünkü onlar sizi mahkemelere teslim edecekler ve kendi sinagoglarında size eziyet edecekler.

14- ve siz valilerin ve kralların önüne götürüleceksiniz, benim uğrumda, onların ve putperestlerin önünde bir şahit olarak.

15- onlar sizi teslim ettiklerinde, siz asla tasalanmayın nasıl konuşacağınız veya ne söyleyeceğiniz konusunda. sizin ne söyleyeceğiniz size o anda verilecektir.

16- çünkü konuşan siz olmayacaksınız, fakat sizin rabbinize ait olan ruh sizin aracılığınızla konuşacaktır.

17- kardeş kardeşi ölüme teslim edecektir, ve baba kendi çocuğunu; çocuklar ana babalarına karşı kalkacaklar ve onları ölüme vereceklerdir.

18- siz herkes tarafından nefret edileceksiniz benim ismimden ötürü, fakat her kim sona kadar dayanırsa kurtarılacaktır.

19- onlar size bir kasabada eza ettiklerinde, ötekine kaçın. doğrusu, ben size söylüyorum: siz asla

bitiremeyeceksiniz

israilin “kasabalarını”

(davud, 48/6-8)

adamoğlu gelmeden önce.

20- hiçbir havari kendi öğretmeninden üstün değildir, hiçbir köle kendi efendisinden üstün değildir.

21- havariye yeterlidir onun kendi

“öğretmeni”

gibi olması,

köleye yeterlidir onun kendi

“efendisi”

gibi olması.

eğer onlar evin efendisini “şeytanların başı” diye çağırdılarsa, onun ev-halkını daha bundan ne çok!

22- o halde, onlardan korkmayın; çünkü

gizlenmiş hiçbir şey yoktur ki,

“açığa çıkacak”

olmasın,

saklanmış hiçbir sır yoktur ki,

“bilinecek”

olmasın.

23- size karanlıkta söylediklerimi

“ışıkta”

konuşun,

size fısıldanmış olanları

“damlarda”

ilan edin.

24- ve asla korkmayın sadece bedeni öldürüp canı hiç öldüremeyecek olanlardan; bilakis, sadece korkun hem canı, hem bedeni cehennemde helak edebilecek olandan.

25- iki serçe birkaç kuruşa satılmıyor mu? fakat onlardan biri dahi yere düşemez sizin rabbinizin bilgisi dışında.

26- sizin başınızın bütün saçları bile sayılmıştır.

27- o halde korkmayın; siz birçok serçelerden daha değerlisiniz.

28- başkalarının önünde her kim beni tasdik ederse,

ben “tasdik edeceğim” onu

benim göksel rabbimin

önünde.

29- fakat başkalarının önünde her kim beni inkar ederse,

ben “inkar edeceğim” onu

benim göksel rabbimin

önünde.

30- sanmayın ki ben yeryüzüne barış getirmeye geldim. ben barış getirmeye değil fakat kılıç getirmeye geldim.

31- çünkü ben bir adamı kendi babasına karşı, bir kızını kendi annesine karşı, ve bir gelini kendi kaynanasına karşı kaldırmaya geldim;

32- ve bir kişinin düşmanları onun kendi ev-halkı olacaktır.

33- her kim babasını veya annesini benden daha çok severse ‘bana’ layık değildir, ve her kim oğlunu veya kızını benden daha çok severse ‘bana’ layık değildir;

34- ve her kim kendi haçını yüklenip

gelmezse

“ardımdan” benim,

o ‘bana’ layık değildir. (9/20)

35- her kim kendi hayatını bulursa, onu kaybedecektir, ve her kim kendi hayatını kaybederse, benim uğrumda, onu bulacaktır.

36- her kim sizi kabul ederse beni kabul etmiş olur, ve her kim beni kabul ederse beni göndereni kabul etmiş olur.

37- her kim bir haberciyi, onun haberci olmasından dolayı, kabul ederse bir haberci mükafatı kazanacaktır, ve her kim bir erdemli kişiyi, onun erdemli olmasından dolayı, kabul ederse bir erdemli kişi mükafatı kazanacaktır.

38- ve her kim sadece bir bardak soğuk su verirse, onun bir havari olmasından ötürü, bu küçüklerden birine içmesi için-- doğrusu, ben size söylüyorum: o kesinlikle kendi mükafatından mahrum olmayacaktır.

BÖLÜM 7

1- gidin ve bildirin yahyaya sizin şu işitip gördüklerinizi:

2- “körler” tekrar görüyorlar,

“topallar” yürüyorlar;

“cüzzamlılar” temizleniyorlar,

“sağırılar” işitiyorlar;

“ölüler” kaldırılıyorlar.

(42/31-33)

ve fakirlere iyi-haber iletilmiş durumdadır.

3- ve kutsanmış olsun bana karşı hiç garez duymayanlar.

- 4- siz çöle ne görmek için gittiniz? rüzgarın salladığı bir kamış mı?
 5- o halde siz ne görmeye gittiniz? iyi elbiseler giyinmiş birini mi? o iyi elbiselere bürünmüş olanlar krallık saraylarında bulunurlar.
 6- o halde siz niçin gittiniz? bir haberci görmeye mi? evet, ben size derim: o bir haberciden daha fazlasıdır.
 7- bu kişi onun hakkında şöyle yazılmış olandır: “işte, ben gönderiyorum benim elçimi senin önünde; o senin yolunu hazırlayacaktır senin önünde.”
 8- doğrusu, ben size söylüyorum: kadından doğmuş olanlar arasında arındırıcı yahyadan daha büyük olan çıkmamıştır; fakat en küçük olan

 “göğün krallığında”

(21/33-35)

ondan daha büyüktür.

- 9- arındırıcı yahyanın günlerinden şimdiye kadar, göğün krallığı zorbalık görmektedir, ve zorbalı onu zorla ele geçirmektedirler.
 10- (israilde) bütün haberciler ve kanun yahyanın zamanına kadar habercilik etmişlerdir.
 11- ve eğer siz bunu kabul ediciyseniz, o bir ilyasdır (11/22-23), geleceği bildirilmiş olan.

12- “kulağı olanlar bunu işitmelidirler.”

13- ben bu nesli neye benzetebilirim? o pazar-meydanlarında oturup birbirlerine şöyle seslenen çocuklar gibidir:

14- biz sizin için flüt çaldık, fakat siz

 “dans etmediniz,”

biz bir ağıt yaktık, fakat siz

 “yas tutmadınız.”

15- çünkü yahya ne yiyerek, ne de içerek geldi, ve onlar dediler: o bir cin tarafından tutulmuştur.

16- adamoğlu yiyerek ve içerek geldi, ve onlar dediler: bakın, o bir obur ve ayyaşdır, vergi toplayıcıları ve günahkarların arkadışdır.

fakat

 “zeki-plan”

kendi ürettiği “çalışmalar” ile aklanır.

17- yazıklar olsun sana, ey yüksek-şehir! yazıklar olsun sana, ey sahil-şehri!

çünkü eğer senin içinde yapılmış olan

 “azametli hareketler”

sur ve saydada yapılmış olsaydı, onlar çoktan tevbe etmiş olurlardı çulda ve külda.

18- fakat ben size derim: hüküm gününde, sur ve saydanın azabı daha hafif olacaktır sizinkinden.

19- ve sana gelince, ey kuleli-şehir: sen göğe mi yükseltileceksin? sen yer-dibine indirileceksin.

çünkü eğer senin içinde yapılmış olan

 “azametli hareketler”

sodomda yapılmış olsaydı, o bugüne kadar ayakta kalmış olurdu.

20- fakat ben size derim: hüküm gününde, sodom yurdunun azabı daha hafif olacaktır sizinkinden.

21- ben seni övgüyle-yüceltirim, ey rab, göğün ve yerin rabbi, çünkü sen

sakladığın halde

 bu “şeyleri”

“zeki” olanlardan,

ve “öğretilmiş” olanlardan,

onları açtın sen sadece çocuksu olanlara.

22- evet, ey rab, senin cömert iraden böyle takdir etti.

23- bütün şeyler bana benim rabbim tarafından verildi. hiç kimse hizmetkarı bilmez rabbim dışında, ve hiç kimse rabbi bilmez hizmetkarın dışında ve hizmetkarın kendilerine

 “onu”

açmak istediği kimseler dışında.

24- siz bana gelin, ey bütün iş yapanlar ve

 “yüklenmiş”

olanlar, (5/28-29)

ve ben size rahatlık vereceğim.

25- benim boyunduruğumu takının ve benden öğrenin, çünkü ben alçakgönüllüyüm ve yüreğim yumuşaktır; ve siz kendiniz için rahatlık bulacaksınız.

26- çünkü

 benim “boyunduruğum”

kolaydır,

 ve benim “yüküm”

hafiftir.

BÖLÜM 8

- 1- siz okumadınız mı davudun ne yaptığını, o ve onun arkadaşları aç kaldıklarında,
- 2- o nasıl ilahın evine gitti ve oradaki takdime ekmeğinden yedi, ona ve arkadaşlarına asla helal olmayan, fakat sadece levili-bilginlerin yemeleri caiz olan?
- 3- veya siz kanunda okumadınız mı, sebt gününde mabette hizmet etmekte olan levili-bilginler böylece sebti ihlal etmiş olurlar fakat masumdurlar?
- 4- ben size söylüyorum:

mabetten daha büyük

 bir “şey,”

işte buradadır!

5- eğer siz bunun ne anlama geldiğini bilmiş olsaydınız: “ben merhameti arzularım, kurban-kesimini değil,” siz bu masum adamları kınamazdınız.

6- çünkü adamoğlu sebtin beyidir.

7- sizden hangi birinizin bir koyunu olur da, o sebt gününde bir çukura düşerse, o derhal onu tutup çıkarmaz?

8- bir insan bir koyundan ne kadar çok değerlidir. o halde, sebt gününde iyilik yapmak helaldir.

9- uzat sen elini!

10- kendi içinde bölünmüş olan her krallık mutlaka yıkılır, ve kendi içinde bölünmüş olan hiçbir kasaba veya ev asla ayakta kalmaz.

11- ve eğer şeytan sürüp-çıkarıyorsa şeytanı, o kendi içinde bölünmüş demektir; sonra onun krallığı nasıl ayakta kalır?

12- ve eğer ben cinleri sürüp-çıkarıyorsam ifritlerin-başı ile, sizin kendi adamlarınız onları kimle sürüp-çıkarıyorlar? o halde, onlar sizin yargılayıcılarınız olacaktır.

13- fakat eğer ilaha ait olan bir ruh ile ben

sürüp-çıkarıyorsam “cinleri,”

öyleyse ilahın krallığı (21/33-35 & 9/33-35) size gelmiş demektir.

14- bir kişi nasıl güçlü bir adamın evine girip onun mallarını çalabilir, o güçlü adamı önceden bağlamadığı sürece? ancak bundan sonra o yağma edebilir onun evini.

15- her kim

benimle “değilse,”

o ‘bana’ karşıdır,

ve her kim

benimle “toplamazsa,”

o dağıtır.

16- o halde, ben size söylüyorum: insanlar için her günah ve küfür bağışlanabilir, fakat

“ruha”

karşı küfür (43/41)

asla bağışlanmayacaktır.

17- ve her kim adamoğluna karşı bir söz konuşursa, o bağışlanabilir; fakat her kim kutsal ruha (43/41) karşı konuşursa, o asla bağışlanmayacaktır, ne bu çağda, ne de gelecek çağda.

18- ya “ağacı” iyi ilan edin

ve onun “meyvasını” iyi,

ya da “ağacı” çürük ilan edin

ve onun “meyvasını” çürük,

çünkü her ağaç onun meyvasından tanınır. (9/20)

19- sizi gidi engerekler nesli, siz nasıl iyi şeyler söyleyebilirsiniz, siz kendiniz kötü iken? çünkü ağız yüreğin taşmasından konuşur.

20- iyi bir adam iyilik hazinesinden iyi olanı çıkarıp-getirir, fakat kötü bir adam kötülük hazinesinden kötü olanı çıkarıp-getirir.

21- ben size derim: insanlar konuşmuş oldukları her dikkatsiz kelimedenden ötürü hüküm gününde hesap vereceklerdir.

22- sizin “kelimelerinizle”

onanacaksınız siz,

ve sizin “kelimelerinizle”

kınayacaksınız siz.

23- kötü ve sadakatsiz bir nesil bir işaret arıyor, fakat ona hiçbir işaret verilmeyecektir haberci yunusun işareti dışında.

24- nasıl ki yunus balığın karnında kaldıysa üç gün ve üç gece, adamoğlu da yerin bağrında kalacaktır üç gün ve üç gece.

25- hüküm vaktinde, nineve halkı bu nesil ile birlikte kalkacaktır ve onu kınayacaktır, çünkü onlar yunusun akıllı-vaazıyla tevbe etmişlerdi;

ve yunusun akıllı-vaazından
daha “büyük bir şey”
işte buradadır!

26- hüküm vaktinde, sebe kraliçesi bu nesil ile birlikte kalkacaktır ve onu kınayacaktır, çünkü o dünyanın bir ucundan kalkıp gelmişti süleymanın zeki-telkinini dinlemek için;

ve süleymanın zeki-telkininden
daha “büyük bir şey”
işte buradadır!

27- pis bir cin bir kişiden çıkıp-gittiği zaman, o bütün ıssız bölgeleri gezer kendisine bir dinlenme yeri bulmak için, fakat hiçbir yer bulamaz.

28- sonra o der: “ben içinden çıkıp-geldiğim kendi evime geri dönmeliyim.” ve döndüğü vakit, o onu boş, tertemiz, ve derlenmiş olarak bulur.

29- sonra o gider ve kendisiyle birlikte ondan daha kötü olan yedi cini de beraberinde getirir, ve onlar taşınırlar ve oraya yerleşirler; ve o kişinin son durumu ilk durumundan çok daha beterdir. işte, bu kötü nesile de böyle olacaktır!

30- kimdir benim annem? kimlerdir benim kardeşlerim?

31- işte, benim annem ve benim kardeşlerim,

32- çünkü her kim

yaparsa

“iradesini”

benim göksel rabbimin, (9/20)

o benim erkek-kardeşimdir, ve kız-kardeşimdir, ve annemdir.

BÖLÜM 9

- 1- bir ekici tohum ekmek için çıktı.
- 2- ve o ekerken, bazı tohumlar yolun üstüne düştüler, ve kuşlar gelip onları yediler.
- 3- bazıları kayalık yere düştüler, orada çok az toprak olan. onlar derhal filizlendiler çünkü toprak derin değildi,
- 4- ve güneş doğunca onlar kavruldular, ve onlar kök salamadıkları için kuruyup-gittiler.
- 5- bazı tohumlar dikenlerin arasına düştüler, ve dikenler büyüdüler ve onları boğdular.
- 6- fakat bazı tohumlar verimli toprağın üzerine düştüler, ve

“meyva” verdiler,

ve “yüz,”

veya “altmış,”

veya “otuz” kat.

7- “kulağı olanlar bunu işitmelidirler.”

8- çünkü göğün krallığına ait gizemlerin bilgisi size bağışlanıp-verilmiştir, fakat o onlara bağışlanıp-verilmemiştir.

9- kimde varsa, ona daha fazlası verilecek ve o zenginleşecektir; kimde yoksa, onda var olanlar da çekilip-alınacaktır.

10- bu yüzden ben onlara meseller vererek konuşuyorum; çünkü onlar bakarlar fakat görmezler, ve işitirler fakat dinlemez ve anlamazlar.

11- işyanın verdiği şu haber böylelikle onlarda gerçekleşmiştir:

siz gerçekten işiteceksiniz, fakat

siz gerçekten bakacaksınız, fakat

asla “anlamayacaksınız;”

asla “görmeyeceksiniz.”

12- bu insanların yürekleri katıdır, onlar kendi kulaklarıyla işitmezler. onlar kendi gözlerini kapattılar, yoksa

“görebilirlerdi”

ve “işitebilirlerdi”

kendi gözleriyle,

kendi kulaklarıyla,

ve “anlardı”

kendi yürekleriyle;
(4/7)

ve dönerlerdi, ve ben onlara şifa verirdim.

13- fakat kutsanmıştır

sizin gözleriniz, çünkü

ve sizin kulaklarınız, çünkü

onlar “görüyorlar,”

onlar “işitiyorlar.”

14- doğrusu, ben size söylüyorum: çok haberciler ve erdemli kişiler arzuladılar

görmeyi

ve işitmeyi

sizin “gördüğünüzü,”

sizin “işittiğinizi,”

fakat göremediler onu,

fakat işitemediler onu.

15- o halde, şimdi dinleyin ekicinin meselini:

16- yolun üstüne ekilmiş olan o tohum: bir kişidir,

krallığın

“kelimesini”

işitmiş olan,

onu hiç anlamadan, ve kötü olan gelmiş ve derhal kapıp-götürmüştür onun yüreğine ekilmiş olanı.

17- kayalık yere ekilmiş olan o tohum: bir kişidir, kelimeyi işitmiş ve onu hemen sevinç içinde kabul etmiş olan.

18- fakat onun hiç kökü yoktur ve sadece kısa bir süre devam eder. bir deneme veya eza geldiği vakit kelimedden ötürü, o derhal tökezleyip-gider.

19- dikenlerin arasına ekilmiş olan o tohum: bir kişidir, kelimeyi işitmiş olan; fakat sonra dünyevi kaygılar ve mal sevdası kelimeyi boğar, ve o hiç meyva vermez.

20- fakat verimli toprağa ekilmiş olan o tohum: bir kişidir,

işitmiş olan

“kelimeyi,”

ve onu anlamış olan;

o gerçekten

“meyva” verir,

ve elde eder

ve “yüz,”

veya “altmış,”

veya “otuz” kat.

- 21- göğün krallığı, kendi tarlasına iyi tohum (29/7) ekmiş olan bir adama benzetilebilir.
 22- fakat herkes uykuda iken, onun düşmanı geldi ve bütün buğdayın arasına deliceler ektiler ve sonra kaçıp-gitti.
 23- ekin büyüdüğünde ve meyva verdiğinde, deliceler de meydana çıktı.
 24- ev-sahibinin köleleri ona geldiler ve dediler: efendimiz, sen kendi tarlana iyi tohum ekmedin mi? o halde, bu deliceler nereden geldiler?
 25- o dedi: bunu bir düşman yapmış olmalı. onun köleleri ona dediler: o halde, sen bizim derhal gidip onları söküp-atmamızı ister misin?
 26- o dedi: hayır, eğer siz şimdi deliceleri söküp-atarsanız, siz onlarla birlikte buğdaya da zarar verebilirsiniz.
 27- bırakın, onlar hasat vaktine kadar birlikte büyüsünler; sonra hasat vaktinde ben hasatçılara diyeceğim:

 önce “deliceleri” sökün
 ve onları yığın yakmak için;

fakat “buğdayı”
 benim ambarıma toplayın.

(1/7)

- 28- göğün krallığı, bir adamın alıp tarlasına ekdiği bir hardal tanesi gibidir.
 29- o bütün tohumların en küçük olanıdır, fakat tamamen geliştiğinde, bitkilerin en büyüğü olur. o bir ağaç olur,

 ve semanın onun “dallarına”
 “kuşları” gelip, konarlar.

30- göğün krallığı bir hamur-mayasına benzer; bir kadın onu alıp karıştırmıştır üç ölçek

“buğday unuyla,”

ta ki

bütün “hamur”

kabarana kadar.

31- iyi tohumu ekmiş olan adamoğludur,

32- o tarla dünyadır,

iyi tohum

“krallığın hizmetkarlarıdır;”

deliceler

“kötülüğün hizmetkarlarıdır.”

33- ve onları ekmiş olan düşman iblistir. hasat vakti çağın sonudur, ve hasatçılar meleklerdir.

34- deliceler nasıl toplanıp ateşte yakıldılarsa, çağın sonunda böyle olacaktır.

35- adamoğlu kendi meleklerini gönderecektir, ve onlar sürüp-çıkaracaklardır

onun “krallığından”

bütün o “günahçıları,”

ve bütün o “kötülükçüleri.”

36- onlar atacaklar onları içine

bir ateşli “fırının,”

orada olacaktır

“feryat-figan,”

ve dış “gıcırdatması.”

37- sonra erdemli olanlar güneş gibi parıldayacaklardır

onların rablerinin

“krallığında”

“kulağı olanlar bunu işitmelidirler.”

38- göğün krallığı,

tarlada gömülü

bir “hazine”

gibidir;

bir adam onu bulmuş ve sonra yine saklamıştır, ve sevinç içinde gidip kendi bütün malını satmış ve o tarlayı almıştır.

39- yine, göğün krallığı, bir tüccar gibidir

güzel “inciler”

aramakta olan,

40- o çok değerli inciler bulduğunda, derhal bütün malını satmış ve onu almıştır.

- 41- yine, göğün krallığı, denize atılmış bir ağ gibidir, o her türlü balığı toplamıştır.
42- ve o tam olarak dolduğunda, onlar derhal onu kıyıya çekmişler ve oturmuşlardır ayırıp-koymak için

“iyi” olanları kovalara;

“kötü” olanları ise atmışlardır.

- 43- çağın sonunda da böyle olacaktır. melekler gidecekler ve adi-fena olanları erdemli olanların arasından çekip-alacaklardır,
44- ve onları bir ateşli fırının içine atacaktlardır, orada olacaktır

“feryat-figan,”

ve dış “gıcırdatması.”

- 45- “siz bütün bu şeyleri anlıyor musunuz?”

- 46- ve ayrıca, göğün krallığında eğitilmiş olan her yazıcı bir mal sahibi gibidir kendi hazinesinden çıkarıp-getiren

hem “yeniyi,”

ve hem “eskiyi.”

- 47- bir haberci ancak onun kendi kasabası ve kendi evi dışında hiçbir yerde hor görülmez.

BÖLÜM 10

- 1- onların gitmelerine gerek yok; siz kendiniz

verin onlara

biraz “yiyecek.”

(43/13)

- 2- onları buraya bana getirin!
- 3- cesur olun, o benim; sakın korkmayın!
- 4- ey sizi az imanlılar, siz niçin şüphe ettiniz?
- 5- o halde, siz neden ilahın emrini bozuyorsunuz kendi geleneğiniz uğruna?
- 6- çünkü ilah dedi: “sizin babanıza ve sizin annenize siz saygı göstereceksiniz,”
ve “her kim babayı veya anneyi uğursuzlarsa, o ölecektir,”
- 7- fakat siz diyorsunuz: her kim babaya veya anneye derse: “sizin benden umacağınız her iyilik ilaha adanmıştır,”
- 8- artık onun kendi babasına ilgi göstermesine gerek yoktur. siz böylelikle ilahın kelimesini iptal etmiş oluyorsunuz kendi geleneğiniz uğruna.
- 9- ey münafıklar, işaya böyle söyleyerek sizin hakkınızda çok yerinde habercilik etmiş olmalıdır:
- 10- “bu halk sadece kendi dudakları ile bana hürmet ederler,
fakat onların yürekleri benden uzaktır.
- 11- onlar bana boş yere taparlar, din adına insan emirlerini öğreterek.”
- 12- o halde, işitin ve anlayın:
- 13- bir kişinin ağzından geçen şey o insanı kirletmez, fakat bir kişinin ağzından çıkan şey onu kirletendir.
- 14- benim göksel rabbimin dikmediği her fidan
-
- “sökülüp-atılacaktır.” (8/18)
- 15- bırakın onları; onlar kör rehberlerdir. eğer bir kör bir köre yol göstermeye kalkarsa, her ikisi de çukura düşerler.
- 16- siz bile hala anlayışsız mısınız?
- 17- bilmiyor musunuz ki, ağızdan geçen herşey önce mideye gider ve sonra helaya atılır?
- 18- fakat ağızdan çıkan şeyler yürekten çıkıp-gelirler, ve onlar kirletirler.
- 19- çünkü kötü düşünceler, cinayet, zina, fuhuş, hırsızlık, yalancı tanıklık, ve küfür hep yürekten çıkarlar.
- 20- işte, bir insanı kirleten şeyler bunlardır; fakat yıkanmamış ellerle yemek kirletmez.

21- ben sadece israil evinin kaybolmuş öğrencilerine gönderildim.

22- asla doğru değildir çekip-almak

hizmetkarların

“yiyeyeğini,”

(43/13)

ve onu atmak köpeklerin önüne.

23- ey kadın, senin imanın büyüktür! o halde, haydi dilemiş olduğun gibi o yapılınsen için.

24- benim yüreğim acıdı bu kalabalık için, çünkü onlar üç “gündür” (mezmurlar, 90/4) benimle beraberler ve hala “yiyecek” bir şeyleri yok. (1/10) ben onları aç göndermek istemiyorum, ta ki onlar yolda düşüp-bayılmasınlar.

25- sizin yanınızda kaç ekmeğiniz var?

BÖLÜM 11

1- akşam vaktinde, siz dersiniz: yarın hava iyi olacak, çünkü semada kızılılık var,
2- ve sabah vaktinde: bugün hava fırtınalı olacak, çünkü sema kızıl ve ürkütücü.
siz bu semanın görünümünü böyle yorumlayabiliyorsunuz da, siz bu zamanın işaretlerini neden yorumlayamıyorsunuz?

3- kötü ve sadakatsiz bir nesil bir işaret arıyor, fakat ona hiçbir işaret verilmeyecektir yunusun işareti dışında.

4- dikkatli olun, ve sakının

ferisilerin “mayasından,”

ve sadukilerin “mayasından.”

5- ey sizi az imanlılar, siz neden kendi aranızda karar veriyorsunuz ki, ben bunu sizin yanınızda hiç ekmek kalmadığı için söyledim?

6- siz hala anlamıyor musunuz, ve siz hatırlamıyor musunuz

beş “ekmeği”
beşbin kişi için olan,

ve siz kaç sepet
“yemek-fazlası” toplamıştınız?

7-

veya yedi “ekmeği”
dörtbin kişi için olan,

ve siz kaç sepet
“yemek-fazlası” toplamıştınız?

8- o halde, siz nasıl kavramıyorsunuz ki, ben size bildiğiniz ekmek hakkında konuşmuyorum? (1/10) öyleyse, sakının

ferisilerin “mayasından,”

ve sadukilerin “mayasından!”

9- insanlar adamoğlunun kim olduğunu düşünüyorlar?

10- fakat siz benim kim olduğumu düşünüyorsunuz?

11- sen kutsanmış olasin, ey kavrayışlı-kışı, gören-adamın oğlu! çünkü sana bunu et ve kan bildirmedim, fakat benim göksel rabbim.

12- ve ben sana söylüyorum: sen bir kayasın; ve ben bu kayanın üzerine

inşa edeceğim

benim “kilisemi,”

ve

yer-dibinin “kapıları”

onu asla alt edemeyecektir.

13- ben sana vereceğim göğün krallığına ait anahtarları;

sen yerde neyi bağlarsan,

o gökte “bağlanmış” olacaktır;

ve sen yerde neyi çözersen,

o gökte “çözölmüş” olacaktır.

14- çekil arkama, ey şeytan! sen bana bir perdesin. sen ilahın düşündüğü gibi düşünmüyorsun, fakat insanların sandığı gibi! (9/8, 10)

15- her kim benim ardımca gelmek istiyorsa, kendisini yadsımalı, kendi haçını almalı, ve ‘beni’ takip etmelidir.

16- çünkü her kim kendi hayatını kurtarmak isterse, onu kaybedecektir, fakat her kim kendi hayatını kaybederse, benim uğrumda, onu bulacaktır.

17- bütün dünyayı kazanıp kendi hayatını kaybetmiş bir adamın ne kazancı vardır? veya bir kişi kendi hayatına bedel ne verebilir?

18- çünkü adamoğlu kendi melekleriyle gelecek

onun rabbinin

“ihtişamında,”

ve sonra

o “her birine” ödeyecektir

onun durumuna göre.

19- doğrusu, ben size söylüyorum: burada olanlardan bazıları var ki, onlar asla ölümü tatmayacaklardır, ta ki onlar görene kadar adamoğlunun

onun “krallığında”

gelmiş olduğunu!

20- kalkın, ve korkmayın!

21- adamoğlu ölümlerden kaldırılana kadar (11/27), bu görülen-rüyeti hiç kimseye anlatmayın.

22- (o) ilyas gerçekten gelecek ve herşeyi yerli yerine koyacaktır;

23- fakat ben size derim: (bu) ilyas şu anda geldi (öz-haber, 37/130); ve onlar onu tanımadılar, fakat ona diledikleri gibi yaptılar. adamoğlu da onların ellerinde böyle elem çekecektir.

24- ey sadakatsiz ve sapmış nesil,

daha ne kadar
ben sizinle “olacağım,”

daha ne kadar
ben size “katlanacağım?”

getirin onu buraya bana!

25- bu sizin az imanınızdan ötürüdür. doğrusu, ben size söylüyorum: eğer siz bir hardal tanesi (9/28) kadar imana sahip olursanız, siz bu dağa diyeceksiniz:

göçüp-git “buradan”

“oraya,”

ve o göçüp-gidecektir.

sizin için hiçbir şey imkansız olmayacaktır.

26- adamoğlu insanların eline verilecektir,

27- ve onlar onu öldürecekler; ve o üçüncü “günde” (öz-haber, 22/47) kaldırılacaktır.

28- senin fikrin nedir, ey kavrayışlı-kışı? yeryüzünün kralları kimlerden gümrük veya vergi alırlar? kendi yakınlarından mı, yoksa yabancılardan mı?

29- o halde, yakınlar muaf tutulmuştur.

30- fakat biz yine de onları kırmayalım, git denize, oltanı at ve yakala

takılan ilk “balığı;”

(9/41-42); aç onun ağzını ve sen orada bulacaksın

mabet vergisinin

iki misli bir “para.”

onu ver onlara hem benim için, hem kendin için.

BÖLÜM 12

1- doğrusu, ben size söylüyorum: siz dönüp tekrar çocuklar gibi olmadığınız sürece,

asla giremezsiniz

“göğün krallığına.”

(21/33-35)

2- her kim kendisini küçültürse bu çocuk gibi, o göğün krallığında en büyük olacaktır.

3- ve her kim bunun gibi bir çocuğu benim ismim adına kabul ederse, o ‘beni’ kabul etmiş olur.

4- her kim bana iman eden bu küçüklerden birinin günaha girmesine sebep olursa, onun kendi boynuna bir değirmen taşı bağlanıp denizin diplerine atılmış olması daha iyi olurdu kendisi için.

5- yazıklar olsun dünyaya günaha sokan şeylerden ötürü! bu şeyler mutlaka gelecektir, fakat yazıklar olsun onun vasıtasıyla bunların geleceği kişiye!

6- eğer sizin eliniz veya ayağınız sizin günaha girmenize sebep oluyorsa, onu kesin ve atın öteye. sizin hayata tek el veya tek ayakla girmeniz daha iyidir sizin için iki el veya iki ayakla

“atılmanızdan” ebedi ateşe.

7- ve eğer sizin gözünüz sizin günaha girmenize sebep oluyorsa, çıkarın ve atın onu öteye. sizin hayata tek gözle girmeniz daha iyidir sizin için iki gözle

“atılmanızdan” alevli cehenneme.

8- siz sakının ki, bu küçüklerden birini asla aşağılamayasınız, çünkü ben size söylüyorum: onların gökteki melekleri daima benim göksel rabbimin yüzüne bakmaktadırlar.

9- sizin fikriniz nedir? eğer bir adamın yüz öğrencisi olsa ve bunlardan biri şaşırsa, o diğer doksan-dokuzunu odalarda bırakıp bu yolunu şaşırması aramaya gitmez mi?

10- ve eğer o onu bulursa, doğrusu, ben size söylüyorum: o bunun için daha çok sevinir yolunu şaşırmamış olan diğer doksan-dokuzundan.

11- aynen bunun gibi, bu küçüklerden bir tekinin dahi kaybedilmiş olması sizin göksel rabbinizin arzusu değildir.

12- eğer sizin kardeşiniz günaha girerse, gidin ve ona kendi hatasını bildirin sadece sizin ve onun arasında olarak. eğer o sizi dinlerse, siz kazanmış olursunuz kendi kardeşinizi.

13- eğer o dinlemezse, bir veya iki kişiyi daha kendi yanınıza alın, ta ki her hadise iki veya üç şahidin tanıklığıyla sonuca bağlansın.

14- eğer o dinlemezse onları da, kiliseye haber verin. eğer o kiliseyi dahi dinlemezse, o zaman ona bir kitapsıza veya vergi toplayıcısına yaklaştığınız tarzda muamele edin.

15- doğrusu, ben size söylüyorum:

siz yerde neyi bağlarsanız,

o gökte de “bağlanmış” olacaktır;

ve siz yerde neyi çözerseniz,

o gökte de “çözülmüş” olacaktır.

16- yine, ben size söylüyorum: eğer yeryüzünde içinizden iki kişi biraraya gelip bir konuda dua etmeye karar verirlerse, o onlara bağışlanıp-verilecektir benim göksel rabbim tarafından.

17- çünkü her nerede iki veya üç kişi benim isimle biraraya gelirlere, işte ‘ben’ orada onların arasındayım. (44/14-15 & 46/18)

18- ben size söylüyorum: sadece yedi defa değil fakat yetmiş-yedi defa.

19- işte bundan ötürü, göğün krallığı kendi hizmetkarlarıyla hesaplaşmak isteyen bir krala benzetilebilir.

- 20- o hesaplaşmaya başladığında, kendisine büyük miktarda borcu olan biri onun önüne getirildi.
- 21- onun geri ödemeye hiç imkanı olmadığı için, kendi efendisi derhal onun satılmasını emretti, kendi karısıyla, ve kendi çocuklarıyla, ve bütün kendi mallarıyla beraber, borcuna karşılık olarak.
- 22- bunun üzerine, hizmetkar derhal yere kapandı, ondan aman diledi, ve dedi: bana biraz mühlet ver, ve ben sana borcumu ödeyeceğim.
- 23- ve bunun üzerine, o hizmetkarın efendisi merhamete gelerek onu serbest bıraktırdı, ve ona bütün borcunu bağışladı.
- 24- o hizmetkar oradan ayrıldığında, kendisine çok daha küçük bir miktar borcu olan onun düşük hizmetkarlarından birisini buldu. o derhal yakaladı onu ve boğazına yapıştı, bağırarak: bana borcunu hemen ödeyeceksin!
- 25- kendi dizleri üzerine çökerek, onun düşük hizmetkarı ona yalvardı: bana biraz mühlet ver, ve ben sana borcumu ödeyeceğim.
- 26- fakat o reddetti. bunun yerine, o onu hapse attırdı, tüm borcunu ödeyene kadar.
- 27- şimdi, onun düşük hizmetkarları olan biteni gördüklerinde, onlar çok rahatsızlık duydular, ve kendi efendilerine gidip bütün olayı anlattılar.
- 28- onun efendisi derhal onu toplatıp-getirtti ve ona dedi: seni gidi, adi-fena hizmetkar! sen bana yalvardığın için, ben sana senin bütün borcunu bağışladım.
- 29- o halde, sen de kendi düşük hizmetkarına acımalı değil miydin, benim sana acıdığım gibi?
- 30- ve kızgınlık içinde onun efendisi derhal onu işkencecilerin eline verdi, o bütün borcunu ödeyene kadar.
- 31- işte, benim göksel rabbim de size böyle yapacaktır, eğer her biriniz kendi kardeşini bütün yüreğinden affetmezse.

BÖLÜM 13

- 1- siz okumadınız mı, başlangıçtan beri yaratıcı onları erkek ve kadın olarak yarattı,
- 2- ve dedi: “bu sebeble, bir adam kendi babasını ve kendi annesini bırakacak ve onun karısına bağlanacaktır, ve onların ikisi tek bir beden olacaklardır.”
- 3- o halde, onlar artık iki değiller, fakat tek bir bedendirler. bu sebeble, ilahın birleştirdiğini, hiçbir insan ayırmamalıdır.
- 4- sizin yüreklerinizin katılığından ötürü, musa sizin kendi karılarınızı boşamanıza izin verdi; fakat başlangıçta durum bu değildi.
- 5- ben size söylüyorum: her kim kendi karısını boşar ve başkasıyla evlenirse, zina etmiş olur.

6- herkes kabul edemez

“kelimeyi,”

(9/16-20)

fakat sadece onun kendilerine “verilip-bağışlanmış” olduğu kimseler.

7- bazıları evlenmeye muktedir değildirler, çünkü onlar doğuştan öyle gelmişlerdir; bazıları, çünkü onlar başkaları tarafından öyle edilmişlerdir; bazıları, çünkü onlar evlenmeyi reddetmişlerdir

“göğün krallığı”

uğruna. (21/33-35)

her kim bunu kabul edebilirse, bunu kabul etmelidir.

8- bırakın, çocuklar bana gelsinler, ve sakın onları egellemeyin;

çünkü

“göğün krallığı”

(21/33-35)

bu gibilere aittir.

9- sen niçin bana iyi olmak hakkında soruyorsun? iyi olan sadece tek biri vardır. (24/10)
eğer sen hayata girmek istiyorsan, emirleri tutmalısın:

10- “siz katletmeyeceksiniz; siz zina etmeyeceksiniz; siz çalmayacaksınız; siz yalancı tanıklık yapmayacaksınız;

11- siz kendi babanıza ve kendi annenize saygı göstereceksiniz; ve siz kendi komşunuzu kendiniz gibi seveceksiniz.”

12- ve eğer sen yetkin olmak istiyorsan, git ve sat sahip olduklarını ve dağıt onları fakirlere, ve sen gökteki hazineye (9/38) sahip olacaksın; sonra gel ve beni takip et.

13- doğrusu, ben size söylüyorum: zengin birinin göğün krallığına girmesi zor olacaktır.

14- yine, ben size söylüyorum: bir devenin iğnenin deliğinden geçmesi, bir zenginin ilahın krallığına (21/33-35) girmesinden daha kolaydır.

15- insanlar için bu imkansızdır, fakat ilah için her şey imkan dahilindedir.

16- doğrusu, ben size söylüyorum: beni takip etmiş olan sizler, yeni çağda, adamoğlu yerleştirildiğinde onun kendi

“ihtişamlı tahtına,”

siz kendiniz de on-iki tahtın üzerinde oturacaksınız,

hükmederek

israilin “on-iki” grubuna.

17- ve benim ismim uğruna evler, veya erkek-kardeşler, veya kız-kardeşler, veya baba, veya anne, veya çocuklar, veya topraklar feda etmiş olan her kişi yüz kat fazlasına kavuşturulacaktır, ve ebedi hayatı miras alacaktır.

18- fakat birinci olanların birçoğu sonuncu, ve sonuncu olanların birçoğu birinci olacaklardır.

19- göğün krallığı, sabah vakti çıkıp-giden bir toprak sahibine benzer işçiler tutmak için kendi

“bağına.”

(5/28-29)

20- onlarla normal günlük ücret üzere anlaştıktan sonra, o derhal gönderdi onları kendi bağına.

21- saat dokuz sularında tekrar çıkıp-gidince, o pazar-yerinde boş gezen başkalarını gördü.

22- ve o onlara dedi: siz de gidin benim bağıma, ve ben size adil bir ücret vereceğim.

23- ve onlar da gittiler. ve sonra öğlen vaktinde, ve saat üç sularında, o tekrar çıkıp-gitti ve yine aynen böyle yaptı.

24- saat beş sularında tekrar çıkıp-gidince, o boş dolaşmakta olan başkalarını da gördü, ve onlara dedi: siz niçin burada boş duruyorsunuz bütün gün?

25- onlar dediler: çünkü hiç kimse tutmadı bizi. o onlara dedi: siz de gidin benim bağıma.

26- akşam vakti olduğunda, bağın sahibi kendi kahyasına dedi: işçileri topla ve onlara ücretlerini dağıt, sonunculardan başlayıp birincilerle bitirerek.

27- saat beş sularında başlamış olanlar geldiklerinde, onların her biri normal günlük ücret aldılar.

28- ve birinciler geldiklerinde, onlar sandılar ki kendileri daha fazla alacaklar, fakat onların her biri de normal ücret aldılar.

29- ve onu aldıklarında, toprak sahibine karşı homurdandılar,

30- ve dediler: bu sonuncular sadece bir saat çalıştılar, ve sen onları günün yükünü ve sıcağını çekmiş olan bizimle bir tuttun?

31- o onlardan birine cevap verip dedi: arkadaş, ben seni aldatmadım. sen benimle normal günlük ücret üzere anlaşmadın mı?

32- o halde, sana düşeni al ve git. eğer ben bu sonuncuya da seninle aynı ücreti vermek istiyorsam, sana ne?

33- ben kendi paramı kendi dilediğim gibi harcama konusunda özgür değil miyim? yoksa ben cömert olduğum için sen haset mi ediyorsun?

34- işte böylece, sonuncular birinciler olacaklar, ve birinciler sonuncular olacaklardır.

35- işte, biz barış-yurduna gidiyoruz, ve adamoğlu baş din-bilginlerinin ve yazıcıların ellerine verilecektir, ve onlar onu ölüme mahkum edeceklerdir,

36- ve onu kitapsızların eline vereceklerdir, ta ki onunla

“alay edilsin,”

ve “dövülsün,”

ve “haça gerilsin.”

(4/7)

ve o üçüncü günde kaldırılacaktır.

37- siz ne diliyorsunuz?

38- siz ne istediğinizi bilmiyorsunuz. siz benim içeceğim kaseden içebilir misiniz?

39- o halde, benim kasemden siz gerçekten içeceksiniz, fakat oturmanız

benim “sağımda,”

ve benim “solumda,”

bana ait değildir vermek için, fakat o sadece benim rabbimin onu kendileri için hazırladığı kimselere aittir.

40- siz bilirsiniz ki, kitapsızların yöneticileri onlar üzerine beylik ederler, ve büyük olanlar kendi otoritelerini onların üzerinde hissettirirler.

41- fakat sizin aranızda böyle olmayacaktır. bilakis, sizin aranızda her kim büyük olmak isterse, o sizin hizmetkarınız olacaktır.

42- sizin aranızda her kim birinci olmak isterse, o sizin köleniz olacaktır.

43- işte aynen böylece, adamoğlu hizmet edilmek için gelmedi, fakat

“hizmet etmek”

için,

ve kendi hayatını birçokları uğruna feda etmeye.

44- siz benden ne yapmamı istiyorsunuz sizin için?

BÖLÜM 14

1- karşınızdaki köye gidin, ve siz orada hemen bağlı bir eşek ve onunla birlikte bir sığa göreceksiniz. onları derhal çözün ve getirin buraya bana.

2- ve eğer biri size bir şey söylese, deyin: efendinin onlara ihtiyacı var. sonra o derhal gönderecektir onları geriye.

3- o yazılıdır: “benim evim bir dua evi olacaktır;” fakat siz onu bir haydut yuvasına çeviriyorsunuz.

4- evet; ve siz şu kutsal metni hiç okumadınız mı: “ağızlarından

“bebelerin,”

ve “yavruların,”

sen çıkarıp-getirdin

“övgüyü.”

5- senden artık bir daha hiç meyva gelmesin!

6- doğrusu, ben size söylüyorum: eğer siz iman eder ve bocalamazsanız, siz sadece bu incir ağacına (8/18) yapılanı yapmakla kalmayacaksınız, fakat siz bu dağa bile deseniz:

“kaldır” kendini

ve atıl “denizin” içine,

o yapılacaktır!

7- siz imanla dua ettiğinizde, neyi isterseniz onu alacaksınız.

8- ben de size bir soru soracağım, ve eğer siz onu cevaplayabilirseniz bana, ben de size bildireceğim hangi yetkiyle

bu “şeyleri”

yapmakta olduğumu.

9- yahyanın arındırma faaliyeti neredendi? o gökten miydi, yoksa insandan mıydı?

10- o halde, ben de size bildirmeyeceğim hangi yetkiyle

bu “şeyleri”

yapmakta olduğumu.

11- sizin fikriniz nedir? bir adamın iki hizmetkarı vardı. o ilkinde geldi ve dedi:
ey hizmetkar, git ve

çalış

o “bağda”

bugün.

(9/20)

12- o dedi: “ben gitmeyeceğim,” fakat sonra o fikrini değiştirdi ve gitti.

13- adam öteki hizmetkara geldi ve aynı talimatı verdi. o dedi: “tamam, beyim,” fakat sonra o gitmedi.

14- o halde, bunlardan hangisi onun beyinin iradesini yerine getirmiş oldu?

15- doğrusu, ben size söylüyorum: vergi toplayıcıları ve fahişeler ilahın krallığına sizin önünüzde gidiyorlar.

16- çünkü yahya size erdemli-davranış yolunda geldiğinde, siz ona inanmadınız; fakat vergi toplayıcıları ve fahişeler inandılar. fakat siz bunu gördükten sonra bile, siz daha sonra kendi fikrinizi değiştirip ona iman etmediniz yine.

17- başka bir mesel dinleyin: bir toprak sahibi vardı, o

bir “bağ” dikti,

etrafına bir “çit” koydu,

içinde bir “sıkmalık” kazdı,

ve bir “kule” inşa etti.

sonra o bağcılara kiraladı onu ve yolculuğa çıktı.

18- bağbozumu vakti yaklaştığında, o kendi kölelerini bağcılara gönderdi onun ürün payını almaları için.

19- fakat bağcılar köleleri yakaladılar ve birini dövdüler, öbürünü öldürdüler, ve üçüncüyü taşladılar.

20- o tekrar başka köleler gönderdi, ilkinden daha çok sayıda, fakat onlar bunlara da aynı şekilde kötü muamele ettiler.

21- sonunda, o kendi hizmetkarını gönderdi onlara, düşünerek: “onlar benim hizmetkarıma iyi muamele edeceklerdir.”

22- fakat bağcılar hizmetkarı gördüklerinde, onlar birbirlerine dediler: işte, mirasçı budur. o halde, haydi biz öldürelim onu, ve onun mirasına konalım.

23- ve onlar derhal yakaladılar onu, onu bağın dışına attılar, ve onu öldürdüler.

24- o halde, şimdi bağın sahibi geldiğinde, ne yapacak bu bağcılara?

25- siz kutsal yazılarda hiç şunu okumadınız mı: “yapıcıların küçümsedikleri taş (tekvin, 21/12-13) oldu

köşenin “baş taşı;”

bu yüce tarafından yapıldı, ve bizim gözlerimizde harikadır o.”

26- bu sebeble, ben size söylüyorum: ilahın krallığı sizden çekilip-alınacak ve onun meyvasını yetiştirecek (9/20) olan başka bir ulusa verilecektir.

27- bu taşın üzerine düşen
“paramparça” olacaktır,

ve o üzerine düştüğünü
“dümdüz” edecektir.

BÖLÜM 15

- 1- göğün krallığı, kendi hizmetkarı için bir düğün şöleni veren bir krala benzetilebilir.
- 2- o derhal kendi kölelerini gönderdi tüm davetli konukları şölene toplayıp-getirmeleri için, fakat onlar gelmek istemediler.
- 3- ikinci kez, o başka köleler gönderdi, onlara şu talimatı vererek: o davetlilere söyleyin: “işte, ben hazırladım

benim

“ziyafet soframı,”

benim “danalarım,”

ve benim besili “sığırlarım,”

kesilmiştir,

ve herşey hazırdır; gelin şölene.”

- 4- bazıları daveti umursamadılar ve çekip-gittiler, biri kendi çiftliğine, diğeri kendi işine.
- 5- ötekileri onun kölelerini yakaladılar, onları hırpaladılar, ve onları öldürdüler.
- 6- kral öfkeleni ve kendi ordularını gönderdi, bütün o katilleri helak etti, ve onların şehirlerini yaktı.
- 7- sonra o kendi kölelerine dedi: işte,

“şölen”

hala buradadır, (1/10)

fakat o eski davetliler gelmeye layık değillerdi.

- 8- o halde, gidin şimdi ana yollara ve davet edin şölene bulabildiğiniz herkesi.
- 9- köleler sokaklara dağıldılar ve bulabildikleri herkesi topladılar, iyiyi ve kötüyü beraber, ve davet-yeri konuklarla dolup taşı.
- 10- fakat kral konukları ağırlamak için çıktığında, o orada üzerinde düğün kıyafeti olmayan bir adam gördü.
- 11- ve o ona dedi: arkadaş, sen nasıl buraya girebildin üzerinde bir düğün kıyafeti olmadığı halde? fakat o cevap vermedi.

12- sonra kral kendi adamlarına dedi: onun ellerini ve ayaklarını bağlayın, ve onu dışarı karanlığa atın, orada olacaktır

“feryat-figan,”

ve dış “gıcırdatması.”

13- çokları davet edilmiştir, fakat seçilenleri azdır.

14- siz niçin beni test ediyorsunuz, ey münafıklar?

15- o halde, gösterin bana onunla vergiyi ödediğiniz o parayı.

16- bu kimin resmidir ve kimin imzasıdır?

17- öyleyse, sezara verin sezara ait olanı, ve ilaha verin ilaha ait olanı!

18- siz yanılgıdasınız, çünkü siz kutsal yazıları ve ilahın kudretini bilmiyorsunuz.

19- kıyamet gününde onlar asla evlenmezler ve evlendirilmezler, fakat onlar artık gökteki melekler gibidirler.

20- ve ölülerin diriltilmesine gelince, siz ilah tarafından size nasıl konuşulduğunu okumadınız mı:

21- “ben ibrahimin ilahıyım, ishakın ilahıyım, ve yakubun ilahıyım.”
o ölülerin ilahı değildir, fakat dirilerin.

22- “siz seveceksiniz sizin ilahınız yüceyi

bütün “yüreğinizle,”

bütün “benliğinizle,”

ve bütün “zihninizle.”

23- bu en büyük ve ilk emirdir.

24- ikincisi şudur: “siz seveceksiniz sizin komşunuzu kendiniz gibi.”

25- bütün kanun ve haberciler bu iki-emre dayanırlar.

26- sizin mesih hakkındaki fikriniz nedir? o kimin oğludur?

27- o halde, nasıl olur da davud, ruhtan esinlenerek, onu “bey” diye çağırıyor, şöyle diyerek:

28- yüce dedi benim beyime:

otur sen benim “sağ-elimde,”

ben senin “düşmanlarını”
senin ayaklarının altına serinceye dek.

29- eğer davud onu “bey” diye çağırıyorsa, o nasıl onun oğlu olabilir?

BÖLÜM 16

- 1- yazıcılar ve ferisiler kendi yerlerini almışlardır musanın kürsüsünde.
- 2- bu sebeble, onların size bildirdikleri bütün şeyleri yapın ve gözetin, fakat onların yaptıklarını yapmayın. çünkü onlar vaaz ederler fakat kendileri onu uygulamazlar.
- 3- onlar ağır yükleri bağlayıp bunları insanların sırtlarına yüklerler, fakat kendileri onu taşımak için parmaklarını dahi oynatmazlar.
- 4- onların bütün çalışmaları göstermelidir. onlar kendi kaftan-kayışlarını genişletir ve kendi örtü-püsküllerini uzatırlar.
- 5- onlar ziyafet sofralarında baş köşeye ve sinagoglarda üst sıraya yerleşirler,
- 6- pazar-meydanlarında hürmetle selamlanır ve “hocam” diye hitab edilirler.
- 7- size gelince, siz asla “hocam” diye çağırılmayın, sizin tek bir “öğreticiniz” vardır, ve siz hepimiz sadece kardeşlersiniz.
- 8- yeryüzünde hiç kimseyi “rabbim” diye çağırmayın; sizin gökte tek bir “rabbiniz” vardır.
- 9- siz asla “efendim” diye çağırılmayın; sizin tek bir “efendiniz” vardır, mesih.
- 10- aranızda en büyük olan sizin hizmetkarınız gibi olmalıdır.
- 11- her kim kendisini yükseltirse, o alçaltılacaktır; fakat her kim kendisini alçaltırsa, o yükseltilecektir.
- 12- yazıklar olsun size, yazıcılar ve ferisiler, ey münafıklar! siz kilitlediniz

“göğün krallığını”

insanların önünde;

hem siz
kendiniz “girmediniz,”

ve hem girmeye çalışanları
siz “girdirmediniz.”

13- yazıklar olsun size, yazıcılar ve ferisiler, ey münafıklar! siz bir kişiyi döndürmek için denizi ve karayı dolaşırsınız; ve bunu başardığınızda, siz onu kendinizin iki misli kadar cehennemden bir hizmetkarı haline getirirsiniz.

14- yazıklar olsun size, ey kör rehberler, şöyle diyen: “eğer bir kişi mabet üzerine yemin ederse, o bağlayıcı olmaz, fakat eğer bir kişi mabedin altını üzerine yemin ederse, o kişi yükümlü olur.”

15- ey kör aptallar, hangisi daha büyüktür, altın mı, yoksa altını kutsal kılan mabet mi?

16- ve siz dersiniz: “eğer bir kişi mezbah üzerine yemin ederse, o bağlayıcı olmaz, fakat eğer bir kişi mezbahın üstündeki adak üzerine yemin ederse, o kişi yükümlü olur.”

17- ey körler, hangisi daha büyüktür, adak mı, yoksa adağı kutsal kılan mezbah mı?

18- mezbah üzerine yemin eden kişi onun üzerine ve onun üstünde bulunan herşey üzerine yemin etmiş olur;

19- mabet üzerine yemin eden kişi onun üzerine ve onun içinde bulunan herşey üzerine yemin etmiş olur;

20- göğün üzerine yemin eden kişi ilahın tahtı üzerine ve onun üstünde oturanın üzerine yemin etmiş olur.

21- yazıklar olsun size, yazıcılar ve ferisiler, ey münafıklar! siz nanenin ve anasonun ve kimyonun ondalığını verirsiniz, fakat kanunun daha ağır emirlerini göz ardı edersiniz: hükmü, ve merhameti, ve sadakati. fakat siz bunları yapmalydınız, ötekilerini de göz ardı etmeden.

22- ey kör rehberler, siz sineği seçip-atar ve deveyi yutarsınız!

23- yazıklar olsun size, yazıcılar ve ferisiler, ey münafıklar! siz çanağın ve tabağın dışını temizlersiniz, fakat onların içi tamamen açgözlülük ve bencillikle doludur.

24- ey kör ferisi, sen önce çanağın içini temizle, ta ki onun dışı da temiz olsun.

25- yazıklar olsun size, yazıcılar ve ferisiler, ey münafıklar! siz dışarıdan güzel görünen fakat içleri ölü kemikleri ve her türlü pislikle dolu olan yıkanmış mezarlar gibisiniz.

26- aynen böyle, siz dışarıdan erdemli görünürsünüz, fakat içinde siz ikiyüzlülük ve kötülük ile dolusunuz.

27- yazıklar olsun size, yazıcılar ve ferisiler, ey münafıklar! siz habercilerin mezarlarını yaparsınız ve erdemli kişilerin anıtlarını süslersiniz,

28- ve siz dersiniz: “eğer biz kendi atalarımızın zamanında yaşamış olsaydık, biz asla onlarla beraber olup bu habercilerin kanlarını akıtmazdık.”

29- böylece siz kendi aleyhinize tanıklık etmiş olursunuz ki, siz o habercileri katletmiş olanların oğullarısınız.

30- o halde, haydi tamamlayın şimdi kendi atalarınızın ölçüp-ettiğini!

31- ey sizi gidi yılanlar, ey sizi gidi engerekler nesli, cehennemden nasilsiniz kaçacaksınız siz?

32- bu sebeple, “işte, ben size haberciler ve zeki adamlar ve yazıcılar gönderiyorum; siz onların bazılarını öldürecek ve haça gereceksiniz, siz onlardan bazılarını kendi sinagoglarınızda döveceksiniz ve kasabadan kasabaya kovalayacaksınız.”

33- ta ki yeryüzünde dökülmüş olan bütün erdemli kan, habilin erdemli kanından sizin kendisini tapınak ile mezbah arasında öldürmüş olduğunuz barekyanın oğlu zekeriyanın erdemli kanına kadar, sizin üzerinize gelsin.

34- doğrusu, ben size söylüyorum: bütün bu şeyler bu neslin üzerine gelecektir.

35- yeruslaim, yeruslaim, habercileri öldürmüş olan ve sana gönderilenleri taşlamış olan, ben kaç kez arzuladım senin çocuklarını biraraya toplamayı, bir tavuk onun civcivlerini kendi kanatları altında (davud, 33/7) topladığı gibi, fakat sen reddettin!

36- işte, senin evin terk edilecektir, ıssız.

37- ben size derim: siz beni bir daha asla görmeyeceksiniz, ta ki (o vakit gelip) siz şöyle diyene kadar:

“yücenin ismi altında gelen o kişi kutsanmış olsun!”

(43/13, 22)

BÖLÜM 17

1- siz bütün bu şeyleri görüyorsunuz, değil mi? doğrusu, ben size söylüyorum: burada taş üstünde taş bırakılmayacaktır, hepsi yıkılıp atılacaktır.

2- sakının ki, sizi hiç kimse aldatmasın.

3- çünkü birçokları benim ismimle (16/37) gelip diyecekler: “mesih benim,” ve onlar birçoklarını aldatacaklar.

4- siz savaşlar ve savaş haberleri işiteceksiniz; sakın telaşa kapılmayın, çünkü bu şeyler olmalıdır; fakat son hemen gelmeyecektir.

5- millet millete karşı ve ulus ulusa karşı kalkacaktır; yer yer kıtlıklar ve depremler olacaktır.

6- bütün bunlar doğum sancılarının başlangıcıdır.

7- sonra onlar size eza edecekler, ve onlar sizi öldüreceklerdir. siz benim ismimden ötürü bütün milletler tarafından nefret edileceksiniz.

8- ve sonra birçokları günaha sürükleneceklerdir; onlar birbirlerine ihanet edecekler ve birbirlerinden nefret edeceklerdir.

9- birçok sahte haberci kalkacak ve birçoklarını aldatacaklardır;

10- ve kötülüğün artmasından ötürü, birçoklarının sevgisi soğuyacaktır.

11- fakat sona kadar dayananlar kurtarılacaktır.

12- ve

bu

“krallığın müjdesi”

(21/33-35)

bir “tanık” olarak tüm dünyada bütün ümmetlere iletilecektir,

ve sonra son gelecektir.

13- siz haberci daniel tarafından işaret edilen o mekruh rezaletin kutsal yerde dikildiğini (musa, 4/2 -- 7/26 & 29/17-20) gördüğünüz zaman,

14- yahudiyede olanlar derhal dağlara kaçsınlar,

15- damda olan kişi inip kendi evinden bazı eşyalarını almaya çalışmasın,

16- tarlada olan kişi geri dönüp kendi abasını almaya çalışmasın.

17- vay haline o günlerde hamile kadınların ve emziren annelerin!

18- dua edin ki, sizin kaçışınız kışa veya sebt gününe denk gelmesin,

19- çünkü o vakit büyük bir sarsılma olacaktır, benzeri dünyanın başlangıcından şimdiye kadar olmamış, ve bir daha asla olmayacak olan.

20- ve eğer o günler kısaltılmamış olsaydı, hiç kimse kurtulamazdı; fakat seçilmişlerin uğruna onlar kısaltılacaktır.

21- eğer o vakit size biri derse: “bakın, mesih burada!” veya “bakın, orada!” ona inanmayın.

22- sahte mesihler ve sahte haberciler kalkacaklar, ve onlar saptırarak güçte bazı büyük işaretler ve harikalar sergileyecekler, eğer mümkün olsaydı, seçilmişleri dahi.

23- işte, ben size tüm bunları önceden haber verdim.

24- o halde, eğer onlar size derlerse: “o çöldedir,” oraya gitmeyin; ve eğer onlar size derlerse: “o içeri odalardadır,” ona inanmayın.

25- çünkü şimşek nasıl çakarsa

“doğudan,”

ve görünürse

“batıya” kadar,

adamoğlunun gelişi de böyle olacaktır.

26-

“yiyecek”

nerede ise,

“akbabalar”

(21/38)

orada toplanacaklar.

27- o günlerin sarsılmasından hemen sonra, güneş kararacak, ve ay kendi ışığını vermeyecektir, ve yıldızlar gökten düşecekler, ve göklerin kuvvetleri sallanacaktır.

28- ve sonra adamoğlunun işareti gökte belirecektir; ve yeryüzünün bütün grupları yas tutacaklar, ve onlar adamoğlunun geldiğini göreceklerdir

göğün

“bulutları”

üstünde,

(musa, 32/2)

“kuvvetle,”

ve büyük “izzetle.”

29- ve o kendi meleklerini gönderecektir bir borazan sesiyle, ve onlar onun seçilmişlerini toplayacaklar

“dört bucaktan,”

göklerin bir ucundan, öteki ucuna kadar.

30- öyleyse, incir ağacından bir mesel öğrenin:

onun dalları filizlenip
(8/18) “yaprakları” sürünce,

siz “yaz” yaklaştığını bilirsiniz.

- 31- aynen böyle, siz bütün bu şeyleri gördüğünüzde, bilin ki o yakındır, kapılardadır.
32- doğrusu, ben size söylüyorum: bu nesil geçip-gitmeyecektir bütün bu şeyler yerine gelinceye kadar.
33- gök ve yer geçip-gidecektir,

fakat

“benim kelimelerim”

asla geçip-gitmeyecektir. (9/20)

- 34- fakat o günü ve saati hiç kimse bilemez, ne göğün melekleri ne hizmetkar, fakat sadece rab.
35- çünkü nuhun günlerinde nasıl olduysa, adamoğlunun gelişinde de öyle olacaktır.
36- tufandan önceki o günlerde, onlar yiyip içiyorlardı, evlendirip evlendiriliyorlardı, nuhun gemiye bindiği güne dek.
37- tufan gelip de onları toptan süpürüp-götürene kadar onlar bilmediler. adamoğlunun gelişinde de böyle olacaktır.
38- dışarıda tarlada iki adam olacak; biri alınacak, biri bırakılacaktır.
39- değirmende buğday öğüten iki kadın olacak; biri alınacak, ve biri bırakılacaktır.
40- bu sebeble, uyanık kalın! çünkü siz bilmiyorsunuz sizin rabbinizin hangi günde geleceğini.
41- şundan emin olun: “eğer evin efendisi gece vaktinde hırsızın gireceği o saati bilmiş olsaydı, o uyanık bekler ve kendi evinin soyulmasına asla izin vermezdi.” (8/14)
42- işte aynen böylece, siz de hazırlıklı olmalısınız, çünkü adamoğlu sizin ummadığınız bir saatte gelecektir.

43- o halde, kimdir o

“güvenilir”

hizmetkar,

ve “anlayışlı”

efendisi onu kendi ev-halkının başına koymuştur onlara servis etsin diye

onların “yiyeceklerini”

(1/10)

tam vaktinde?

44- onun efendisi geldiğinde kendisini böyle yaparken bulduğu o hizmetkar kutsanmış olsun.

45- doğrusu, ben size söylüyorum: o getirecektir onu kendi bütün malının başına.

46- fakat eğer o adi-fena hizmetkar kendi içinde derse: “benim efendim çok gecikti,”

47- ve kendi düşük hizmetkarlarını dövmeye başlarsa, ve sarhoşlarla yiyip içerse,

48- o hizmetkarın efendisi hiç beklenmedik bir günde ve umulmadık bir saatte gelecek,

49- ve onu şiddetli şekilde cezalandıracaktır, ve ona münafıkların yanında bir yer tahsis edecektir; orada olacaktır

“feryat-figan,”

ve dış “gıcırdatması.”

BÖLÜM 18

1- ve göğün krallığı, kendi lambalarını alıp damadı karşılamaya çıkan on bakire gibidir.

2- bunlardan beşi aptal ve beşi akıllı idiler.

3- aptal olanlar, kendi lambalarını aldıklarında, yanlarına hiç yağ almadılar.

4- fakat akıllı olanlar kendi lambalarıyla birlikte kaplar dolusu yağ da aldılar.

5- damat bir hayli geciktiği için, onların hepsi bitkin düşüp uykuya daldılar.

6- geceyarısında, bir sesleniş oldu: işte, damat buradadır! gelin onu karşılayın!

7- ve tüm o bakireler kalktılar ve lambalarını tazelediler.

8- aptal olanlar akıllı olanlara dediler: bize kendi yağınızdan biraz verin, çünkü bizim lambalarımız sönmek üzereler.

9- fakat akıllı olanlar dediler: hayır, çünkü bizim size yetecek kadar yağımız yoktur. o halde, derhal tüccarlara gidin ve kendiniz için bir miktar satın alın.

10- onlar onu satın almaya gittiklerinde, damat geldi ve o hazır olanlar onunla beraber düğün şölenine girdiler. sonra kapı kilitlendi.

11- az sonra diğer bakireler geldiler, ve dediler: “bey, bey, bize kapıyı aç lütfen!”

12- fakat o dedi: doğrusu, ben size söylüyorum: “ben sizi tanımıyorum.”

13- bu sebeble, uyanık kalın, çünkü siz ne o günü, ne de o saati bilmiyorsunuz.

14- o ayrıca şunun gibidir: yolculuğa çıkan bir adam kendi hizmetkarlarını çağırdı ve kendi mallarını onlara teslim etti.

15- birine o beş altın, ötekine iki altın, ve üçüncüye bir altın verdi, her birine kendi kabiliyetine göre. sonra o çıkıp-gitti.

16- beş altını alan derhal gitti ve onlarla ticaret yaptı, ve bir beş daha kazandı.

17- aynen böylece, iki altını alan, bir iki daha kazandı.

18- fakat bir altını alan adam derhal gidip yerde bir çukur kazdı ve onun efendisinin vermiş olduğu o altını gömdü.

19- uzun bir zaman sonra bu hizmetkarların efendisi geri döndü, ve derhal onlarla hesap görmeye başladı.

20- beş altın almış olan derhal geldi ve kazandığı beşi de yanında getirdi. o dedi: “ey efendim, sen bana beş altın verdin; ve işte, ben beş daha kazandım.”

21- onun efendisi ona dedi: “aferin, ey benim iyi ve sadık hizmetkarım. madem sen küçük işlerde sadık davrandın, ben sana büyük görevler vereceğim. gel, ve senin efendinin sevincine dahil ol.”

22- sonra iki altın almış olan geldi ve dedi: “ey efendim, sen bana iki altın verdin; işte, ben iki daha kazandım.”

23- onun efendisi ona dedi: “aferin, benim iyi ve sadık hizmetkarım. madem sen küçük işlerde sadık davrandın, ben sana büyük görevler vereceğim. gel, senin efendinin sevincine dahil ol.”

24- sonra bir altın almış olan geldi ve dedi: “ey efendim, ben senin hırslı bir adam olduğunu biliyordum,

kendi ekmediğin yerde

ve kendi saçmadığın yerde

“biçen,”

“devşiren.”

25- bunun için ben korkumdan hemen gittim ve senin vermiş olduğun o altını yerde gömdüm. işte, o burada.”

26- onun efendisi ona dedi: “ey fena ve tembel hizmetkar! madem sen biliyordun benim

ekmediğim yerde

ve saçmadığım yerde

“biçen,”

“devşiren,”

(14/25-26)

biri olduğumu,

27- o halde neden benim altını mı bankaya koymadın, ta ki ben dönüşümde onu fazlasıyla geri alırdım?”

28- o halde, şimdi alın o altını ondan ve onu verin on altını olan adama.

29- çünkü her kimde var ise, ona daha çoğu verilecek ve o zenginleşecektir; fakat her kimde yok ise, onda var olan dahi çekilip-almacaktır.

30- ve bu işe yaramaz hizmetkarı derhal dışarı karanlığa atın, orada olacaktır

“feryat-figan,”

ve diş “gıcırdatması.”

31- adamoğlu kendi ihtişamında geldiği vakit, ve onun yanındaki bütün melekler, o oturacaktır kendi

“ihtişamlı tahtı”

üzerine.

32- ve bütün milletler biraraya toplanılacaklardır onun önünde. ve o ayıracaktır onların birini diğerinden, bir çoban koyunları keçilerden ayırdığı gibi.

33- o koyacaktır

koyunları onun “sağına,”

ve keçileri onun “soluna.”

34- sonra kral onun sağında olanlara diyecektir: “gelin, siz benim rabbim tarafından kutsanmış olanlar.

miras alın

o “krallığı”

dünya kurulandan beri sizin için hazırlanmış olan.”

- 35- çünkü ben açtım ve siz beni yedirdiniz, ben susuzdum ve siz beni içirdiniz, bir yabancıydım ve siz beni içeri aldınız,
 36- çıplaktım ve siz beni giydirdiniz, hastaydım ve siz bana baktınız, hapisteydim ve siz beni ziyaret ettiniz.
 37- sonra erdemli olanlar ona cevap verip diyecekler: ey beyimiz, biz seni ne zaman aç görüp yedirdik, veya susuz görüp içirdik?
 38- biz seni ne zaman bir yabancı görüp içeri aldık, veya çıplak görüp giydirdik?
 39- biz seni ne zaman hasta veya hapiste görüp ziyaretine geldik?
 40- ve kral onlara diyecek: doğrusu, ben size söylüyorum: siz her ne yaptıysanız bu

benim en küçük

 “kardeşlerimden”

birisi için,
 siz onu benim için yaptınız.

- 41- sonra o onun solunda olanlara diyecek: çekilin yanımdan, siz lanetlenmişler, girin

 ebedi “ateşe,”

iblis ve onun melekleri için hazırlanmış olan.

- 42- çünkü ben açtım ve siz beni yedirmediğiniz, ben susuzdum ve siz beni içirmediğiniz,
 43- bir yabancıydım ve siz beni içeri almadınız, çıplaktım ve siz beni giydirmediğiniz, hastaydım ve hapisteydim ve siz benimle ilgilenmediğiniz.
 44- sonra onlar cevap verip diyecekler: ey beyimiz, biz seni ne zaman aç veya susuz veya bir yabancı veya çıplak veya hasta veya hapiste gördük ve seninle ilgilenmedik?
 45- o onlara diyecek: doğrusu, ben size söylüyorum: siz her ne yapmadıysanız bu

benim en küçük

 “kardeşlerimden”

birisi için,
 siz onu benim için yapmadınız.

- 46- ve bunlar ebedi cezalandırmaya gidecekler, fakat erdemli olanlar ebedi hayata.

BÖLÜM 19

1- siz biliyorsunuz ki, iki gün sonra atlatıp-esirgetme bayramı olacaktır, ve adamoğlu haça gerilmesi için ele verilecektir.

2- siz o kadını niçin üzüyorsunuz? o benim için iyi bir şey yaptı.

3- fakirler daima sizin yanınızda olacaklardır; fakat ben daima sizin yanınızda olmayacağım.

4- o dökerek bu

güzel kokulu

“yağı”

üzerine

benim “bedenimin,”

(43/33-34, 41)

o beni böylece gömülmek için güzelce hazırlamış oldu.

5- doğrusu, ben size söylüyorum:

bu “müjde”

(17/12 & 21/33-35)

tüm dünyada her nerede duyurulursa,

onun bu yapmış olduğu, onun anısına, mutlaka hatırlanacaktır.

6- gidin şehirdeki o adama, ve deyin ona: öğretmen diyor ki: “benim belirlenmiş vaktim yaklaşmaktadır; senin evinde

ben kutlayacağım

“atlatıp-esirgetme”

bayramını,
benim havarilerimle birlikte.”

- 7- doğrusu, ben size söylüyorum: içinizden biri bana ihanet edecektir.
 8- kendi elini benimle birlikte tabağa batırması olan bana ihanet edecektir.
 9- adamoğlu gerçekten gider, kendisi hakkında yazılmış olduğu gibi, fakat adamoğluna ihanet edecek olan o adama yazıklar olsun. eğer o adam hiç doğmamış olsaydı, kendisi için daha iyi olurdu.
 10- sen böyle söyledin (ki sen o adamsın.)

11- alın ve yiyin;

bu

 benim “bedenimdir.”

12- hepiniz için ondan, çünkü

bu

 benim “kanımdır”

ahde ait olan, (43/33-34 & 41)

günahların bağışlanması için birçokları uğruna dökülecek olan.

13- ben size derim: artık ben asmanın bu meyvasını bir daha asla içmeyeceğim, ta ki ben onu sizinle birlikte, benim rabbimin krallığında, tekrar taze olarak içeceğimiz o güne kadar. (14/23-26)

14- bu gece hepinizin bana olan imanı sarsılacaktır, çünkü o yazılıdır: “ben öğretmeni vuracağım, ve sınıfın öğrencileri dağılacaktır.”

15- fakat ben tekrar kaldırıldıktan sonra (29/33), ben o kutsal-yurda sizin önünüzde gideceğim.

16- doğrusu, ben sana söylüyorum: bu gece horoz ötmeden önce, sen beni üç kere reddedip-tanımayacaksın.

17- siz oturun burada, ben oraya gidip dua edeceğim.

18- şu an benim nefsim ölümüne kederlidir. burada kalın, ve benimle birlikte gözetin.

19- ey benim rabbim, eğer o mümkünse, haydi bu kase benden geçip-gitsin; fakat benim iradem değil, ancak senin iraden.

20- siz benimle beraber bir saat bile gözetemediniz mi?

21- gözetin ve dua edin ki, testte düşüp-elenmeyesiniz. ruh isteklidir, fakat beden zayıftır.

22- ey benim rabbim, eğer ben onu içmeden bu kasenin geçip-gitmesi mümkün değilse, senin iraden yapılacaktır!

23- siz hala uyuyor ve dinleniyor musunuz? işte, adamoğlunun günahkarların eline verileceği saat gelmiştir.

24- kalkın, haydi biz gidelim. bakın, bana ihanet edecek olan buradadır!

25- arkadaş, sen buraya ne için geldiysen, onu derhal yap.

26- sen kendi kılıcını tekrar kınına koy hemen, çünkü bütün o kılıç kuşananlar kılıçla yok olacaklardır.

27- sen düşünmüyor musun ki, ben şimdi benim rabbime dua etsem, o beni şu anda on-iki gürühtan daha çok sayıda meleklerle destekleyecektir?

28- fakat bu durumda, onun ancak bu şekilde gelip-geçmesi gerektiğini bildiren kutsal yazılar nasıl yerine gelmiş olurlardı?

29- siz bir haydutu kovalar gibi mi geldiniz, kılıçlarla ve sopalarla, beni yakalamak için? fakat ben her gün mabedin yakınında oturup öğretirdim, ve siz o vakit beni tutuklamadınız.

30- fakat bütün bunlar böyle gelip-geçti, ta ki habercilerin o yazıları yerine gelmiş olsun.

31- sen böyle söyledin (ki ben mesihim, ilahın hizmetkarı.)

32- fakat ben size derim: bundan sonra, siz adamoğlunu göreceksiniz

oturtulmuş olarak

kudretin “sağ-elinde,”

ve

gelmiş olarak

göğün
“bulutlarında.”

(musa, 32/2)

33- sen böyle söyledin (ki ben yahudilerin kralıyım.)

34- "benim ilahım,"

"benim ilahım,"

sen ne için
beni burada "bıraktın?"

BÖLÜM 20

- 1- (yahya) dedi: benden daha azametli olan benim ardından gelmek üzeredir. ben eğilip onun pabuçlarının bağını çözmeye layık değilim.
2- ben sizi suyla arındırdım; o sizi arındıracaktır

“kutsal ruhla.”

(43/41)

- 3- (isa) dedi: vakit gelmiştir. ilahın krallığı yakındır. tevbe edin, ve

o “müjdeye”

iman edin. (17/12)

- 4- benim ardımca gelin, ve ben sizi adam balıkçıları yapacağım. (9/41-42)

- 5- sus! çık ondan dışarı!

- 6- haydi biz yakın kasabalara gidelim, ta ki ben orada da vaaz edeyim. çünkü ben bunun için geldim.

- 7- ben isterim onu. temiz ol!

- 8- sen sakın hiç kimseye bir şey anlatma, fakat git ve kendini levili-bilgine göster, ve temizlenmiş olduğun için derhal takdim et

musanın “emrettiğini;”

(musa, 32/1-4)

bu onlara bir “kanıt” olacaktır.

- 9- ey çocuk, senin günahların bağışlandı.
- 10- siz niçin kendi yüreklerinizde böyle şeyler düşünüyorsunuz?
- 11- hangisi daha kolaydır, yatalak olana: “senin günahların bağışlandı,” demek mi, yoksa: “kalk, kendi yatağını topla, ve yürü,” demek mi?
- 12- fakat ta ki siz bilirsiniz diye adamoğlunun yeryüzünde günahları bağışlama yetkisi olduğunu. (27/16-20)
- 13- ben sana söylüyorum: kalk, topla kendi yatağını, ve eve git!
- 14- beni takip et.
- 15- iyi olanların doktora ihtiyaçları yoktur, fakat hastaların vardır. ben erdemli olanları çağırmaya gelmedim fakat günahkarları.
- 16- damat onlarla birlikte olduğu sürece, düğün davetlileri (15/1...) oruç tutabilirler mi? damat onların yanında olduğu müddetçe, onlar oruç tutamazlar.
- 17- fakat damadın onların yanından çekilip-alınacağı günler gelecektir, ve sonra onlar o gün oruç tutacaklardır.
- 18- hiç kimse yeni bir kumaş parçasını eski bir elbisenin üzerine yamamaz. eğer o bunu yaparsa, onun bütünü kopup-ayrılır, yeni eskiden, ve yırtık daha da kötü olur.
- 19- ve hiç kimse yeni şarabı eski tulumlara koymaz. aksi takdirde, şarap tulumları patlatır, ve hem şarap hem de tulumlar telef olurlar. bilakis, yeni şarap yeni tulumlara konulur.
- 20- siz davudun, o kendisi ihtiyaç içindeyken, ve kendisi ve arkadaşları açken, ne yaptığını hiç okumadınız mı?
- 21- o nasıl gitti ilahın evine, abyetar baş din-bilgini iken, ve sadece levili-bilginlerin yemeleri caiz olan takdime ekmeğini yedi, ve onu kendi arkadaşlarıyla da paylaştı?
- 22- sebt insan için kılınmıştır, insan sebt için değil.
- 23- bu nedenle adamoğlu sebtin dahi beyidir.

BÖLÜM 21

- 1- çıkıp-gel buraya bizim önümüze!
- 2- sebt gününde, kötülük yapmaktansa, iyilik etmek helal midir; bir canı helak etmektense, onu kurtarmak?
- 3- uzat sen kendi elini!

4- şeytan nasıl şeytanı kovup-çıkartır? eğer bir krallık kendi içinde bölünmüşse, o krallık ayakta kalamaz.

5- ve bir ev kendi içinde bölünmüşse, o ev ayakta kalamayacaktır.

6- ve eğer şeytan kendine karşı kalkıp bölünmüşse, o ayakta duramaz; bu onun sonudur.

7- ve hiç kimse onun mallarını çalmak için güçlü bir adamın evine giremez, önceden o güçlü adamı bağlamadıkça. ancak bundan sonra o soyabilir onun evini.

8- doğrusu, ben size söylüyorum: insanların işledikleri bütün günahlar ve küfürler onlar için bağışlanabilir.

9- fakat her kim küfre girerse

“kutsal ruha”

karşı, (43/41)

onun için asla bağışlanma yoktur, fakat ebedi bir günahla suçludur.

10- benim annem ve benim kardeşlerim kimdir?

11- işte, benim annem ve benim kardeşlerim; çünkü her kim

ilahın “iradesini”

yaparsa, (9/20)

o benim erkek-kardeşimdir, ve kız-kardeşimdir, ve annemdir.

12- dinleyin şunu! bir ekici tohum-ekmek için çıktı.

13- ve o ekerken, bazı tohumlar yolun üstüne düştüler, ve kuşlar geldiler ve onları yediler.

14- diğer tohumlar kayalık yere düştüler, orada çok az toprak olan. o derhal filizlendi, çünkü toprak derin değildi.

15- ve güneş doğunca onlar kavruhdular, ve kök salamadıkları için hemen kurudular.

16- bazı tohumlar dikenlerin arasına düştüler, ve dikenler büyüdüler ve onları boğdular, ve o ürün vermedi.

17- ve bazı tohumlar verimli toprağın üzerine düştüler ve

“meyva” verdiler;

onlar büyüyüp geliştiler ve mahsül verdiler

ve “otuz,”

veya “altmış,”

veya “yüz” kat.

18- “işitmek için kulağı olanlar bunu işitmelidirler.”

19- ilahın krallığının gizemleri size verilir-bağışlanmıştır. fakat dışarıdakiler için herşey meseller halinde anlatılır,

20- ta ki onlar

bakıp görsünler, fakat

ve işitip dinlesinler, fakat

“kavramasınlar;”

“anlamasınlar;”

ve ta ki onlar dönüp bağışlanmasınlar. (öz-haber, 2/26 & 74/31...)

21- siz bu meseli anlamadınız mı? o halde, siz diğer meselleri nasıl anlayacaksınız?

22- o ekici

“kelimeyi”

eker.

23- bunlar kelime ekildiği vakit yolun üstüne düşenlerdir: onlar işitir işitmez, şeytan hemen gelir ve onların içine ekilmiş olan o kelimeyi alıp-götürür.

24- ve bunlar kayalık yere ekilmiş olanlardır: onlar kelimeyi işittiklerinde, derhal onu sevinç içinde kabul ederler.

25- fakat onların kökleri yoktur; onlar sadece kısa bir süre devam ederler. sonra kelimedden ötürü bir sıkıntı veya eza geldiğinde, onlar hemen tökezleyip-düşerler.

26- dikenlerin arasına ekilmiş olanlar başka bir türdür: onlar kelimeyi işiten bazı insanlardır, fakat sonra dünyevi kaygılar, mal sevdası, ve başka şeylere olan arzular araya girer ve kelimeyi boğarlar, ve o hiç meyva vermez.

27- fakat verimli toprağın üzerine ekilmiş olanlar ise,

“kelimeyi”

işitip kabul edenler,

ve sonra

“meyva” verenlerdir,

ve “otuz,”

veya “altmış,”

veya “yüz” kat.

28- bir lamba kovanın altına veya yatağın altına konulmak için mi getirilir? hayır, o

“lambalık”

üzerine

konulmak içindir.

29- ve saklı olan herşey

“açığa çıkarılmak”

içindir,

ve gizli olan herşey

“ışığa getirilmek”

içindir.

30- “işitmek için kulağı olanlar bunu işitmelidirler.”

31- şu işitmekte olduğunuza dikkat edin: “sizin kendisiyle ölçtüğünüz ölçü

“ölçülüp verilecektir”

size;

ve üstüne

“fazlası”

verilecektir size.”

32- her kimde var ise, ona daha çoğu verilecektir; her kimde yok ise, kendisinde var olan dahi ondan çekilip-alınacaktır.

33- ilahın krallığı şuna benzetilebilir: o tohum (29/7) saçmakta olan bir adam gibidir

“yurdun”

üzerine,

ve o gece gündüz uyur ve kalkar, ve tohum filizlenir ve gelişir, o nasıl olduğunu anlamadan.

34- ve kendi verimine göre toprak meyvasını verir;

önce “filizi,”

sonra “başığı,”

sonra “taneleri,”

35-

ve “ürün” olgunlaşınca,

o derhal “orağı” vurur, çünkü “hasat” gelmiştir.

(öz-haber, 48/29)

- 36- ilahın krallığını neye benzetebiliriz biz, veya nasıl bir mesel verebiliriz biz onun için?
37- o bir hardal tanesi (29/7) gibidir; o yere ekildiğinde, yeryüzündeki bütün tohumların en küçüğüdür.
38- fakat ekildikten sonra, o hemen büyür ve bahçe-bitkilerinin en büyüğü haline gelir,

ve o uzun
“dallar” salar,

ta ki

semanın “kuşları”
konsunlar

onun gölgesinde.

- 39- haydi biz öteki tarafa geçelim!
40- sus! sakın ol!
41- siz niçin dehşete kapıldınız? sizde hala iman yok mu?

BÖLÜM 22

1-

“temiz-olmayan cin,”
(30/17-18)

çık dışarı o adamdan!

- 2- senin ismin nedir?
3- git evine kendi ailene, ve anlat onlara yücenin, onun rahmetinde, senin için yaptığımı.
4- benim elbiseme dokunan kim?
5- ey kızım, kendi imanının kurtardı seni. barış içinde git, ve senin bu derdinden kurtulmuş ol!
6- korkma; sadece iman sahibi ol!

7- bu feryadın ve ağlamanın sebebi nedir? çocuk ölü değildir fakat uykudadır.

8- ey küçük kız, ben sana söylüyorum: kalk!

9- bir haberci onun kendi memleketi, kendi akrabası, ve kendi evi dışında hiçbir yerde itibarsız değildir.

10- siz her nerede bir eve girerseniz, oradan ayrılana kadar siz orada kalın.

11- hangi yer sizi misafir etmez veya sizi dinlemezse, oradan hemen ayrılın ve derhal kendi ayaklarınızdan tozu silkin, onlara karşı bir tanıklık olarak.

12- gelin siz birlikte sakin bir yere, ve dinlenin bir süre.

13-

siz kendiniz verin

biraz “yiyecek”

onlara. (1/10)

14- yanınızda kaç ekmeğiniz var sizin? gidin ve görün.

15- cesur olun, o benim; korkuya kapılmayın!

16- işaya sizin hakkınızda iyi habercilik etmiştir, ey münafıklar, çünkü o yazılıdır:

17-

“bu halk bana sadece kendi dudaklarıyla hürmet ederler, fakat onların yürekleri benden uzaktır; onlar bana boş yere taparlar, din adına insan emirlerini öğreterek.”
--

18- siz ilahın emirlerini göz ardı ediyor ve insan geleneğine sahip çıkıyorsunuz.

19- ve siz ilahın emrini ne de güzel bir kenara bırakıyorsunuz kendi geleneğinizi uygulamak için!

20- çünkü musa dedi: “siz kendi babanıza ve kendi annenize saygı göstereceksiniz,”
ve “her kim babayı veya anneyi uğursuzlarsa, o ölecektir.”

21- fakat siz diyorsunuz: eğer bir kişi babaya veya anneye derse: “senin benden göreceğin her iyilik adanmıştır,”

22- siz artık onun kendi babasına veya kendi annesine hiçbir iyilik yapmasına izin vermiyorsunuz.

23- böylelikle, siz birbirinize nesilden nesile aktardığımız bu kendi geleneğiniz uğruna ilahın emrini geçersiz kılmış oluyorsunuz. ve siz bunun gibi daha nice şeyler yapıyorsunuz.

- 24- dinleyin beni, sizin hepiniz, ve anlayın:
25- bir insana dışarıdan giren şeyler o insanı kirletemez; fakat içeriden çıkan şeyler asıl kirletenlerdir.
- 26- siz dahi aynı şekilde anlayışsız mısınız?
27- siz idrak etmiyor musunuz ki, bir insana dışarıdan giren şeyler asla kirletemez.
28- fakat bir insandan çıkan şeyler, asıl bunlar kirletenlerdir.
29- çünkü insanların içinden, onların yüreklerinden, çıkmaktadırlar: kötü düşünceler, iffetsizlik, hırsızlık, cinayet,
30- zina, ihtiras, kötü-niyet, aldatma, ahlaksızlık, kıskançlık, küfür, büyüklük taslama, ahmaklık.
31- bütün bu kötülükler içeriden çıkarlar ve onlar kirletirler.
- 32- bırak, hizmetkarlar doyurulsunlar önce. çünkü hiç doğru olmaz

hizmetkarların

“yiyeyeğini”

almak (1/10)

ve onu köpeklerin önüne atmak.

- 33- bunu dediğin için, sen gidebilirsin. cin artık senin kızından çıkıp-gitmiştir.
34- (ey işitmeyen kulak), açıl artık!

BÖLÜM 23

- 1- benim yüreğim acıdı bu kalabalık için, çünkü onlar üç “gündür” (mezmurlar, 90/4) benimle beraberler ve hala “yiyecek” bir şeyleri yoktur. (1/10)
2- eğer ben onları kendi evlerine aç gönderirsem, onlar yolda düşüp-bayılabilirler, ve onlardan bazıları çok uzaktan gelmişlerdir. (5/5)
3- sizin kaç ekmeğiniz var?

4- bu nesil niçin bir işaret istemektedir? doğrusu, ben size söylüyorum: bu nesile hiçbir işaret verilmeyecektir.

5- dikkatli olun, çokça sakının

ferisilerin “mayasından,”

ve herodun “mayasından!”

6- siz niçin karar veriyorsunuz ki, sizin hiç ekmeğiniz olmadığından ötürü (söylendi) bu? siz hala anlamıyor veya kavramıyor musunuz? sizin yürekleriniz mi katılaştı?

7- sizin gözleriniz var, ama

ve kulaklarınız var, ama

“görmüyor musunuz?”

“işitmiyor musunuz?”

8- ve siz hatırlamıyor musunuz,

ben beş “ekmeği” böldüğümde
beş-bin kişi için,

kaç sepet dolusu
“yemek-fazlası” topladınız siz?

9-

ben yedi “ekmeği” böldüğümde
dört-bin kişi için,

kaç sepet dolusu
“yemek-fazlası” topladınız siz?

10- “öyleyse, siz hala anlamıyor musunuz?”

11- sen şimdi bir şey görüyor musun?

12- sakın köye dahi gitme sen!

13- insanlar benim kim olduğumu düşünüyorlar?

14- fakat siz benim kim olduğumu düşünüyorsunuz?

15- çekil arkama, ey şeytan! sen ilahın planladığı gibi düşünmüyorsun, fakat insanların kurguladığı gibi. (29/6 & 37/14-15)

16- her kim benim ardımca gelmek istiyorsa, kendisini yadsımalı, kendi haçını yüklenmeli, ve ‘beni’ takip etmelidir.

17- çünkü her kim kendi hayatını kurtarmak isterse, onu kaybedecektir; fakat her kim kendi hayatını kaybederse, benim uğrumda, ve o

“müjdenin,”

onu kurtaracaktır. (17/12)

18- bir kişi bütün dünyayı kazanıp kendi canını kaybederse, onun ne karı olur?

19- bir kişi kendi canına bedel ne verebilir?

20- bu sadakatsiz ve günahkar nesil içinde, her kim benden ve benim kelimelerimden utanırsa, adamoğlu da ondan utanç duyacaktır, o geldiğinde onun

“rabbinin ihtişamında”

kutsal “meleklerle” birlikte.

21- doğrusu, ben size söylüyorum: burada duranlardan bazıları var ki, onlar asla ölümü tadmayacaklardır, ta ki onlar görene kadar

“ilahın krallığının”

(21/33-35)

kudret içinde geldiğini.

22- (o) ilyas gerçekten önceden gelecek ve herşeyi yerine koyacaktır, fakat adamoğlunun hakkında nasıl yazılmıştır: “o büyük elem çekecektir, ve hafife alınacaktır,” diye?

23- fakat ben size söylüyorum: (bu) ilyas geldi (öz-haber, 37/130) fakat onlar ona kendi dilediklerini yaptılar, onun hakkında yazılmış olduğu gibi.

24- siz onlarla ne hakkında tartışıyorsunuz?

25- ey sadakatsiz nesil,

ben daha ne kadar
sizinle “kalacağım?”

ben daha ne kadar
size “katlanacağım?”

getirin onu bana!

26- bu hal ne zamandan beri onun başına gelmektedir?

27- eğer yapabilirsen! iman sahibi olan kişi için herşey imkan dahilindedir.

28- sağır ve dilsiz cin, ben sana emrediyorum: derhal çık ondan dışarı, ve bir daha asla ona girme!

29- bu tür sadece dua ile çıkarılabilir.

30- adamoğlu insanların eline verilecektir ve onlar onu öldürecekler, fakat kendi ölümünden üç gün sonra o tekrar kalkacaktır.

31- siz yolda ne hakkında tartışıyordunuz?

32- eğer bir kişi birinci olmak isterse, o herkesin sonuncusu ve herkesin hizmetçisi olacaktır.

33- her kim bunun gibi bir çocuğu benim ismim uğruna kabul ederse, o beni kabul etmiş olur; ve her kim beni kabul ederse, beni değil fakat beni göndereni kabul etmiş olur.

34- ona engel olmayın. çünkü benim ismimle kudretli bir iş yapmış olan hiç kimse yoktur ki, sonra kalkıp bir de benim hakkımda kötü konuşacak olsun.

35- çünkü her kim bize karşı değilse, o bizim içindir.

36- siz mesihe bağlı olduğunuzdan ötürü, içmeniz için size bir bardak su verecek olan her kişi-- doğrusu, ben size söylüyorum: o kendi mükafatını asla kaybetmeyecektir.

37- her kim iman etmiş olan bu küçüklerden birinin günaha girmesine sebep olursa, onun kendi boynuna büyük bir değirmen taşı geçirilmiş olduğu halde derhal denize atılması kendisi için daha iyi olurdu.

38- eğer sizin eliniz sizin günaha girmenize sebep oluyorsa, derhal kesip-atın onu. çünkü sizin tek elle hayata girmeniz daha iyidir sizin için iki elle

cehenneme “gitmenizden,”

o hiç sönmez ateşe.

39- ve eğer sizin ayağınız sizin günaha girmenize sebep oluyorsa, derhal kesip-atın onu. çünkü sizin tek ayakla hayata girmeniz daha iyidir sizin için iki ayakla

cehenneme “düşmenizden.”

40- ve eğer sizin gözünüz sizin günaha girmenize sebep oluyorsa, derhal çıkarıp-atın onu. çünkü daha iyidir sizin için sizin tek gözle

“ilahın krallığına”

girmeniz (21/33-35)

iki gözle cehenneme “atılmanızdan.”

41- orada onları kemiren kurtlar asla ölmez, ve o ateş asla söndürülmez.

42- her insan ateş ile tuzlanacaktır.

43- tuz iyidir; fakat eğer tuz tatsız olursa, siz artık ona neyle lezzetini geri verebilirsiniz? (34/27-28) tutun tuzu kendi içinizde, ve siz birbirinizle barış içinde olacaksınız.

BÖLÜM 24

1- musa size ne emretti? sizin yüreklerinizin katılığında ötürü o size bu emri bildirip-yazdı.

2- fakat yaratılışın başlangıcından: “ilah onları erkek ve kadın olarak yarattı.”

3- ve bu nedenle: “bir adam kendi babasını ve kendi annesini bırakacak ve onun karısına bağlanacaktır,

4- ve ikisi bir beden olacaklardır.” o halde, onlar artık iki değidirler, fakat tek bir bedendirler.

5- öyleyse, ilahın birleştirdiğini hiçbir insan ayırmamalıdır.

6- her kim kendi karısını boşar ve başka biriyle evlenirse, ona karşı zina etmiş olur;

7- ve eğer o kendi kocasını boşar ve başka biriyle evlenirse, o zina etmiş olur.

8- bırakın, çocuklar bana gelsinler, onlara engel olmayın; çünkü ilahın krallığı bu gibilere aittir.

9- doğrusu, ben size söylüyorum: her kim

kabul etmezse

 “ilahın krallığını,”

bir çocuk gibi, (21/33-35)

o ona asla girmeyecektir.

10- sen niçin beni “iyi” diye çağırıyorsun? hiç kimse iyi değildir fakat sadece ilah.

11- sen emirleri biliyorsun: “siz öldürmeyeceksiniz; siz zina etmeyeceksiniz; siz çalmayacaksınız; siz yalancı tanıklık yapmayacaksınız; siz sahtekarlık etmeyeceksiniz; siz kendi babanıza ve kendi annenize saygı göstereceksiniz.”

12- o halde, sende sadece bir şey eksik: git, sahip olduğun herşeyi sat ve fakirlere dağıt, ve sen gökteki hazineye (9/38) sahip olacaksın; sonra gel ve beni takip et.

13- ne zordur, o servet sahiplerinin

 “ilahın krallığına”

girebilmeleri!

14-

çocuklar, ne zordur

 “ilahın krallığına”

girebilmek!

15- hatta bir devenin bir iğne deliğinden geçmesi daha kolaydır bir zengin

 “ilahın krallığına”

girmesinden. (21/33-35)

16- insanlar için bu imkansızdır, fakat ilah için değil. ilah için herşey mümkündür.

17- doğrusu, ben size söylüyorum: ev veya erkek-kardeşler veya kız-kardeşler veya anne veya baba veya çocuklar veya topraklar bırakacak olan her kişi, benim uğrumda ve

o “müjdenin”

uğruna, (17/12)

18- mutlaka bu çağda bunun yüz kat fazlasına kavuşturulacaktır: evlere ve erkek-kardeşlere ve kız-kardeşlere ve annelere ve çocuklara ve topraklara, ezalara sabrederek, ve gelecek çağdaki ebedi hayata.

19- fakat birinci olanların birçokları sonuncu, ve sonuncular birinci olacaklardır.

20- işte, biz şimdi barış-yurduna gidiyoruz, ve adamoğlu baş din-bilginlerinin ve yazıcıların ellerine verilecektir, ve onlar onu ölüme mahkum edecekler ve onu kitapsızların ellerine teslim edeceklerdir,

21- ve onlar

onunla “alay edecekler,”

onun yüzüne “tükürecekler,”

onu “döveceklerdir,”

(4/7)

ve sonra onu öldüreceklerdir; fakat üç gün sonra o tekrar kalkacaktır.

22- siz benim ne yapmamı istiyorsunuz sizin için?

23- siz ne istediğinizi bilmiyorsunuz. siz benim içtiğim o kaseden içebilir misiniz, veya siz benim kendisiyle arındırılacağım o vaftiz ile arındırılabilir misiniz?

24- o halde, benim içtiğim kaseden siz de içeceksiniz, ve benim kendisiyle arındırılacağım o vaftiz ile siz de arındırılacaksınız.

25- fakat oturmanız

benim “sağımda,”

ve benim “solumda,”

bana ait değildir vermek için, fakat o sadece onun kendileri için hazırlanmış olduğu kimselere aittir.

- 26- siz bilirsiniz ki, kitapsızların başındaki yöneticiler onların üzerine beylik ederler, ve onların büyükleri onların üzerinde kendi otoritelerini hissettirirler.
27- fakat sizin aranızda böyle olmayacaktır. bilakis, her kim sizin aranızda büyük olmak isterse, o sizin hizmetçiniz olacaktır;
28- her kim sizin aranızda birinci olmak isterse, o herkesin kölesi olacaktır.
29- çünkü adamoğlu kendisine hizmet edilsin diye gelmedi,

fakat

“hizmet etmeye,”

ve böylece kendi hayatını birçokları uğruna feda etmeye.

- 30- çağırın onu.
31- sen benim ne yapmamı istiyorsun senin için?
32- o halde, git yoluna; kendi imanını kurtardı seni.
33- karşınızdaki köye gidin, ve oraya girer girmez, siz orada daha önce üzerine hiç kimsenin binmemiş olduğu bağlı bir sığa bulacaksınız. onu derhal çözün ve buraya getirin.
34- eğer biri size derse: siz niçin böyle yapıyorsunuz? deyin: “efendinin ona ihtiyacı var, ve onu hemen buraya geri gönderecektir.”
35- artık bir daha hiç kimse senden meyva yemesin! (8/18)
36- o yazılı değil midir: “benim evim bütün uluslar için bir dua evi olarak anılacaktır.” fakat siz onu bir haydut yuvası ettiniz.
37- ilaha iman edin.
38- doğrusu, ben size söylüyorum: her kim bu dağa derse:

haydi, “kalk,”

ve atıl “denizin” içine,

- ve kendi yüreğinde şüphe etmezse, fakat söylediğinin vaki olacağına inanırsa, o yapılacaktır onun için.
39- bu sebeble, ben size derim: sizin duada isteyeceğiniz herşeyde, ona kavuşacağımıza inanın ve o sizin olacaktır.

40- siz dua etmek için kalktığınızda, kendisine karşı bir kırgınlığınız olan her kişiyi bağışlayın, ta ki sizin göksel rabbiniz de buna karşılık sizin için bağışlasın sizin kendi taşkınlıklarınızı.

41- ben de size bir soru soracağım. eğer bana cevap verirseniz, ben de size bildireceğim hangi yetkiyle benim

bu “şeyleri”

yapmakta olduğumu.

42- yahyanın arındırma faaliyeti gökten miydi, yoksa insandan mıydı? bana cevap verin.

43- o halde, ben de size bildirmeyeceğim hangi yetkiyle benim

bu “şeyleri”

yapmakta olduğumu.

BÖLÜM 25

1- bir adam

bir “bağ” dikti,

etrafına bir “çit” koydu,

bir “sıkmalık” kazdı,

ve bir “kule” inşa etti.

sonra o kiraladı onu bir kısım bağcılara ve kendisi bir yolculuğa çıktı.

2- mevsimi gelince, o bir köle gönderdi bu bağcılara onlardan alsın diye bağın bir kısım mahsulünden.

- 3- fakat onlar onu tuttular, onu dövdüler, ve onu eli boş olarak geri gönderdiler.
 4- o yine onlara başka bir köle gönderdi. ve onlar bunu da başına vurarak dövdüler ve onu aşağıladılar.
 5- o tekrar onlara başka birini gönderdi ve bunu da öldürdüler. ve bundan başka birçoklarını; onlar bunların bazısını dövdüler, ve bazılarını öldürdüler.
 6- onun gönderecek olduğu bir tek kişi kaldı, sevgili bir hizmetkar. o en son olarak bunu onlara gönderdi, düşünerek: “onlar benim hizmetkarıma hürmet edeceklerdir.”
 7- fakat o bağcılar birbirlerine dediler: “bu mirasçıdır. haydi, biz onu öldürelim, ta ki miras bize kalsın.”
 8- ve onlar onu tuttular ve öldürdüler, ve onu bağın dışına attılar.

9- öyleyse, bağın sahibi şimdi ne yapacaktır? o gelecek, bu bağcılarını öldürtecek, ve

verecektir

“bağı”

başkalarına. (9/20)

10- siz bu kutsal yazıyı hiç okumadınız mı: “yapıcıların küçümsedikleri taş (tekvin, 21/12-13) oldu

köşenin “baş taşı;”

bu yüce tarafından yapıldı, ve o bizim gözlerimizde harikadır.”

11- siz niçin beni test ediyorsunuz?

12- bu resim ve imza kimindir?

13- o halde, siz sezara ait olanı sezara ödeyin, ve ilaha ait olanı ilaha.

14- siz kutsal yazıları ve ilahın kudretini bilmediğiniz için böyle yanılgıda değil misiniz?

15- onlar ölümden kaldırıldıkları vakit, onlar artık evlenmezler ve evlendirilmezler, fakat onlar artık gökteki melekler gibidirler.

16- ve ölümlerin kaldırılması meselesine gelince, siz musanın kitabında hiç okumadınız mı, alevli çalılık hakkındaki o bölümde, ilah ona nasıl dedi: “ben ibrahimin ilahıyım, ishakın ilahıyım, ve yakubun ilahıyım.”

17- o ölümlerin ilahı değildir fakat dirilerin. siz büyük yanılgı içindedesiniz.

18- birincisi şudur: “dinle, ey israil! bizim ilahımız yüce, o tek rabdir!

19- siz seveceksiniz sizin ilahınız yüceyi

bütün “yüreğinizle,”

bütün “benliğinizle,”

bütün “zihninizle,”

ve bütün “kuvvetinizle.”

20- ikincisi şudur: “siz seveceksiniz sizin komşunuzu kendiniz gibi.”
bunlardan daha büyük hiçbir emir yoktur.

21- sen ilahın krallığından (21/33-35) çok uzak değilsin.

22- yazıcılar nasıl iddia edebiliyorlar ki, mesih davudun oğldur?

23- çünkü davud kendisi, kutsal ruhtan esinlenerek, dedi: “yüce benim beyime söyledi:

sen otur benim “sağ-elimde,”

ben senin “düşmanlarını”
senin ayaklarının altına serinceye dek.”

24- davud kendisi onu “bey” olarak çağırılmaktadır; o halde, o nasıl onun oğlu olabilir?

25- uzun kaftanlar içinde gezmeyi ve pazar-meydanlarında selamları kabul etmeyi seven o yazıcılardan sakının.

26- onlar ki, sinagoglarda şeref kürsülerini, ve ziyafet-sofralarında şeref koltuklarını işgal ederler.

27- onlar dul kadınların evlerine el koyarlar, ve önden, uzun dualar okurlar. onlar çok şiddetli bir azabla cezalandırılacaklardır.

28- doğrusu, ben size söylüyorum: bu yoksul dul kadın sadaka-kutusuna diğer herkesten daha çok attı.

29- çünkü onların hepsi mallarının artakalanından sadaka verdiler; fakat o, tüm yoksulluğuna rağmen, kendi bütün varını, bütün kazancını verdi.

30- siz bu büyük binaları görüyor musunuz? burada taş üstünde taş bırakılmayacak, hepsi yıkılıp-atılacaktır.

31- sakının ki, hiç kimse sizi aldatmasın.

32- çünkü birçokları benim isimle (16/37) gelerek diyecekler: “ben oyum,” ve onlar birçoklarını aldatacaklardır.

33- siz savaşlar ve savaş haberleri işittiğinizde, telaşa kapılmayın; böyle şeyler olmalıdır, fakat son hemen gelmeyecektir.

34- millet millete karşı, ve ulus ulusa karşı kalkacaktır. yer yer depremler olacak ve kıtlıklar baş gösterecektir. bunlar doğum sancılarının başlangıcıdır.

35- kendiniz için dikkatli olun. onlar sizi mahkemelere verecekler, ve siz sinagoglarda dövüleceksiniz. siz benden ötürü vali ve kralların önüne çıkarılacaksınız, onların önünde bir tanık olarak.

36- fakat

o “müjde”

(17/12 & 21/33-35)

en önce duyurulmalıdır bütün milletlere.

37- onlar sizi götürüp teslim ettiklerinde, siz ne diyeceğiniz konusunda önceden endişelenmeyin. fakat size o saatte verilecek olanı söyleyin. çünkü konuşan siz olmayacaksınız fakat kutsal ruh. (43/41)

38- kardeş kardeşi ölüme teslim edecektir, ve baba çocuğunu; çocuklar ana babalarına karşı kalkacaklar ve onları ölüme vereceklerdir.

39- siz benim isimden ötürü herkes tarafından nefret edileceksiniz. fakat sona kadar dayananlar kurtarılacaktır.

40- siz o mekruh rezaletin onun durmaması gereken yerde dikildiğini gördüğünüzde, (musa, 4/2 – 7/26 & 29/17-20), yahudiyede olanlar derhal dağlara kaçmalıdırlar,

41- ve damdaki adam kendi evinden bir şey alabilmek için aşağıya inmemeli ve eve girmemelidir,

42- ve tarladaki adam kendi abasını alabilmek için geriye dönmemelidir.

43- vay haline hamile kadınların ve emziren annelerin o günlerde.

44- dua edin ki, bu kışta gelmesin.

45- çünkü o günlerde öyle bir sarsılma olacak ki, o ilahın yaratışının başlangıcından şimdiye kadar hiç olmamıştır, ve bir daha hiç olmayacaktır.

46- eğer yüce o günleri kısaltmamış olsaydı, hiç kimse kurtulamazdı; fakat onun istediği seçilmişler uğruna, o kısaltmıştır o günleri.

47- eğer o vakit biri size derse: “bakın, mesih oradadır!” veya “bakın, o buradadır!” siz ona inanmayın.

48- sahte mesihler ve sahte haberciler kalkacaklar ve işaretler ve harikalar sergileyeceklerdir saptırabilmek için, eğer mümkün olsaydı, seçilmişleri dahi.

49- dikkatli olun! ben böylece size bütün bunları bildirdim önceden.

50- fakat o günlerde, o sarsılmadan sonra, güneş karartılacak, ve ay kendi ışığını vermeyecektir,

51- ve yıldızlar gökten düşecekler, ve göklerdeki kuvvetler sallanacaktır.

52- ve sonra onlar görecekler adamoğlunun geldiğini

“bulutlarda,”

(musa, 32/2)

büyük “kuvvetle,”

ve “izzetle.”

53- ve o meleklerini gönderecek ve toplayacak seçilmişleri

“dört yelden;”

yerin bir ucundan, göğün bir ucuna kadar.

54- o halde, incir ağacından bir mesel öğrenin:

onun “dalları” filizlenip
(8/18) “yaprakları” sürünce,

siz “yaz” yaklaştığını bilirsiniz.

55- öyleyse, siz bu şeylerin olduğunu gördüğünüz zaman, bilin ki o yakındır, kapılardadır.
56- doğrusu, ben size söylüyorum: bu nesil geçip-gitmeyecektir, ta ki bütün bu şeyler yerine gelinceye dek.

57- gök ve yer geçip-gidecek,

fakat

benim “kelimelerim”

asla geçip-gitmeyecektir. (9/20)

58- fakat o günü ve saati hiç kimse bilemez, ne gökteki melekler ne hizmetkar, fakat sadece rab.

59- -----

“dikkatli” olun!

“uyanık” olun!

çünkü siz o anın ne zaman geleceğini bilmiyorsunuz.

60- o bir yolculuğa çıkan adam gibidir; o kendi evini ve mekanlarını onun hizmetkarlarının gözetimine bırakmıştır, her birine kendi işini vererek, ve kapı-bekçisine uyanık olmasını emrederek.

61- siz uyanık kalın, o halde; çünkü siz evin efendisinin ne zaman geleceğini bilmiyorsunuz, akşamleyin mi, geceyarısında mı, horoz öterken mi, veya sabahleyin mi?

62- o ansızın gelip sizi uyurken bulmasın sakın. (17/43-44)

63- ben size bu söylediğimi, herkese söylüyorum:

“uyanık” kalın!

BÖLÜM 26

1- onu rahat bırakın. siz niçin onu üzüyorsunuz? o benim için iyi bir şey yaptı.

2- fakirler daima sizin aranızda olacaklar, ve siz dilediğiniz her vakit onlara iyilik yapabilirsiniz, fakat ben daima sizin aranızda olmayacağım.

3- o elinden geleni yaptı; o böylece hazırladı

meshederek

benim “bedenimi”

(43/33-34)

gömülmek için.

4- doğrusu, ben size söylüyorum: her nerede

bu “müjde”

duyurulursa bütün dünyada,

onun bu yapmış olduğu, onun anısına, anlatılacaktır.

5- şehre gidin, orada kovayla su taşıyan bir adam çıkacak sizin karşınıza. onu izleyin.

6- onun girdiği yerde, o evin efendisine bunu söyleyin: öğretmen diyor ki: “benim misafir olacağım o oda nerede, ta ki ben

iyebileyim

“atlatıp-esirgetme”

kurbanını orada,

benim havarilerimle birlikte.”

7- ve o size üst katta döşenmiş ve hazır büyük bir oda gösterecek. bizim için tüm hazırlıkları orada yapın.

8- doğrusu, ben size söylüyorum: içinizden biri bana ihanet edecektir, benimle birlikte yemek yemiş olan biri.

9- on-ikilerin arasından biri, benimle aynı tabaktan yemiş olan.

10- çünkü adamoğlu gerçekten gider, onun hakkında yazılmış olduğu gibi, fakat kendisi tarafından adamoğluna ihanet edilmiş olan o adamın vay haline. eğer o adam hiç doğmamış olsaydı, kendisi için daha iyi olurdu.

11- alın bunu,

bu

benim “bedenimdir;”

12-

bu

benim “kanımdır”

ahde ait olan,

(43/33-34, 41)

birçokları uğruna dökülecek olan.

13- doğrusu, ben size söylüyorum: ben artık asmanın meyvasından bir daha asla içmeyeceğim, ta ki ben onu ilahın krallığında yeni olarak tekrar içeceğim o güne kadar. (25/9-10)

14- sizin hepinizin imanı sarsılacaktır, çünkü o yazılıdır: “ben öğretmeni vuracağım, ve öğrenciler dağılacaktır.”

15- fakat ben tekrar kaldırıldıktan sonra (24/21), ben o kutsal-yurda sizin önünüzde gideceğim.

16- doğrusu, ben sana söylüyorum: bugün, bu gece, horoz iki kez ötmeden önce, sen beni üç kez reddedip-tanımayacaksın.

17- siz oturun burada, ben dua edeceğim.

18- benim nefsim şimdi ölümüne kederlidir. burada kalın, ve uyanık durun.

19- ey ulu rab, senin için herşey imkan dahilindedir. bu kaseyi benden uzaklaştır; ancak benim irade ettiğim değil, fakat sadece senin irade ettiğin olsun.

20- ey gürleyen-kişi, sen uyuyor musun? sen bir saat bile uyanık kalamadın mı?

21- uyanık durun ve dua edin ki, siz testte elenmeyesiniz. ruh isteklidir, fakat beden zayıftır.

22- siz hala uyuyor ve dinleniyor musunuz? artık yeter; saat geldi. işte, adamoğlu günahkarların eline verilmek üzeredir.

23- kalkın, haydi biz gidelim. bakın, benim ihanetçim buradadır.

24- siz bir haydutu kovalar gibi mi geldiniz, kılıçlarla ve sopalarla, beni yakalamak için?
25- halbuki, ben her gün mabedin yanında sizin önünüzde öğretmekte idim, fakat siz beni tutuklamadınız; fakat ta ki böylece kutsal yazılar yerine gelsin.

26- o benim (mesih, kutsanmış ilahın hizmetkarı); ve siz bundan sonra göreceksiniz adamoğlunun

oturtulmuş olduğunu

kudretin “sağ-elinde,”

ve

gelmiş olduğunu

göğün “bulutları”

üzerinde.

(musa, 32/2)

27- sen böyle söyledin (ki ben yahudilerin kralıyım.)

28- “benim ilahım,”

“benim ilahım,”

sen ne için beni
burada “bıraktın?”

BÖLÜM 27

1- siz niçin beni arıyordunuz? siz bilmiyor muydunuz ki, ben daima olmalıyım

benim rabbimin “evinde.”

(davud, 21/6)

2- ey sizi gidi engerekler nesli! gelecek olan gazaptan kaçmanızı size kim bildirip-uyarıyor?

3- o halde, iyi meyva verin (9/20) sizin tevbenizin bir delili olarak; ve kendinize demeyi bırakın: “bizim babamız ibrahimdir,” çünkü ben size derim: ilah ibrahim için bu taşlardan dahi çocuklar çıkarıp-verebilir.

4- şu anda bile balta ağaçların dibinde yatmaktadır. bu sebeble, iyi meyva vermeyen (9/20) her ağaç kesilip-indirilecek ve ateşe atılacaktır.

5- iki elbisesi olanlar onu hiç elbisesi olmayanla paylaşmalıydılar. ve yiyeceği olanlar aynısını yapmalıydılar.

6- size emredilenden daha fazla toplamayın.

7- zorbalık yapmayın, hiç kimseyi yalan yere suçlamayın, ve ücretinize razı olun.

8- ben sizi suyla arındırıyorum, fakat benden daha azametli biri gelmek üzeredir. ben onun pabuçlarının bağını çözmeye dahi layık değilim. o sizi kutsal ruhla ve ateşle arındıracaktır.

9- onun yabası elindedir kendi harman yerini temizlemek ve

“buğdayı” kendi ambarına yığmak için;

fakat “samani” o yakacaktır sönmez ateşle.

10- o yazılıdır: “bir kişi yalnız ekmekle yaşamaz.” (1/10)

11- o yazılıdır: “siz tapınacaksınız sizin ilahınız yüceye, ve siz sadece ona hizmet edeceksiniz.”

12- yine o yazılıdır: “siz asla test etmeyeceksiniz sizin ilahınız yüceyi.”

13- yüceye ait olan o ruh (43/41) benim üzerimdedir; ve o beni meshetti, ta ki ben getireyim o müjdeli haberleri yoksullara. o beni gönderdi, ta ki ben ilan edeyim

tutsak olanlara
“özgürlüğü,”

(4/7)

ve kör olanlara
“görmeyi,”

ezilmiş olanlara
“serbestliği;”

14- ve ta ki ben yücenin o lütuf yılını ilan edeyim.

15- “işittiğiniz bu kutsal yazı bugün sizin önünüzde gerçek kılınmıştır.”

16- siz mutlaka bana şu deymi hatırlatacaksınız: “ey hekim, sen önce kendini iyileştir,” ve diyacaksınız: “kırsal-bölgelerde yapılmış olduğunu işittiğimiz o şeyleri sen önce burada kendi memleketinde yap.”

17- doğrusu, ben size söylüyorum: hiçbir haberci kendi memleketinde kabul görmemiştir.

18- gerçekten, ben size derim: semanın üç buçuk yıl kapalı kaldığı ve büyük bir kıtlığın bütün memleketi sardığı o ilyasın günlerinde israilde birçok dul kadınlar vardı.

19- fakat ilyas bunların hiçbirisine gönderilmedi, ancak sadece sidon yurdundaki zarefatta yaşayan bir dul kadına.

20- yine, haberci elişanın zamanında israilde birçok cüzzamlılar vardı; fakat bunlardan hiçbirisi temizlenmedi, ancak sadece suriyeli naaman.

21- sus! derhal çık ondan!

22- ben öteki kasabalara da ilan etmeliyim bu

iyi haberlerini

“ilahın krallığının,”

(21/33-35)

çünkü ben bunun için gönderildim.

23- derin sulara açılın, ve ağlarımızı salın

bol “balık” avı için.

(9/41-42)

24- korkmayın; şu andan itibaren siz adam avlıyor olacaksınız.

- 25- ben onu isterim. temiz ol!
26- git, kendini levili-bilgine göster ve temizlendiğin için derhal takdim et

musanın “emrettiğini;”

(musa, 32/1-4)

bu onlar için bir “kanıt” olacaktır.

- 27- sana gelince, senin günahların bağışlandı.
28- siz ne düşünüyorsunuz kendi yüreklerinizde?
29- hangisi daha kolay: “günahların bağışlandı,” demek mi? “kalk, ve yürü,” demek mi?
30- fakat ta ki siz bilesiniz diye adamoğlunun yeryüzünde günahları bağışlama yetkisi olduğunu. (27/16-20)
31- ben sana söylüyorum: “kalk, kendi yatağını topla, ve eve git!”

32- beni takip et.

- 33- sağlıklı olanların doktora ihtiyaçları yoktur, fakat hastaların vardır.
34- ben erdemli olanları tevbeye çağırarak için gelmedim fakat günahkarları.

- 35- damat onlarla beraber olduğu sürece, siz düğün davetlilerine (15/1...) hiç oruç tutturabilir misiniz?
36- fakat damadın onlardan çekilip-alınacağı günler gelecektir, sonra onlar oruç tutacaklardır o günlerde.

- 37- hiç kimse eskiyi yamamak için yeni bir kumaştan parça yırtmaz. aksi takdirde, o yırtmış olur yeni kumaşı ve ondan aldığı parça da eskiye uymaz.
38- ve hiç kimse yeni şarabı eski tulumlara koymaz. aksi takdirde, yeni şarap tulumları patlatır, ve o taşp-dökülür, ve tulumlar da telef olmuş olurlar.
39- bilakis, yeni şarap yeni tulumlara konulmalıdır.
40- ve eski şarabı için hiç kimse yeniyi istemez, çünkü o der: “eski iyidir.”

BÖLÜM 28

- 1- siz okumadınız mı, davudun kendisi ve onunla birlikte olanlar açken ne yaptığını?
2- o nasıl gitti ilahın evine, yalnızca levili-bilginlerin yemeleri caiz olan o takdime ekmeğini aldı, onu yedi ve onu kendi arkadaşlarıyla paylaştı.

3- adamoğlu sebtin beyidir.

4- çıkıp-gel buraya, ve dur bizim önümüzde!

5- ben soruyorum size: sebt gününde, kötülük yapmaktansa, iyilik yapmak helal midir, onu helak etmektense, bir camı kurtarmak?

6- o halde, sen uzat kendi elini!

7- siz kutsanmış olasınız, ey fakir olanlar,

çünkü

“ilahın krallığı”

size aittir. (21/33-35)

8- siz kutsanmış olasınız, ey şimdi aç olanlar (1/18), çünkü siz doycacaksınız.

siz kutsanmış olasınız, ey şimdi ağlayanlar, çünkü siz güleceksiniz.

9- siz kutsanmış olasınız, insanlar adamoğlundan ötürü sizden nefret ettiklerinde, ve onlar sizi dışlayıp hakaret ettiklerinde, ve sizin isminizi kötüye çıkardıklarında.

10- “sevinin,” ve “coşun,”
o gün!

işte, sizin “mükafatınız” büyük olacaktır gökte.

çünkü onların ataları da gerçek habercilere aynen böyle muamele etmişlerdi.

11- fakat yazıklar olsun size, ey şimdi zengin olanlar, çünkü siz kendi ödülünüzü aldınız.

12- ve yazıklar olsun size, ey şimdi tok olanlar, çünkü siz aç kalacaksınız.

ve yazıklar olsun size, ey şimdi gülenler, çünkü siz

“üzüleceksiniz,”

ve “ağlayacaksınız.”

13- yazıklar olsun size, herkes sizin hakkınızda iyi konuştuğu zaman; çünkü onların ataları da sahte habercilere (4/22-23) aynen böyle muamele etmişlerdi.

14- fakat ben işiten sizlere söylüyorum: siz kendi düşmanlarınızı sevin, o sizden nefret edenlere siz iyilik edin;

15- o sizi uğursuzlayanları siz kutsayın, o size kötü muamele edenler için siz dua edin.

16- sizin bir yanağınıza vuran kişiye, siz öteki yanağınızı da çevirin, ve sizin ceketinizi alan kişiden, siz gömleğinizi de esirgemeyin.

17- sizden isteyen herkese verin, ve size ait olanı alandan onu geri istemeyin.

18- insanların size nasıl davranmalarını istiyorsanız, siz de onlara öyle davranın.

19- ve eğer siz sadece sizi sevenleri severseniz, onun size ne sevabı olur? günahkarlar bile kendilerini sevenleri sevmektedirler.

20- ve eğer siz sadece size iyilik edenlere iyilik ederseniz, onun size ne sevabı olur? günahkarlar bile aynı şeyi yapmaktadırlar.

21- ve eğer siz sadece size geri ödeyeceklerini bildiğiniz kimselere borç verirsiniz, bunun size ne sevabı olur? günahkarlar bile diğer günahkarlara borç verirler, ve sonra aynen geri alırlar.

22- fakat bilakis, siz kendi düşmanlarınızı sevin ve onlara iyilik yapın, ve siz hiçbir şey beklemeden borç verin; sonra sizin mükafatınız büyük olacaktır ve siz böylece en-ulu olanın hizmetkarları olacaksınız, çünkü o kendisi de nankör ve adi olanlara dahi lütufkardır.

23- o halde, merhametli olun, aynen sizin rabbinizin merhametli olduğu gibi.

24- hükmetmeyi bırakın, ve siz de hükmolunmayacaksınız; kınamayı bırakın, ve siz de kınanmayacaksınız; affedin, ve siz de affedileceksiniz.

25- verin, ve size de hediyeler verilecektir (4/10); iyi bir ölçüyle

“biraraya
getirilmiş,”

“boşaltılmış,”

ve “taşırılmış,”

sizin kucağınıza bırakılacaktır.

çünkü sizin kendisiyle ölçmekte olduğunuz ölçü

“ölçülüp-verilecektir”

size.

26- bir kör diğer bir köre rehberlik edebilir mi? onların her ikisi de sonunda bir çukura düşmezler mi?

27- hiçbir havari öğretmeninden daha öte değildir; fakat onlar tam eğitildiklerinde, her havari kendi öğretmeni gibi olacaktır. (45/5)

28- siz niçin kendi kardeşinizin gözündeki çöpü farkediyorsunuz, fakat kendi gözünüzdeki merteyi seçemiyorsunuz?

29- sen nasıl kendi kardeşine diyebiliyorsun: “ey kardeşim, haydi ben alayım o çöpü senin gözünden,” ve sen kendi gözünde duran o merteyi henüz farketmemişsin bile? seni münafık! sen önce kendi gözünden o merteyi çıkar; ve sonra sen net olarak göreceksin kendi kardeşinin gözündeki o çöpü çıkarabilmek için.

30- iyi bir “ağaç”
kötü “meyva” veremez,

ve kötü bir “ağaç”
iyi “meyva” veremez.

31- çünkü her ağaç kendi meyvasından tanınır. (9/20)
çünkü

insanlar “incir” devşirmezler

“dikenlerden,”

ve onlar “üzüm” toplamazlar

“çalılardan.”

32- iyi bir insan kendi yüreğinin iyilik hazinesinden iyi olanı getirir, fakat kötü bir insan kötülük hazinesinden kötü olanı getirir; çünkü ağız ancak yüreğin doluluğundan konuşur.

33- siz niçin beni “bey, bey,” diye çağırıyorsunuz, fakat benim emrettiğimi yapmıyorsunuz?

34- öyleyse, ben size göstereyim durumu nasıldır bana gelen bir kişinin

ve dinleyen

benim “kelimelerimi,”

ve onlarla çalışan. (9/20)

- 35- o bir ev inşa eden adam gibidir, o derince kazdı ve temeli bir kayanın üzerine attı; sel geldiğinde, nehir o evin üstüne taşı fakat onu sarsamadı, çünkü o sağlamca inşa edilmişti.
36- fakat o kişi

dinleyen

“ ”

fakat onlarla çalışmayan, (4/26)

toprağın üzerine temelsiz bir ev inşa eden adam gibidir. nehir onun üstüne taşıdığı zaman, o hemen çöktü ve tamamen helak oldu.

- 37- ben size derim: ben israilde böyle iman bulamadım.
38- ağlamayın! ey genç adam, ben sana diyorum: kalk!
39- gidin ve yahyaya bildirin şu görüp işittiklerinizi:

“körler” tekrar görüyorlar,

“topallar” yürüyorlar;

“cüzzamlılar” temizleniyorlar,

“sağırlar” işitiyorlar;

“ölüler” kaldırılıyorlar.

(42/31)

ve böylece fakirlere iyi haberler duyurulmuştur.

- 40- o halde, kutsanmış olsun bana karşı hiç gazez duymayanlar.

41- siz çöle ne görmeye gittiniz, rüzgarda sallanan bir kamış mı?

42- öyleyse, siz ne görmeye gittiniz? iyi giysilere bürünmüş birini mi? o iyi giysilere bürünmüş olanlar ve sefahat içinde yaşayanlar krallık saraylarında bulunurlar.

43- öyleyse, siz ne görmeye gittiniz? bir haberci mi? evet, ben size derim: o bir haberciden daha fazlasıdır.

44- o kutsal yazıların kendisi hakkında şöyle söylediğidir: “işte, ben gönderiyorum benim elçimi senden hemen önce; o senin önünde senin yolunu hazırlayacaktır.”

45- ben size derim: kadından doğmuş olanlar arasında yahyadan daha büyük olan yoktur; fakat en küçük olan

“ilahın krallığında”

(21/33-35)

ondan daha büyüktür.

46- o halde, ben bu neslin insanlarını neye benzetebilirim? onların hali neye benziyor?

47- onların hali pazar-meydanlarında oturup birbirlerine şöyle seslenen çocuklar gibidir: biz sizin için flüt çaldık, fakat siz

“dans etmediniz;”

biz bir ağıt yaktık, fakat siz

“yas tutmadınız.”

48- çünkü arındırıcı yahya yemek yemeden ve içki içmeden geldi, ve siz dediniz: o cinler tarafından tutsak edilmiştir.

49- adamoğlu yiyerek ve içerek geldi, ve siz dediniz: bakın, o bir obur ve ayyaşır, vergi toplayıcılarının ve günahkarların arkadaşıdır.

50- fakat

“zeki-plan”

tüm onun “hizmetkarları” tarafından haklı çıkarılır.

51- ey gürleyen-kşi, benim sana bir söyleyeceğim var.

52- bir adama borcu olan iki kişi vardı; birinin beş-yüz, öbürünün elli dinar borcu vardı.

53- onlar borçlarını ödemeye güç yetiremedikleri için, o ikisine de onu bağışladı.

şimdi, bunlardan hangisi onu daha çok sevecektir?

54- sen doğru hükmettin.

55- işte, sen bu kadını görüyor musun? ben senin evine girdiğimde, sen bana vermedin hiç

“su”

benim ayaklarım için,

fakat o

kendi gözyaşlarıyla ve kendi saçlarıyla
“yıkadı” onları, “duruladı” onları.

56- sen beni hiç öpmedin, fakat o benim ayaklarımı öpmekten usanmadı girdiğimden beri.

57- sen benim başımı zeytin-yağı ile meshetmedin, fakat o benim ayaklarımı kokulu-yağ ile meshetti.

58- öyleyse, ben sana derim: onun birçok günahları bağışlandı; zira o büyük bir sevgi gösterdi. fakat kendisine biraz bağışlanan, biraz sevendir.

59- senin günahların bağışlandı.

60- kendi imanın kurtardı seni; barış içinde git.

BÖLÜM 29

1- bir ekici kendi tohumunu ekmeye çıktı. ve o ekerken, bazı tohumlar yolun üstüne düştüler ve ayak altında çiğnendiler, ve semanın kuşları onları yediler.

2- bazı tohumlar kayalık yere düştüler, ve filizlendiklerinde, onlar susuzluktan hemen kurudular.

3- bazı tohumlar dikenlerin arasına düştüler, ve dikenler onlarla birlikte büyüdüler ve onları boğdular.

4- ve bazı tohumlar verimli toprağın üzerine düştüler, ve filizlendiklerinde, onlar

“meyva” verdiler,

tam “yüz” kat.

5- “işitmek için kulağı olanlar bunu işitmelidirler.”

6- ilahın krallığına ait gizemlerin bilgisi size bağışlanıp-verilmiştir; fakat ötekilere onlar ancak mesellerle anlatılır, ta ki onlar

baksınlar fakat

“görmesinler,”

ve işitsinler fakat

“anlamasınlar.”

7- işte, o meselin anlamı şudur:

o tohum,

“kelimesidir”

ilahın.

8- yolun üstüne düşmüş olanlar, işiten bazı kimselerdir, fakat sonra iblis gelir ve derhal çekip-alır kelimeyi onların yüreklerinden, ta ki onlar inanmasınlar ve kurtuluşa ermesinler.

9- kayalık yere düşmüş olanlar, o bazı kimselerdir ki, onlar işittiklerinde derhal sevinç içinde kabul ederler kelimeyi, fakat onların hiç kökü yoktur; onlar sadece kısa bir süre için iman ederler ve imtihan vaktinde onlar derhal tökezleyip-düşerler.

10- dikenlerin arasına düşmüş olan tohumlara gelince, onlar işitmiş olan bazı kimselerdir, fakat onlar giderken, onlar bu hayatın kaygıları ve zenginlikleri ve eğlenceleri tarafından boğulurlar, ve onlar iyi meyva veremezler.

11- fakat verimli toprağa düşmüş olan tohumlara gelince, onlar bazı kimselerdir ki, onlar

işittiklerinde

“kelimeyi,”

onu derhal kucaklarlar
cömert ve iyi bir yürekle,

ve onlar

“meyva” verirler

sabırla.

12- bir lamba yakan hiç kimse onu bir kapla örtmez veya onu bir yatağın altına koymaz; bilakis, o yerleştirir onu bir

“lambalığa,”

ta ki girenler ışığı görsünler. (2/4)

13- çünkü

saklı olan hiçbir şey yoktur ki, o

“görünür” kılınacak

olmasın,

ve gizli olan hiçbir şey yoktur ki, o

“bilinir” kılınacak

ve ışığa çıkarılacak, olmasın.

14- şimdi, dikkat edin şu işittiğinize: “her kimde var ise, ona daha fazlası verilecektir; fakat her kimde yok ise, onda var görünen dahi ondan çekilip-alınacaktır.”

15- benim annem ve benim kardeşlerim, ancak o işitenlerdir

ilahın

“kelimesini,”

ve onunla amel edenlerdir.

(29/11)

16- haydi biz geçelim gölün öteki tarafına!

17- sizin imanınız nerede?

18- senin ismin nedir?

19- dön evine, ve onlara anlat ilahın senin için ne yaptığını.

20- bana kim dokundu?

21- birisi bana dokundu; ben biliyorum, çünkü o kuvvet benden çıktı.

22- ey kızım, kendi imanın kurtardı seni; barış içinde git.

- 23- korkmayın; sadece iman edin ve o kurtarılacaktır.
24- artık ağlamayın, çünkü o ölü değildir, fakat uyumaktadır.
25- ey çocuk, kalk!

- 26- yolculuk için hiçbir şey almayın, ne değnek, ne çuval, ne yiyecek, ne de para;
ve hiç kimse ikinci bir gömlek almasın.
27- siz hangi eve girerseniz, orada kalın ve oradan ayrılın.
28- ve o sizi misafir etmeyecek olanlara gelince, siz o kasabadan ayrılırken, kendi
ayağınızdan tozu silkin, onlara karşı bir tanıklık olarak.

- 29- siz kendiniz onlara

verin

biraz “yiyecek.”

(1/10)

- 30- onları oturtun yaklaşık ellilik gruplar halinde.

- 31- kalabalıklar benim kim olduğumu söylüyorlar?
32- fakat siz benim kim olduğumu söylüyorsunuz? (11/9-12)

- 33- adamoğlu büyük elem çekecek ve reddedilecektir dini-erişkinler, baş din-bilginleri, ve
yazıcılar tarafından, ve öldürülecektir; ve o tekrar kaldırılacaktır üçüncü “günde.”
(mezmurlar, 90/4)

- 34- eğer bir kişi benim ardımca gelmek istiyorsa, o kendisini yadsımalı, her gün kendi
haçını yüklenmeli, ve ‘beni’ takip etmelidir.
35- çünkü her kim kendi hayatını kurtarmak isterse, onu kaybedecektir, fakat her kim kendi
hayatını kaybederse, benim uğrumda, onu kurtaracaktır.
36- bir kişi bütün dünyayı kazanıp da kendini kaybeder veya heba ederse, bunda ona ne
fayda olacaktır?

- 37- her kim benden ve benim kelimelerimden utanırsa, adamoğlu da ondan utanç duyacaktır
o geldiğinde onun ihtişamında, onun rabbinin ve

kutsal “meleklerin,”

ihtişamında.

38- gerçekten, ben size söylüyorum: burada duranlardan bazıları var ki, onlar asla ölümü tadmayacaklardır, ta ki

onlar görene kadar

“ilahın krallığını.”

(21/33-35)

39- ey sadakatsiz ve sapkın nesil, daha ne kadar zaman ben

sizinle “olacağım,”

ve size “katlanacağım?”

getir kendi oğlunu “buraya!”

40- size şu dediğime kulak verin: “adamoğlu insanların eline verilecektir!”

41- her kim bu çocuğu benim ismim uğruna kabul ederse, o beni kabul etmiş olur, ve her kim beni kabul ederse, o beni göndereni kabul etmiş olur. çünkü sizin aranızda en küçük olan, işte en büyük olan odur!

42- ona engel olmayın, çünkü size karşı olmayan sizinledir.

43- tilkilerin inleri ve semanın kuşlarının yuvaları vardır, fakat adamoğlunun kendi başını dinlendirecek bir yeri yoktur.

44- sen beni takip et.

45- bırak, ölümler kendi ölümlerini gömsünler. fakat sen git

ve ilan et

“ilahın krallığını.”

(21/33-35)

46- sabana el atan ve geride ne kaldığına bakan o kimse ilahın krallığı için uygun değildir.

BÖLÜM 30

1-

"hasat"

bereketlidir,

fakat "işçiler" azdır;

o halde, hasadın efendisinden dileyin ki, o kendi hasadı (21/33-35) için işçiler çıkarıp-göndersin.

2- gidin siz kendi yolunuzda; işte, ben sizi kurtların arasına kuzular gibi gönderiyorum.

3- yanınıza hiç para cüzdanı, bavul, pabuçlar almayın; ve yolda hiç kimseye selam vermeyin.

4- hangi eve girerseniz, siz önce deyin: bu ev-halkına esenlikler dileriz.

5- eğer orada esenliksever bir insan yaşıyorsa, sizin esenlik dileğiniz onun üzerine konacaktır; fakat değilse, o size geri dönecektir.

6- siz daima aynı evde kalın ve size ikram edileni yiyin ve için, çünkü işçi kendi ücretini hak eder. bir evden ötekine geçip durmayın.

7- girdiğiniz bir kasabada, eğer onlar sizi misafir ederlerse, önünüze konulanı yiyin.

8- oradaki hastalara şifa verin, ve onlara deyin:

"ilahın krallığı"

(21/33-35)

yakındır sizin için.

9- girdiğiniz bir kasabada, eğer onlar sizi misafir etmezlerse, sokaklara çıkın ve deyin:

10- kendi ayağımıza bulaşmış olan sizin kasabanızın bu tozunu dahi biz şimdi size karşı silkiyoruz.

11- ben size derim: o günde sodomun azabı daha hafif olacaktır o kasabanınkinden.

12- yazıklar olsun sana, ey yüksek-şehir! yazıklar olsun sana, ey sahil-şehir!
çünkü eğer senin ortanda yapılmış olan

o

“kudretli işler”

sur ve saydada yapılmış olsaydı, onlar çoktan çulda ve külde oturarak tevbe etmiş olurlardı.
13- fakat hüküm gününde, sur ve saydanın azabı daha hafif olacaktır sizinkinden.

14- ve sana gelince, ey kuleli-şehir: sen göğe mi eriştirileceksin? sen yer-dibine
indirileceksin. (7/17-19)

15- her kim sizi dinlerse, beni dinlemiş olur, her kim sizi reddederse, beni reddetmiş olur;
ve her kim beni reddederse, beni göndereni reddetmiş olur.

16- ben şeytanın semadan bir yıldırım gibi düştüğünü gördüm.

17- işte, ben size kudret verdim, ta ki siz çiğneyesiniz

“yılanları,”

ve “akrepleri,”

ve bütün düşman güçlerini; ve hiçbir şey size zarar veremeyecektir.

18- buna rağmen, cinler size boyun eğiyor diye sevinmeyin, fakat sizin isimleriniz gökte
yazılmış olduğu için sevinin.

19- ben seni övgüyle yüceltirim, ey rab, göğün ve yerin rabbi, çünkü sen saklamış olmana
rağmen bütün

bu “şeyleri”

“zeki-olanlardan,”

ve “eğitimli-olanlardan,”

sen onları çocuksu olanlara açtın. evet, ey rab, senin cömert iraden böyle takdir etti.

20- bütün şeyler bana benim rabbim tarafından verildi. hizmetkarın kim olduğunu rabbin dışında hiç kimse bilmez, ve rabbin kim olduğunu hizmetkarın dışında ve hizmetkarın kendilerine

 “onu”

açmak istediği

kimselerin dışında hiç kimse bilmez.

21- kutsanmış olsun sizin bu gördüğünüzü gören bütün gözler.

22- çünkü ben size söylüyorum: birçok haberciler ve krallar arzuladılar

görmeyi

ve işitmeyi

 sizin bu “gördüğünüzü,”

 sizin bu “işittiğinizi,”

fakat onu göremediler;

fakat onu işitemediler.

23- kanunda ne yazılıdır? sen onu nasıl okursun?

24- doğru cevap verdin; bunu yap ve sen yaşayacaksın.

25- bir adam yerusalım'den erihaya inip-giderken haydutların eline düştü. onlar onu soyup dövdüler ve onu yarı ölü bir halde bırakıp gittiler.

26- bir din-bilgini o yoldan geçiyordu, fakat onu gördüğünde, o öte taraftan geçip-gitti.

27- ve bir levili bu yerden geçti, ve onu gördüğünde, o da öte taraftan geçip-gitti.

28- fakat sonra samiriyeli bir yolcu onun yanından geçtiğinde, onun yüreği sızladı gördüğü manzara karşısında.

29- o hemen o yaralı adama yaklaştı, onun yaralarının üzerine yağ ve şarap döktü ve onları bandajladı. sonra o kendi hayvanına bindirdi onu, ve onu bir hana götürdü ve onunla ilgilendi.

30- ertesi gün, o iki gümüş-para çıkarıp bunları hancıya verdi, ve ona dedi: sen ona iyi bak. eğer sen sana bu verdiğimden daha çok harcarsan, ben sana öderim dönüşümde.

31- o halde, sence bu üçünden hangisi haydutların eline düşen o adamın komşusuydu?

32- öyleyse git, ve sen de aynen böyle yap.

- 33- marta, marta, sen birçok şeyler için tasalanıyorsun ve kaygılanıyorsun.
34- halbuki sadece

“tek şeye”

ihtiyaç vardır. (9/20)

meryem daha iyi olanı seçmiştir, ve o asla ondan çekilip-alınmayacaktır.

BÖLÜM 31

- 1- siz dua ettiğinizde, şöyle deyin:

ey rab, senin ismin mübarek olsun,

“senin krallığın gelsin!”

- 2- sen bize daima ver günlük ekmeğimizi,
ve bizim için bağışla kendi günahlarımızı;
çünkü biz de bağışlıyoruz bize karşı suç işlemiş herkesi.
ve lütfen bizi ağır teste tabi tutma.

3- düşünün ki, sizden birinizin bir arkadaşı var, ve o gece yarısı gidiyor ona ve diyor:
arkadaş, lütfen bana üç ekme ver, çünkü benim bir arkadaşım yolculuktan geldi kendi evime
ve benim ona ikram edecek hiçbir şeyim yok.

4- ve o içeriden diyor: lütfen beni rahatsız etme; kapım çoktan kilitlendi ve kendi
çocuklarım ve ben çoktan yattık. ben sana hiçbir şey vermek için kalkmam artık.

5- ben size derim: eğer o kendi arkadaşlıklarından ötürü kalkacak olmasa bile ona ekmekleri
vermek için, o sadece onun ısrarından ötürü sonunda kalkacaktır ona ihtiyacını vermek için.

- 6- ve ben size derim:

isteyin
ve siz “alacaksınız,”

arayın
ve siz “bulacaksınız;”

vurun
ve kapı size “açılacaktır.”

7- çünkü

isteyen her kişi
“alır,”

ve arayan her kişi
“bulur;”

vuran her kişiye kapı
“açılır.”

8- sizin aranızdaki hangi baba verir kendi oğluna

bir “yılan,”

o bir “balık” istediğinde?

9-

veya

bir “akrep,”

o bir “yumurta” istediğinde?

10- öyleyse, adi-fena olan sizler dahi kendi çocuklarınıza nasıl iyi hediyeler verileceğini biliyorsanız, o göksel rab bundan daha ne çok verebilir

“kutsal ruhu”

(43/41)

onu kendisinden isteyenlere!

11- kendi içinde bölünmüş olan her krallık yıkılır ve ev eve karşı kalkıp-düşer.

12- ve eğer şeytan kendi içinde bölünmüşse, onun krallığı nasıl ayakta kalırdı?

çünkü siz diyorsunuz ki, ben ifritlerin-başı ile cinleri kovuyordum.

13- ve eğer ben ifritlerin-başı ile kovuyorsam bu cinleri, sizin kendi adamlarınız onları kiminle kovuyorlar?

14- fakat eğer gerçekten ilahın parmağıyla ben

kovuyorsam bu “cinleri,”

o halde, ilahın krallığı size gelmiş demektir. (6/4)

15- iyi silahlanmış güçlü bir adam kendi evini korursa, onun malları güvenlidir.
 16- fakat ondan daha güçlü biri ona saldırır ve onu yenerse, o derhal el koyar onun güvendiği tüm silahlarına ve sonra ganimeti bölüştürür.

17- her kim değilse	ve her kim toplamazsa
----- "benimle birlikte," -----	----- "benimle birlikte," -----
o bana karşıdır;	o dağıtır.

18- temiz-olmayan bir cin bir insandan çıkıp-gittiği vakit, o dolaşır tüm ıssız bölgeleri kendisine bir dinlenme yeri bulabilmek için, fakat onu bulamadığı vakit, o der: ben derhal o içinden çıkmış olduğum kendi evime dönmeliyim!

19- ve döndüğünde, o onu bulur temizce süpürülmüş ve derlenip toparlanmış vaziyette.

20- ve o hemen gidip kendisinden daha adi-fena olan yedi cini daha beraberinde getirir, ve onlar oraya taşınıp yerleşirler; ve o kişinin son hali ilk halinden çok daha beterdir.

21- bilakis, kutsanmış olsun bütün

o işitenler

ilahın "kelimesini"

ve onu gözetener. (29/11)

22- bu nesil kötü bir nesildir; o bir işaret istemektedir, fakat ona hiçbir işaret verilmeyecektir, yunusun işareti dışında.

23- yunus nasıl nineve halkı için bir işaret olduysa, adamoğlu da bu nesil için öyle olacaktır.

24- hüküm gününde, güney kraliçesi bu neslin adamlarıyla birlikte kalkacak ve o bunları kınayacaktır, çünkü o dünyanın bir ucundan kalkıp gelmişti süleymanın zeki-öğütünü dinlemek için,

ve süleymandan daha büyük
bir "şey" buradadır!

25- hüküm gününde, nineve adamları bu nesille birlikte kalkacak ve onlar bunları kınayacaktır, çünkü onlar yunusun akıllı-vaazıyla tevbe etmişlerdi,

ve yunustan daha büyük
bir "şey" buradadır!

26- bir lamba yakan hiç kimse sonra onu götürüp gizlemez veya onu bir kovanın altına koymaz, fakat ancak bir

 “lambalığa,”

ta ki içeri girenler “ışığı” görsünler.

27- bedeninizin lambası sizin gözünüzdür. sizin gözünüz sağlamsa, sizin bütün bedeniniz

 “ışıkla”

dolacaktır;

fakat o bozursa, sizin bedeniniz kalacaktır

 “karanlıkta.”

28- fakat dikkat edin ki, sizin içinizdeki ışık (sandığınız) karanlık olmasın. (45/9-10)

29- eğer sizin bütün bedeniniz tamamen ışıktaysa, ve onun hiçbir yeri karanlıkta değilse, sonra o aynen bir lamba sizi ısl ısl aydınlatıyormuşçasına ışıkla dolu olacaktır.

30- siz, ey ferisiler! siz çanağın ve tabağın dışını temizlediğiniz halde, içinizde siz çapulculuk ve kötülükle dolusunuz.

31- ey ahmaklar! o dışın yapıcısı aynı zamanda içi de yapmadı mı?

32- fakat içinizde olana gelince, sadaka verin, ve işte sizin için herşey temiz olacaktır.

33- yazıklar olsun size, ey ferisiler! siz nanenin ve sedefotunun ve her tür sebzenin ondalığını verirsiniz, fakat siz hükme ve ilah sevgisine hiç dikkat etmezsiniz.

34- siz asıl bunları yapmalıydınız, ötekileri de bırakmadan.

35- yazıklar olsun size, ey ferisiler! siz sinagoglarda şeref kürsülerini ve pazar-meydanlarında selamlanmayı seversiniz.

36- yazıklar olsun size! siz insanların bilmeden üzerinde gezindikleri görünmez mezarlar gibisiniz.

37- size de yazıklar olsun, ey kanun öğreticileri! siz insanların üzerine taşınması zor yükler koyarsınız, fakat siz kendiniz onlara dokunmak için parmağınızı dahi kıpırdatmazsınız.

- 38- yazıklar olsun size! siz kendi atalarınızın katletmiş olduğu habercilerin anıtlarını dikersiniz. ve böylelikle, siz tanıklık etmiş ve onaylamış olursunuz kendi atalarınızın bu hareketlerini, çünkü onlar katlettiler onları ve siz de anıtlarını diktiniz.
- 39- bu sebeble, ilahın hikmeti şöyle dedi: “ben onlara haberciler ve elçiler göndereceğim, onlar bunların bazılarını katledecekler ve bazılarına eza edecekler.”
- 40- ta ki bu nesil dünya kurulalı beri dökülmüş olan tüm habercilerin kanlarından sorumlu tutulsunlar.
- 41- habilin kanından mezbah ve mabet arasında öldürülmüş olan zekeriyanın kanına kadar. evet, ben size derim: bu nesil onların kanlarından sorumlu tutulacaktır!
- 42- yazıklar olsun size, ey kanun öğreticileri! siz çekip-aldınız

anahtarlarını

“bilginin;”

(16/12)

siz kendiniz
ona “girmediniz,”

ve siz girmeye çalışanları
ona “girdirmediniz.”

BÖLÜM 32

- 1- siz çokça sakının

ferisilerin “mayasından!”
(11/4-8)

- 2- saklı olan hiçbir şey yoktur ki, o

“açığa çıkarılacak”

olmasın,

- gizli olan hiçbir şey yoktur ki, o

“bilinir kılınacak”

olmasın.

3- bu sebeble,

sizin karanlık gece
içinde söyledikleriniz
işitilecektir

“ışıkta,”

sizin kapalı kapılar
ardında fısıldadıklarınız
duyurulacaktır

“damlarda.”

4- ben size derim, ey arkadaşlarım: bedeni öldürüp bunun ötesinde hiçbir şey yapamayacak olanlardan asla korkmayın.

5- şimdi, ben size göstereyim kimden korkulması gerektiğini: öldürdükten sonra cehenneme atma kudretine sahip olandan korkun; evet, ben size derim: sadece ondan korkun.

6- beş serçe sadece iki gümüş-paraya satılmıyor mu? fakat yine de onlardan bir teki bile ilah tarafından asla unutulmaz.

7- sizin başınızın tüm saçları dahi hep sayılmıştır. öyleyse korkmayın. siz birçok serçelerden daha değerlisiniz.

8- ben size derim: başkalarının önünde beni kabul eden herkesi

adamoğlu kabul edecektir

ilahın “melekleri”

önünde,

9- fakat başkalarının önünde beni reddeden herkes

reddedilecektir

ilahın “melekleri”

önünde.

10- adamoğluna karşı bir söz söyleyen her kişi bağışlanacaktır, fakat küfre giren o kişi

 “kutsal ruha”

karşı (43/41)

asla bağışlanmayacaktır.

11- onlar sizi sinagogların önüne ve yöneticilerin ve otoritelerin önüne çıkardıklarında, siz ne söyleyeceğiniz konusunda tasalanmayın.

12- çünkü kutsal ruh size o anda öğretecektir sizin ne söylemeniz gerektiğini.

13- arkadaş, beni kim tayin etti senin hakim ve arabulucu olarak?

14- dikkatli olun, ve her tür açgözlülüğten kendinizi sakının, çünkü bir kişi zengin olduğu halde, onun canı

 “servetlere”

sahip olmayabilir. (9/20)

15- kendi toprağı bol hasat veren zengin bir adam vardı.

16- o kendine sordu: şimdi, ben ne yapacağım, çünkü benim kendi hasadımı koyacak genişlikte yerim yok?

17- ve o dedi: işte, ben şöyle yapacağım: ben kendi ambarlarımı yıkacağım ve daha geniş olanlarını yapacağım. sonra benim bütün buğdayımı ve diğer mallarımı oraya yığacağım.

18- ve sonra ben kendime diyeceğim: şimdi, sana gelince, senin kendine çok yıllar boyunca yetecek çok iyi şeylerin var; öyleyse, haydi dinlen, ye ve iç, ve eğlenmene bak!

19- fakat ilah ona dedi: seni akılsız, bu gece senin canın senden alınacaktır; ve yığdığın bütün o şeyler, onlar kimin olacaklar?

20- işte, kendine bir hazine biriktirmiş olan fakat

ilaha ait

 “hususlarda”

(9/20)

zengin olmayan kişinin hali de böyle olacaktır.

21- bu sebeble, ben size derim: kendi canınız ve ne yiyeceğiniz için, veya kendi bedeniniz ve ne giyeceğiniz için tasalanmayın.

22- çünkü can yiyecekten daha öte bir şeydir, ve beden giyecekten daha öte bir şeydir.

23- kargalara bakın; onlar ekmezler ve biçmezler; onların ne depoları ne de ambarları yoktur, fakat yine de ilah besler onları. ve siz kuşlardan daha ne kadar çok önemlisiniz.

24- içinizden biri tasalanarak tek bir an ekleyebilir mi kendi ömrüne?

25- eğer en küçük şeyler dahi sizin kontrolünüzün dışında iseler, diğerleri hakkında siz niçin kaygılanıyorsunuz?

26- zambakların nasıl büyüdüklerine bir bakın; onlar çalışmazlar ve iplik eğirmezler. fakat ben size derim: süleyman bile, tüm kendi görkeminde, onlardan biri gibi giyindirilmiş değildir.

27- eğer ilah bugün büyüyüp yarın ocağa atılacak olan kırım otunu böyle giyindiriyorsa, o sizin için bundan daha çoğunu vermeyecek midir, ey siz az imanlılar?

28- size gelince, siz ne yiyeceğinizi ve ne içeceğinizi aramayın, ve artık tasalanmayın.

29- dünyanın bütün milletleri bu şeyleri ararlar, ve sizin rabbiniz sizin tüm bunlara ihtiyacınız olduğunu bilir.

30- fakat siz önce

arayın

onun "krallığını,"

(21/33-35)

ve tüm bu diğer şeyler de verilecektir size onun yanında.

31- artık korkmayın, ey küçük grup, çünkü sizin rabbiniz razı olmuştur

size vermeye

o "krallığı."

32- öyleyse, kendi mallarınızı satın, ve sadaka verin; ve kendiniz için hiç yıpranmayan para-cüzdanları hazırlayın, gökteki tükenmez bir hazine, hiçbir

hırsızın "çalamayacağı,"

ve güvenin "yiyemeyeceği."

33- çünkü sizin hazineniz (9/38) nerede ise, sizin yüreğiniz de orada olacaktır.

- 34- kendi bellerinizi kuşanın ve kendi lambalarınızı ışıklandırın,
 35- ve kendi efendilerinin bir düğün davetinden dönmesini bekleyen hizmetkarlar gibi olun, o gelip kapıyı vurduğu zaman, hemen kalkıp açabilecek zindekte.
 36- kutsanmış olsun o hizmetkarlar, efendinin dönüşünde kendilerini böyle hazırlıklı bulacak olduğu. doğrusu, ben size söylüyorum: o kendini kuşanacak, onları sofraya oturtacak, ve onlara kendisi servis yapacaktır.
 37- eğer o ikinci veya üçüncü vakitte gelip de onları bu şekilde hazır bulursa, ne kutsanmıştır o hizmetkarlar.

38- şundan emin olun: “eğer evin efendisi hırsızın geleceği o saati bilmiş olsaydı, o kendi evinin soyulmasına asla izin vermezdi.”

39- işte, siz de böyle hazırlıklı olmalısınız, çünkü sizin ummadığınız bir saatte, adamoğlu gelecektir.

40- o halde, kimdir o

“sadakatli” ve “anlayışlı”
 kahya,

efendinin onu kendi hizmetkarlarının başına koyacağı

dağıtması için

“yiyecek paylarını”

(1/10)

tam vaktinde?

- 41- kutsanmış olsun o hizmetkar, kendi efendisi döndüğünde onu böyle yaparken bulacak olduğu.
 42- gerçekten, ben size söylüyorum: o koyacaktır onu bütün kendi mallarının üzerine.
 43- fakat eğer o hizmetkar kendi içinde derse: “benim efendim gelmekte gecikti,” ve sonra erkek-hizmetçileri ve kadın-hizmetçileri dövmeye başlar, ve yiyip içerse, ve sarhoş olursa,
 44- o hizmetkarın efendisi umulmadık bir günde ve bilinmedik bir saatte gelecek ve onu şiddetli şekilde cezalandıracaktır, ve onu nankörlerin yanında bir yere koyacaktır.
 45- kendi efendisinin emrini bildiği halde, hiçbir hazırlık yapmamış ve onun emrine göre hareket etmemiş olan hizmetkar çok şiddetli şekilde dövülecektir;

46- ve kendi efendisinin emrini bilmediği halde, çok şiddetli bir cezalandırmayı hak edecek şekilde hareket etmiş olan hizmetkar ise, sadece az şiddetli şekilde dövülecektir;

kime çok verilmişse, ondan

daha “çok”

istenecektir,

ve kime fazla verilmişse, ondan

daha “fazla”

beklenecektir.

BÖLÜM 33

- 1- ben yeryüzüne ateş atmaya geldim, ve keşke o şimdiden alevlenmiş olsa!
- 2- benim kendisiyle arındırılmam gereken bir arındırılma vardır, ve benim gayretim ne büyüktür

o

“tamamlanıncaya”

kadar!

(1/7)

- 3- siz benim yeryüzüne barış getirmeye geldiğimi mi sanıyorsunuz? hayır, ben size derim: ben ayrılık getirmeye geldim.
- 4- şimdiden itibaren beş kişilik bir aile ayrılığa düşecektir, üçü ikisine karşı ve ikisi üçüne karşı.
- 5- bir baba kendi oğluna karşı ve bir oğul kendi babasına karşı, bir anne kendi kızına karşı ve bir kız kendi annesine karşı, bir kaynana kendi gelinine karşı ve bir gelin kendi kaynanasına karşı ayrılığa düşeceklerdir.
- 6- siz batıda bir bulut yükseldiğini gördüğünüzde, hemen dersiniz: “yağmur yağacaktır,” ve o yağar.
- 7- ve siz rüzgarın güneyden estiğini bildiğinizde, hemen dersiniz: “hava sıcak olacaktır,” ve o sıcak olur.
- 8- ey sizi gidi münafıklar! siz yerin ve semanın görünümünü yorumlamayı biliyorsunuz da, o halde siz şimdiki zamanı yorumlamayı niçin bilmiyorsunuz?
- 9- siz neden kendiniz için doğru olanı hükmetmiyorsunuz?

10- eğer siz kendi düşmanınızla bir yargıcın önüne gidiyorsanız, meseleyi daha yolda iken çözmek için gayret sarfedin; aksi takdirde, sizin düşmanınız sizi hakimin önüne sürecektir, ve hakim sizi gardiyanın eline teslim edecektir, ve gardiyan sizi hapse atacaktır.

11- ben size söylüyorum: siz son kuruşu ödeyinceye kadar, bir daha serbest bırakılmazsınız.

12- bu galileliler böyle eziyet gördüler diye, siz onların diğer tüm galilelilerden daha çok günahkar olduklarını mı sanıyorsunuz?

13- kesinlikle hayır! fakat ben size derim:

eğer siz

 “dönmezseniz,”

siz hepiniz de aynen onlar gibi helak olacaksınız!

14- veya siloemdeki o kule üzerlerine yıkıldığında ölmüş olan o on-sekiz kişi; siz onların yeruşalimde yaşayan diğer tüm insanlardan daha çok suçlu olduklarını mı sanıyorsunuz?

15- kesinlikle hayır! fakat ben size derim:

eğer siz

 “dönmezseniz,”

siz hepiniz de aynen onlar gibi helak olacaksınız!

16- bir adamın kendi bağında dikili bir incir ağacı vardı, ve o ondan biraz meyva toplamak için geldiğinde, hiç bulamadı,

17- ve o bağcıya dedi: ben üç yıldır bu incir ağacından biraz meyva toplamak için geliyorum, fakat hiç bulamıyorum. o halde, sen derhal bunu kesip-indir. o niçin toprağı zayıflatsın?

18- fakat o ona dedi: efendim, siz onu bir yıl daha bırakın, ve ben onun etrafındaki toprağı kazacağım ve onu gübreleyeceğim;

19- böylelikle, o belki yakında meyva verebilir. eğer vermezse, siz onu hemen kestirip-indirtebilirsiniz. (1/3-5)

20- ey kadın, sen kendi hastalığından azat edildin!

21- sizi münafıklar! sizden her biriniz sebt gününde kendi öküzünüzü veya kendi eşeğinizi yemlikten çözüp suya götürmez misiniz?

22- o halde, tam on-sekiz yıldır şeytanın bağladığı bu ibrahimin kızı da azat edilmeli değil miydi sebt gününde bu bağdan?

23- ilahın krallığı neye benzer? ben onu neye benzetebilirim?

24- o bir hardal tanesi (29/7) gibidir, bir adam onu alıp bahçeye dikmiştir. o tam olarak geliştiğinde, o büyük bir ağaç olur,

 ve semanın onun “dallarında”
 “kuşları” yerleşirler.

25- ben ilahın krallığını daha neye benzetebilirim?

26- o bir hamur-mayası gibidir, bir kadın onu alıp karıştırmıştır üç ölçek

“buğday unuyla,”

ta ki

 bütün “hamur”

kabarana kadar.

27- siz dar kapıdan girmek için gayret edin, çünkü ben size derim: birçokları ondan girmeye çalışacaklar fakat yeterince güçlü olamayacaklar.

28- ve evin efendisi kalktıktan ve kapıyı kilitledikten sonra, siz dışarıdan kapıya vurup diyeceksiniz: “bey, lütfen kapıyı aç bize,” ve o size diyecek: “ben sizin nereden olduğunuzu bilmiyorum.”

29- ve siz diyeceksiniz: “biz seninle birlikte yiyip içtik ve sen bizim sokaklarımızda öğrettin.”

30- ve o size diyecek: “ben sizin nereden olduğunuzu bilmiyorum. çekilip-gidin benden, ey siz bütün kötülükçüler!” (4/22-23)

31- ve orada olacak

 “feryat-figan,”

 ve dış “gıcırdatması,”

siz gördüğünüzde ibrahimi, ishakı, ve yakubu ve tüm habercileri ilahın krallığında ve kendinizi dışarıda atılmış vaziyette.

32- ve insanlar gelecekler doğudan ve batıdan ve kuzeyden ve güneyden, ve oturacaklar

“sofranın”

başında, (1/10)

ilahın krallığında.

33- çünkü işte, sonuncu olanların bazıları birinci, ve birinci olanların bazıları sonuncu olacaklar.

34- gidin ve o tilkiye deyin: “işte,

ve ben “şifalar” veriyorum,

ben “cinleri” kovuyorum,

bugün ve yarın; ve üçüncü günde

ben tamam edeceğim

kendi “gayemi.”

(43/24-25)

35- fakat ben yoluma devam etmeliyim bugün, yarın, ve ertesi gün, çünkü bir habercinin barış-yurdu dışında ölmesi imkansızdır.”

36- yeruslaim, yeruslaim, sen habercileri öldürmüş ve sana gönderilenleri taşlamış olansın, ben kaç kez, bir tavuğun kendi civcivlerini onun kanatları altında topladığı gibi, senin çocuklarını biraraya toplamayı arzuladım, fakat sen istemedin!

37- işte, senin evin ıssız bırakılacaktır.

fakat ben size derim: siz bir daha beni asla görmeyeceksiniz, ta ki (o vakit gelip) siz şöyle diyene kadar:

“yücenin ismi altında gelen o kişi kutsanmış olsun.”

(43/22, 13)

BÖLÜM 34

- 1- sebt gününde şifa vermek helal midir, yoksa değil midir?
- 2- sizin aranızda kim, eğer kendi oğlunuz veya öküzünüz kuyuya düşerse, onu hemen çekip-çıkarmak olmaz bir sebt gününde?
- 3- siz biri tarafından bir düğün ziyafetine davet edildiğiniz vakit, sofrada baş yere oturmayın hemen. çünkü sizden daha itibarlı bir konuk da onun tarafından davet edilmiş olabilir,
- 4- ve sizin her ikinizi de davet etmiş olan düğün-sahibi size yaklaşip diyebilir: “lütfen, yerini bu adama verir misin,” ve siz utanarak en aşağı bir yere geçmek durumunda kalırsınız.
- 5- bilakis, siz davet edildiğinizde, hemen gidip en aşağı yeri alın, ta ki o vakit düğün-sahibi size gelip diyebilir: “arkadaşım, lütfen sen daha yukarı bir yere çıkar mısın,” ve böylece siz sofradaki tüm kendi arkadaşlarınızın önünde onurlandırılmış olursunuz.
- 6- çünkü kendisini yücelten her kişi alçaltılacaktır, fakat kendisini alçaltan o kişi yüceltilecektir.
- 7- siz bir öğlen-yemeği veya akşam-yemeği verdiğinizde, kendi arkadaşlarınızı veya kendi kardeşlerinizi veya kendi akrabalarınızı veya kendi zengin komşularınızı davet etmeyin, yoksa onlar da sizi davet edebilirler, ve siz mükafatınızı almış olursunuz.
- 8- bilakis, siz bir ziyafet verdiğinizde, fakirleri, sakatları, topalları, körleri davet edin.
- 9- ve siz gerçekten kutsanmış olacaksınız onların da sizi davet etmeye olanakları olmadığı için. çünkü siz erdemli olanların diriltilecekleri o vakit mükafatınızı alacaksınız.
- 10- bir adam büyük bir

“akşam-yemeği”

verdi.

(1/10)

ve o birçoklarını davet etti ona. (15/1...)

- 11- akşam-yemeği vakti geldiğinde, o derhal kendi kölesini gönderdi o davetlilere demesi için: haydi gelin, şimdi herşey hazırdir.
- 12- fakat onlar teker teker kendi mazeretlerini bildirmeye başladılar. biri ona dedi: ben bir tarla satın aldım ve derhal gidip onu kontrol etmeliyim; rica ederim, beni mazur görün.
- 13- ve bir diğeri dedi: ben beş çift öküz satın aldım ve onları denemek için yola çıkmak üzereyim; rica ederim, beni mazur görün.
- 14- ve bir diğeri dedi: ben bir kadınla yeni evlendim, bu nedenle ben gelemeyeceğim.
- 15- köle gitti ve bunları kendi efendisine haber verdi. sonra evin efendisi bunlara gücenerek kendi kölesine emretti: o halde, sen derhal kasabanın sokaklarına ve caddelerine çık ve getir buraya tüm fakirleri, sakatları, körleri, topalları.
- 16- köle haber gönderdi: efendim, sizin emriniz yerine getirildi, fakat hala boş yerler var.
- 17- bunun üzerine, efendi köleye emretti: o halde, sen ana yollara ve çit boylarına çık ve topla insanları buraya, ta ki benim evim tamamen dolsun.
- 18- çünkü ben sana derim: o ilk davet edilmiş olan adamlardan hiçbiri

tatmayacaktır

benim “akşam-yemeğimi.”

(14/25-26)

- 19- eğer bir kişi bana gelirse, o öncelikle kendi babasından ve annesinden, karısından ve çocuklarından, erkek-kardeşlerinden ve kız-kardeşlerinden, ve hatta kendi canından bile nefret etmedikçe, o asla benim havarim olamaz.
- 20- ve kendi haçını yüklenip gelmeyen

benim “ardımca,”

(9/20)

asla benim havarim olamaz.

- 21- çünkü sizin aranızda kim bir kule yapmak ister de, o öncelikle oturup onun maliyetini hesap etmez onun tamamlanması için yeterli olanağı olup olmadığını anlamak için.
- 22- aksi takdirde, temeli attıktan sonra o kendisinin bu işi asla bitiremeyeceğini anlarsa, insanlar güler ona,
- 23- ve derler: bu adam yapmaya başladı fakat tamamlamak için kudreti yetmedi.
- 24- veya savaşa çıkan hangi kral öncelikle oturup kendisinin on-bin askerle ona karşı yirmi-bin askerle yaklaşmakta olan bir krala karşı gelip gelemeyeceğini iyice hesap etmez?

25- fakat eğer değilse, o hala uzakta iken, o hemen elçiler gönderip barış şartlarını sordurtur.

26- aynen böylece, içinizde her kim kendi tüm varını ve yoğunu gözden çıkarmazsa, o asla benim havarim olamaz.

27- tuz iyidir, fakat eğer tuz da kendi tadını kaybederse, artık neyle ona lezzet verilebilir?

28- o artık uygun değildir

ne “toprak” için,

ne de “gübre” için,

o sadece “atılmak” içindir.

(9/27)

“işitmek için kulağı olanlar bunu işitmelidirler.”

BÖLÜM 35

1- sizin aranızda hangi adamın yüz öğrencisi olur ve o bunlardan birini kaybederse, o derhal doksan-dokuzunu odalarda bırakıp o kaybolmuş olanın ardından gitmez, ta ki onu bulana kadar?

2- ve o onu bulduğu zaman, o hemen onu büyük sevinç içinde kendi omuzlarına alır.

3- ve evine döndüğünde, o hemen kendi arkadaşlarını ve komşularını çağırır, ve onlara der: siz de sevinin benimle birlikte, çünkü ben benim kaybolmuş öğrencimi tekrar kazandım.

4- ben size derim: işte aynen böylece, gökte daha büyük bir sevinç olacaktır

“tevbe etmiş olan”

tek bir günahkar için,

tevbe etmesi gerekmeyen o doksan-dokuz erdemli insandan ziyade.

5- veya hangi kadının on gümüş-parası olur ve o bunlardan birini kaybederse, o derhal bir lamba yakıp evi pür-dikkat süpürmez, ta ki onu bulana kadar?

6- ve o onu bulduğu vakit, o hemen kendi arkadaşlarını ve komşularını çağırır, ve onlara der: siz de sevinin benimle birlikte, çünkü ben benim kaybolmuş gümüş-paramı tekrar buldum.

7- ben size derim: işte aynen böylece, ilahın melekleri arasında büyük bir sevinç olacaktır

 “tevbe etmiş olan”

tek bir günahkar için.

8- bir adamın iki hizmetkarı vardı, ve küçük hizmetkar onun beyine dedi: beyim, lütfen bana senin malından düşen payımı verir misin? ve bey tüm mallarını onların arasında paylaştırdı.

9- birkaç gün sonra, küçük hizmetkar kendi tüm eşyalarını topladı ve uzak bir memlekete gitti, ve o orada tamamen çarçur etti kendi mirasını sefahat içinde yaşayarak.

10- o bütün malını harcayıp tükettiği zaman, şiddetli bir kıtlık vurdu o memleketi, ve o kendisini büyük bir sefalet içinde buldu.

11- ve o kendini kiraladı oranın bir yerlisine; ve o kendi çiftliğinde ve domuz sürüsünün başında çalıştırıyordu onu.

12- ve o domuzların yediği keçi-boynuzları ile karnını doyurmak istediği halde, hiç kimse ona vermiyordu bunu bile.

13- bunun üzerine, onun akli başına gelerek düşündü: benim beyimin kiralık işçilerinden her birinin fazlasıyla yiyecekleri olduğu halde, ben burada açlıktan ölecek miyim?

14- o halde, ben derhal kalkıp kendi beyime gideceğim ve ben ona diyeceğim: beyim, ben göğe karşı ve sana karşı suç ettim.

15- ben artık senin hizmetkarın olarak anılmaya layık değilim; sen bana kendi kiralık işçilerinden birine muamele ettiğin gibi muamele et.

16- ve o kalktı ve kendi beyine geri döndü. o hala biraz uzakta iken, onun beyi farketti onu, ve merhametle doldu. o hemen bu hizmetkarına koştu, onu kucakladı ve öptü.

17- onun hizmetkarı ona dedi: beyim, ben göğe karşı ve sana karşı suç ettim; ben artık senin hizmetkarın olarak anılmaya layık değilim.

18- fakat onun beyi kendi kölelerine emretti: siz derhal en iyi giysiyi getirin ve ona giydirin; onun parmağına bir yüzük takın ve ayaklarına pabuçlar giydirin.

19- ve sonra besili danayı getirip kesin. ve haydi biz bunu bir şölenle kutlayalım, çünkü benim bu hizmetkarım

ölüydü, ve tekrar

 “dirildi,”

kayıptı, ve tekrar

 “bulundu.”

20- ve sonra kutlama başladı. şimdi, büyük hizmetkar daha önce tarlaya çıkmıştı ve geri gelmek üzere yoldaydı; ve o eve yaklaştığında, o çalgı ve oyun seslerini duydu.

- 21- o derhal kölelerden birini çağırdı ve ona bunun ne anlama geldiğini sordu.
 22- köle ona dedi: senin biraderin döndü ve senin beyin ona tekrar sağ salım kavuştuğu için besili danayı kesti.
 23- o öfkelenmiş, ve o eve girmeyi reddedince, onun beyi dışarı geldi ve onunla konuştu.
 24- fakat o kendi beyine dedi: bak, bunca yıldır ben sana hizmet ettim ve bir kez dahi senin emirlerinin dışına çıkmadım; ve sen bana kendi arkadaşlarımla birlikte yiyeyim diye bir oğlak dahi vermedin.
 25- fakat senin malını fahişelerle birlikte yemiş olan o hizmetkarın döndüğünde, sen onun için besili danayı kestin.
 26- ve o ona dedi: ey benim hizmetkarım, sen burada daima benimlesin; benim sahip olduğum herşey senin olacaktır.
 27- fakat şimdi biz kutlamalıyız ve sevinmeliyiz, çünkü senin bu biraderin

öliydi, ve tekrar

“dirildi,”

kayıptı, ve tekrar

“bulundu.”

BÖLÜM 36

- 1- zengin bir adamın bir kahyası vardı, ve o onun malını israf ettiği gerekçesiyle kendisine şikayet edilmişti.
 2- o onu çağırttı ve dedi: benim senin hakkında bu duyduklarım nedir? bana derhal kendi kahyalığının hesabını hazırlayıp getir, çünkü sen artık benim kahyam olamazsın.
 3- ve kahya kendi içinde dedi: benim efendim benden kahyalığı çekip-aldığına göre, şimdi ben ne yapacağım? ben kazmak için yeterince güçlü değilim, ve ben dilenmekten utanırım.
 4- fakat ben ne yapacağımı biliyorum, ta ki ben kahyalıktan kovulduğumda, onlar beni belki kendi evlerinde misafir edebilirler.
 5- ve o kendi efendisine borçlu olanları tek tek çağırmaya başladı. ilk gelene o dedi: senin ne kadar borcun var benim efendime?
 6- o dedi: yüz ölçek zeytin yağı. o ona dedi: işte, senin senedin burada. hemen otur ve yaz

“elli-ölçek”

için.

7- sonra bir diğerine o dedi: ve sen, senin ne kadar borcun var? o dedi: yüz ölçek buğday. o ona dedi: işte, senin senedin burada. hemen otur ve yaz

 “seksen-ölçek”

için.

8- ve efendi uyanıkça davrandığından ötürü o sadakatsiz kahyayı methetti.

9- çünkü bu dünyanın hizmetkarları kendi nesilleriyle ilişkilerinde daha uyanıklırlar ışığın hizmetkarlarından.

10- o halde, ben size derim: kendiniz için arkadaşlar edinip aldatıcı serveti kullanarak, ta ki o tükenip-gittiğinde, siz ebedi konaklarda misafir edilebilesiniz.

11- çok küçük işlerde güvenilir olan kişi, çok büyük işlerde de güvenilirirdir; ve çok küçük işlerde güvenilirmez olan kişi, çok büyük işlerde de güvenilirmezdir.

12- o halde, eğer siz aldatıcı servette güvenilir değilseniz,

size kim güvenecek

 “gerçek servette?”

13- ve eğer siz başkasına ait olanda güvenilir değilseniz,

size kim verecek

 “size ait olanı?”

14- hiçbir hizmetkar iki efendiye birden hizmet edemez. o birinden nefret edecek ve öbürünü sevecektir, veya o birine bağlanacak ve öbürünü küçümseyecektir. siz ilaha ve servete hizmet edemezsiniz.

15- siz başkalarının önünde kendinizi temize çıkarırsınız, fakat ilah sizin yüreklerinizi bilmektedir; çünkü insanın gözünde itibarlı olan şey ilahın indinde rezalettir.

16- kanun ve haberciler yahyaya kadar geldiler; fakat ondan sonra

“ilahın krallığı”

ilan olundu. (1/1-5)

ve ona giren herkes zor kullanmak istemektedir.

17- göğün ve yerin geçip-gitmesi kanununun bir harfinin en küçük bir parçasının geçersiz kalmasından daha kolaydır.

18- kendi karısını boşayıp başkasıyla evlenen her kişi zina etmiş olur, ve kendi kocasından boşanmış bir kadınla evlenen kişi zina etmiş olur.

19- mor giysiler ve ince ketenle giyinip-kuşanmış olan ve her gün kendisine ziyafet veren zengin bir adam vardı.

20- ve onun kapısında yatan lazarus isimli fakir bir adam vardı, o yara bere içindeydi.

21- o zengin adamın sofrasından düşen kırıntıları yedi. köpekler de ara sıra gelip onun yaralarını yalarlardı.

22- bu fakir adam öldüğünde, o hemen melekler tarafından ibrahimin kucağına taşındı. zengin adam da öldü ve gömüldü.

23- ve kendisinin azap içinde olduğu yer-dibinden, o gözlerini kaldırıp baktı ve uzakta ibrahimi ve onun yanında lazarusu gördü.

24- ve o feryat etti: ey ibrahim baba, bana acı! lütfen, lazarusu gönder ki, o kendi parmağını suya batırıp benim dilimi serinletsin, çünkü ben bu alevlerin arasında azap içindeyim.

25- ibrahim dedi: ey oğlum, hatırla ki sen dünya hayatında iyi olanı almıştın ve lazarus kötü olanı almıştı; fakat o şimdi burada rahat ettirilmektedir, ve sen ıstırap çektirilmektesin.

26- ve ayrıca seninle bizim aramızda büyük bir uçurum konulmuştur, bizim tarafımızdan senin tarafına veya senin tarafından bizim tarafımıza geçmek isteyenleri egellemek için.

27- o dedi: öyleyse, ben sana yalvarırım, ey baba, onu benim babamın evine gönder,

28- çünkü benim beş kardeşim var, ta ki o onları uyarsın; yoksa onlar da bu azap bölgesine gelecekler.

29- fakat ibrahim dedi: onların yanında musa ve haberciler var. o halde, bırak onlar onları dinlesinler.

30- o dedi: hayır, ey ibrahim baba, fakat eğer ölülerden biri onlara giderse, onlar derhal tevbe ederler.

31- ve ibrahim dedi: eğer onlar musayı (musa, 32/1-4) ve habercileri (işaya, 44/3-4 & hoşea, 10/12 & ...) dinlemiyorlarsa, ölülerden biri kalkıp gitse bile onlar asla ikna olmazlar.

BÖLÜM 37

- 1- günaha sebep olan şeyler mutlaka gelecektir, fakat yazıklar olsun o kişiye onların kendisi vasıtasıyla gelecek olduğu.
- 2- bu küçüklerden birinin günaha girmesine sebep olmaktansa, onun kendi boynuna bir değirmen taşı bağlanıp denize atılmış olması kendisi için daha iyi olurdu.
- 3- kendinizi sakının! eğer sizin kardeşiniz günah işlerse, onu uyarın; ve eğer o tevbe ederse, onu affedin.
- 4- ve eğer o size bir günde yedi kez haksızlık yapar ve sonra yedi kez size gelip derse: “özür dilerim,” siz onu bağışlamalısınız.
- 5- eğer sizin bir hardal tanesi (29/7) kadar imanınız olsa, siz bu dut ağacına (8/18) derdiniz:

“sökül” yerden,

ve dikil “denizin” içine,

ve o da size itaat ederdi.

- 6- sizin aranızda kimin bir hizmetkarı olur da, o tarlada çift sürmekten veya koyunları gütmekten döndüğünde, ona der: hemen gel buraya, ve sofrada yerini al?
- 7- fakat o ona demez mi: benim için yiyecek bir şeyler hazırla. derhal önlüğünü giy ve ben yiyip içerken başımda bekle. sen ancak ben doyduktan sonra yiyip içebilirsin?
- 8- o hiç minnettar olur mu o hizmetkara, o emredilene yerine getirdiği için?
- 9- sizin için de durum aynen böyle olmalıdır. o halde, siz size emredilen herşeyi yaptığınızda, deyin: biz değersiz hizmetkarlarız; biz sadece yapmamız gerekeni yaptık.
- 10- gidin ve kendinizi levili-bilginlere gösterin.
- 11- ON temiz kılınmıştı değil mi, öyleyse öteki DOKUZ nerede?
- 12- onlardan hiçbiri değil de, sadece bu yabancı mı döndü ilaha şükretmek için?
- 13- o halde, kalk ayağa ve git; kendi imanını kurtardı seni.

- 14- ilahın krallığının gelişi asla dışarıdan gözlenemez,
- 15- ve hiç kimse anons etmeyecek: bakın,

o “buradadır,”

veya o “şuradadır,”

çünkü işte,

“ilahın krallığı”

(21/33-35)

sizin aranızdadır.

16- öyle günler gelecek ki, siz o vakitte adamoğlunun günlerinden birini görmeyi çok arzulayacaksınız, fakat siz onu görmeyeceksiniz.

17- size o vakitte diyenler olacak: “bakın, o burada,” veya “bakın, o şurada,” sakın gitmeyin, sakın arkalarından koşmayın.

18- çünkü o şimşek nasıl çakar ve gökyüzünü aydınlatırsa

bir “tarafın,”

öte “tarafa,”

adamoğlunun gelişi de aynen böyle olacaktır. (17/25-26)

19- fakat o önce çok elem çekecek ve bu nesil tarafından reddedilecektir.

20- nuhun günlerinde nasılsa, adamoğlunun günlerinde de öyle olacaktır;

21- onlar yiyip içiyorlar, evleniyor ve evlendiriliyorlardı nuhun gemiye bindiği güne kadar; ve sonra tufan geldi ve onların hepsini helak etti.

22- ve lutun günlerinde: onlar yiyip içiyorlar, alıp satıyorlar, dikiyor ve inşa ediyorlardı;

23- lutun sodomu terkettiği o günde, semadan ateş ve kükürt yağdı ve onların hepsini helak etti.

24- işte, adamoğlunun açığa çıkarılacağı günde de böyle olacaktır. (43/22)

25- o günde, damda olan ve eşyaları evinde kalan bir kişi sakın aşağıya inip onları almaya çalışmasın, ve tarlada olan kişi sakın arkada bırakılmı almak için geriye dönmesin.

26- lutun karısını hatırlayın.

27- her kim kendi canını korumak isterse, onu kaybedecektir, fakat her kim onu kaybederse, onu kurtaracaktır.

28- ben size derim: o gece bir yatakta iki kişi olacak; biri alınacak, öteki bırakılacaktır.

29- ve birlikte buğday öğüten iki kadın olacak; biri alınacak, öteki bırakılacaktır.

30- ve işte,

“ceset”

nerede ise,

“akbabalar”

(21/37-38)

oraya üşüşeceklerdir.

BÖLÜM 38

- 1- kasabanın birinde bir hakim vardı; o ilahtan korkmaz ve hiçbir insana saygı duymazdı.
- 2- ve o kasabada yaşayan dul bir kadın ona gelir ve derdi: kendi düşmanım karşısında benim hakkımı ver.
- 3- fakat uzun zaman hakim onunla ilgilenmedi, fakat sonunda o düşündü: benim ilahtan korkmadığım ve hiçbir insana saygı duymadığım doğrudur,
- 4- fakat bu dul kadın beni rahatsız etmeye devam edecek; öyleyse, ben ona hakkını vereyim de, o sonunda gelip bana saldırmasın.
- 5- şimdi, bu sadakatsiz hakimın dediğine dikkat buyurun.
- 6- o halde, ilah kendisine gece gündüz dua eden onun seçilmişlerinin haklarını korumayacak mı? o onlara cevap vermekte gecikecek mi?
- 7- ben size derim: o onlara haklarını en hızlı şekilde verecektir.
- 8- fakat adamoğlu geldiğinde, o yeryüzünde iman bulabilecek mi? (43/13)
- 9- iki kişi dua etmek için mabede gittiler; bunlardan biri bir ferisi ve diğeri bir vergi toplayıcısı idi.
- 10- ferisi hemen kendi pozisyonunu aldı ve kendi kendine şu duayı etti: ey ilah, sana şükrederim ki, ben diğer insanlar gibi değilim --açgözlü, sahtekar, zinakar-- ve hatta bu vergi toplayıcısı gibi de değilim.
- 11- ben haftada iki kez oruç tutarım, ve ben kendi bütün gelirimın ondalık-zekatını hemen veririm.
- 12- fakat vergi toplayıcısı uzakta durdu ve o gözlerini dahi göğe kaldırmadı, fakat o sadece orada kendi göğsüne vurup şöyle dua etti: ey ilah, ben günahkara merhamet et!
- 13- ben size derim: bunlardan ikincisi makbul olarak evine dönmüştür, birincisi değil. çünkü kendisini yükselten her kişi alçaltılacaktır, ve kendisini alçaltan her kişi yükseltilecektir.
- 14- bırakın, çocuklar bana gelsinler ve onlara engel olmayın;

çünkü

“ilahın krallığı”

(21/33-35)

bu gibilere aittir.

15- doğrusu, ben size söylüyorum: her kim kabul etmezse

 “ilahın krallığını,”

bir çocuk gibi,

o ona asla girmeyecektir.

16- sen niçin beni “iyi” diye çağırıyorsun? hiç kimse iyi değildir fakat sadece ilah.

17- sen emirleri biliyorsun: “siz zina etmeyeceksiniz; siz katletmeyeceksiniz; siz çalmayacaksınız; siz yalancı tanıklık yapmayacaksınız; siz kendi babanıza ve kendi annenize hürmet edeceksiniz.”

18- öyleyse, senin hala yapman gereken tek bir şey var: sahip olduğun herşeyi derhal sat ve onu fakirlere dağıt, ve sen gökteki hazineye (9/38) sahip olacaksın. sonra gel, beni takip et.

19- servet sahibi olanların ilahın krallığına girmeleri ne zordur!

20- çünkü bir devenin iğne deliğinden geçmesi bir zenginın ilahın krallığına (21/33-35) girmesinden daha kolaydır.

21- insanlar için imkansız olan ilah için mümkündür.

22- doğrusu, ben size söylüyorum: ilahın krallığı (21/33-35) uğrunda ev veya eş veya kardeşler veya ana-babalar veya çocuklar bırakmış olan her kişi,

23- bu şimdiki çağda çok büyük bir karşılık alacaktır ve gelecek çağda ebedi hayatı.

24- işte, biz şimdi barış-yurduna gidiyoruz, ve haberciler tarafından adamoğlu hakkında yazılmış olan herşey yerine gelecektir.

25- o kitapsızların eline verilecektir, ve onunla

“alay edilecek,”

ve “aşağılanacak,”

 ve üzerine “tükürülecektir;”

(4/7)

26- ve onlar onu dövdükten sonra onu öldüreceklerdir, fakat üçüncü günde o tekrar kalkacaktır.

27- sen benden senin için ne yapmamı istiyorsun?
 28- o halde, haydi tekrar gör; kendi imanının kurtardı seni.

29- ey zakeyus, çabuk aşağıya gel, çünkü ben bugün senin evinde kalacağım.
 30- bugün bu eve kurtuluş geldi, çünkü bu adam da İbrahim'in bir oğludur.
 31- çünkü Adamoğlu geldi öncelikle

 "aramaya,"

 ve "kurtarmaya,"

"kaybolmuş" olanları.

32- soylu bir adam kendisi için krallığı alıp geri dönmek üzere bir uzak ülkeye gitti.
 33- ve gitmeden önce, o kendi hizmetkarlarından on kişiyi çağırdı ve onlara
 on altın-para verdi, ve onlara dedi: ben dönünceye kadar siz bunlarla ticaret yapmalısınız.
 34- diğer yanda, onun bir kısım halkı onu küçümsediler ve onun ardından temsilciler
 gönderip şöyle dediler: biz bu adamın bizim kralımız olmasını kesinlikle istemiyoruz!
 35- fakat o krallığı alıp dönünce, o ilk önce hemen kendilerine altın-paraları teslim
 etmiş olduğu hizmetkarları çağırttı, ta ki onların yaptıkları ticaretten ne kazandıklarını
 görsün diye.
 36- birincisi geldi ve dedi: efendim, senin altın-para on tane daha kazandı.
 37- o dedi: aferin, ey iyi hizmetkar! madem sen bu çok küçük işte sadık davrandın,
 o halde, sen on şehrin yönetimini al.

38- sonra ikincisi geldi ve dedi: efendim, senin altın-para beş tane daha kazandı.
 39- ve o bu hizmetkara da dedi: o halde, sen beş şehrin yönetimini al.

40- fakat sonra diğer bir hizmetkar geldi ve dedi: efendim, işte senin altın-para,
 ben onu bir mendile sarıp sakladım,
 41- çünkü ben senden korktum, çünkü sen hırslı bir adamsın,

kendi koymadığını

ve kendi ekmediğini

 "alan,"

 "biçen."

42- ve o ona dedi: ben seni kendi sözlerinle yargılayacağım, ey adi-fena hizmetkar!
 madem sen biliyordun benim hırslı bir adam olduğumu,

kendi koymadığımı

ve kendi ekmediğimi

“alan,”

“biçen,”

(14/25-26)

43- o halde, sen niçin benim altın-paramı bankaya koymadın? ta ki ben döndüğümde, onu fazlasıyla geri alırdım.

44- ve o orada duranlara dedi: altın-parayı derhal ondan alın ve onu on altın-parası olan hizmetkara verin.

45- fakat onlar ona dediler: efendimiz, onun zaten on altın-parası var!

46- öyleyse, ben size derim: her kimde var ise, ona daha fazlası verilecektir, fakat her kimde yok ise, onda var olan dahi kendisinden çekilip-alınacaktır.

47- şimdi, beni kendilerine kral olarak istemeyen o benim düşmanlarıma gelince, onları derhal buraya getirin ve onları öldürün benim önümde.

48- karşınızdaki köye gidin, ve siz oraya girdiğinizde, orada üzerine şimdiye kadar hiç kimsenin binmediği bağlı bir sıpa bulacaksınız. onu çözün ve buraya getirin.

49- ve eğer biri size derse: siz niçin onu çözüyorsunuz? siz deyin: efendinin ona ihtiyacı var.

50- ben size derim: eğer onlar sussalar, taşlar bağıracaklardır!

51- keşke sen bugün barışa giden o yolu bilmiş olsaydın; fakat şimdi o sizin gözlerinizden saklanmıştır.

52- çünkü sizin üzerinize öyle günler gelmektedir ki, sizin düşmanlarınız size karşı setler yapacaklar; onlar sizi çepeçevre kuşatacak ve size her taraftan saldıracaklar.

53- onlar sizi ve sizin çocuklarınızı yere vuracaklar, ve onlar sizde taş üstünde taş bırakmayacaklar, çünkü siz tanımadınız

sizin “ziyaret”

vaktinizi.

(musa, 18/18-19 & 32/1-4)

54- o yazılıdır: “benim evim bir dua evi olacaktır;” fakat siz onu bir haydut yuvası yaptınız.

BÖLÜM 39

- 1- ben de size bir soru soracağım: söyleyin bana,
- 2- yahyanın arındırması gökten miydi, yoksa insandan mıydı?
- 3- öyleyse, ben de size söylemeyeceğim hangi yetkiyle benim

bu “şeyleri”

yapmakta olduğumu.

(14/8-10)

- 4- bir adam bir bağ dikti, sonra onu bazı bağcılara kiraya verdi, ve sonra kendisi uzun bir zaman için yolculuğa çıktı.
- 5- ve hasat vaktinde, o bir köle gönderdi bu bağcılara bağın bir kısım ürününden alması için. fakat onlar köleyi dövdüler ve onu eli boş olarak geri gönderdiler.
- 6- ve o başka bir köle gönderdi, fakat onlar bunu da dövdüler ve aşağıladılar ve eli boş olarak geri gönderdiler.
- 7- ve sonra o bir üçüncüyü gönderdi, fakat onlar bunu da yaraladılar ve dışarı attılar.
- 8- bağın sahibi dedi: ben şimdi ne yapacağım? ben şimdi benim sevgili hizmetkarımı yollayacağım; onlar belki ona hürmet edeceklerdir.
- 9- fakat bağcılar onu gördüklerinde, onlar birbirlerine dediler: işte, mirasçı budur. o halde, haydi biz onu öldürelim, ta ki miras bize kalsın.
- 10- ve onlar onu bağın dışına attılar ve onu öldürdüler. o halde, bağın sahibi şimdi onlara ne yapacaktır?
- 11- o gelecek ve o bağcıları helak edecek, ve sonra

verecektir

o “bağı”

başkalarına. (9/20)

12- öyleyse, şu kutsal yazı ne anlama gelmektedir: “yapıcıların küçümsedikleri taş (tekvin, 21/12-13) oldu

köşenin “baş taşı!”

13- bu taşın üzerine ve o üzerine
düşen herkes düştüğü herkesi
“parçalanacaktır,” “ufalayacaktır.”

14- bana bir dinar gösterin; onun üzerinde kimin resmi ve imzası var?

15- öyleyse, siz sezara ait olanı sezara verin, ve ilaha ait olanı ilaha.

16- bu çağın çocukları evlenir ve evlendirilirler;

17- fakat gelecek çağı ve ölümlerden dirilmeyi kazanmaya layık görülenler ne evlenirler ne de evlendirilirler.

18- ve onlar artık ölmezler, çünkü onlar melekler gibidirler; ve onlar ilahın hizmetkarlarıdır, çünkü onlar kalkacak olanlardır.

19- ölümlerin kalkacaklarını ise musa dahi çalı hakkındaki o bölümde bildirmiştir, o yüceyi ibrahimin ilahı, ishakın ilahı, ve yakubun ilahı olarak çağırdığı zaman;

20- çünkü o ölümlerin ilahı değildir, fakat dirilerin, çünkü onun indinde herkes hayattadır.

21- onlar nasıl iddia edebiliyorlar ki, mesih davudun oğludur?

22- çünkü davud kendisi mezmurlar kitabında demektedir: “yüce benim beyime söyledi:

sen otur benim “sağ-elimde,”

ben senin “düşmanlarını”
senin ayak-basamağın yapana dek.

23- şimdi eğer davud onu “bey” diye çağırıyorsa, o nasıl onun oğlu olabilir?

24- uzun kaftanlar içinde gezmeyi ve pazar-meydanlarında selamlanmayı seven o yazıcılardan sakının, onlar ki sinagoglarda şeref kürsülerini ve ziyafet sofralarında şeref koltuklarını işgal ederler.

25- onlar dul kadınların evlerine el koyarlar ve, önden, uzun dualar okurlar. onlar çok şiddetli bir lanetleme ile cezalandırılacaklardır.

- 26- ben size derim: gerçekten, bu dul kadın diğer herkesten daha çok bağış yaptı;
- 27- çünkü onların hepsi ancak kendi mallarının ortakalan kısmından sadaka verdiler, fakat o, tüm yoksulluğuna rağmen, kendi tüm kazancını sadaka olarak verdi.
- 28- sizin burada gördüğünüz herşey, öyle günler gelecek ki, burada taş üstünde taş bırakılmayacak, hepsi yıkılıp-atılacaktır.
- 29- dikkatli olun, ta ki siz aldatılmayasınız, çünkü birçokları benim ismimle (33/37) gelip diyecekler: “ben oyum,” ve “vakit artık tamamdır,” sakın onları takip etmeyin!
- 30- siz savaşlar ve isyanlar işittiğinizde, telaşa kapılmayın; çünkü önce bu şeyler olmalıdır, fakat son hemen gelmeyecektir.
- 31- millet millete karşı, ve ulus ulusa karşı kalkacaktır.
- 32- birçok yerlerde şiddetli yer-sarsıntıları, kıtlıklar, ve salgın-hastalıklar baş gösterecektir; ve hayrete düşüren manzaralar ve kudretli işaretler gelecektir semadan.
- 33- fakat bütün bunlardan önce, onlar sizi yakalayacak ve size eza edecekler, onlar sizi sinagoglara ve hapisanelere teslim edecekler, ve onlar sizi kralların ve valilerin önüne süreceklerdir, benim ismimden ötürü.
- 34- bu sizin tanıklık yapmanıza vesile olacaktır.
- 35- hatırlayın, siz ne diyeceğinizi önceden tasarlamayacaksınız,
- 36- çünkü ben kendim size öyle bir konuşma hikmeti (7/16) vereceğim ki, sizin tüm düşmanlarınız onu reddetmeye veya inkar etmeye güç yetiremeyeceklerdir.
- 37- ve siz ana-babalar, kardeşler, akrabalar, ve arkadaşlar tarafından dahi ele verileceksiniz; ve onlar sizden bazılarınızı öldüreceklerdir.
- 38- siz benim ismimden ötürü herkes tarafından nefret edileceksiniz,
- 39- fakat sizin başınızdaki tek bir saç teli dahi zayi olmayacaktır.
- 40- kendi sabrınızla siz kendi hayatınızı kurtaracaksınız.
- 41- siz yeuşalimin ordular tarafından kuşatıldığını gördüğünüz vakit, bilin ki onun yıkılışı yakındır.
- 42- o vakit yahudiyede olanlar derhal dağlara kaçmalıdırlar. ve şehrin içinde olanlar hemen oradan çıkmalıdırlar, ve kırdaki olanlar şehre asla girmemelidirler.
- 43- çünkü o günler, tüm kutsal yazıların böylelikle doğrulanacağı, cezalandırma vaktidir.
- 44- vay haline hamile kadınların ve emziren annelerin o günlerde, çünkü korkunç bir felaket gelecektir yerin üzerine, ve gazaplı bir hüküm bu halkın üzerine.
- 45- onlar kılıcın ağzıyla düşecekler ve tüm kitapsızlar tarafından esir alınacaklardır; ve yerusolim ayak altında çiğnenecektir kitapsızlar tarafından, ta ki bu kitapsızların vakitleri dolana kadar.

- 46- güneşte, ayda, ve yıldızlarda bazı işaretler olacaktır, ve yeryüzünde milletler huzursuzluk içinde olacaklardır, denizin ve dalgaların gürlemesinden ötürü.
 47- insanlar dünyanın başına acaba ne geliyor diye paniğe kapılıp öleceklerdir, çünkü göklerin kuvvetleri sallanacaktır.
 48- ve sonra onlar adamoğlunun gelmiş olduğunu görecekler

 bir “bulutta,”

(musa, 32/2)

 “kuvvetle,”

 ve büyük “izzetle.”

- 49- fakat bu işaretler olmaya başladığında, siz dik durun ve kendi başlarınızı yukarı kaldırın çünkü sizin azat edilişiniz yakındır.
 50- o incir ağacını ve diğer tüm ağaçları düşünün.

 51- onlar “yapraklarını”
 (8/18) sürünce,

siz hemen görüp anlarsınız ki “yaz” artık yakındır;

- 52- işte aynen böyle, siz bu şeylerin olduğunu gördüğünüzde, bilin ki ilahın krallığı artık yakındır.
 53- doğrusu, ben size derim: bu nesil asla geçip-gitmeyecektir, ta ki bütün bu şeyler yerine gelinceye dek.
 54- gök ve yer geçip-gidecek,

fakat

 benim “kelimelerim”

asla geçip-gitmeyecektir. (29/11)

55- dikkat edin ki, sizin yürekleriniz sapmasın sefahat ve sarhoşluk ve günlük hayatın kaygılarıyla, ve o gün bir tuzak gibi ansızın gelip sizi yakalamasın.

56- çünkü o gün yeryüzü üzerinde yaşayan herkesi hedef alacaktır.

57- öyleyse, siz her an uyanık kalın ve dua edin ki, gelecek olan o sarsılmalardan kaçabilme gücüne sahip olabilesiniz, ve dimdik

“durabilesiniz”

adamoğlunun önünde.

BÖLÜM 40

1- gidin ve bizim için hazırlık yapın, ta ki biz atlatıp-esirgetme kurbanını yiyebilelim.

2- siz şehre girdiğinizde, kovayla su taşıyan bir adam çıkacak orada karşınıza. onu izleyin onun gireceği eve kadar.

3- ve o evin efendisine deyin: öğretmen sana diyor ki: “o misafir odası nerede, ta ki ben

iyiyebileyim

“atlatıp-esirgetme”

kurbanını,

benim havarilerimle birlikte.”

4- ve o size üst katta döşenmiş geniş bir oda gösterecektir; hazırlıkları orada yapın.

5- ben elem çekmeden önce bu atlatıp-esirgetme kurbanını sizinle birlikte yemeyi çok arzuladım,

6- çünkü ben size derim: ben onu bir daha asla yemeyeceğim, ta ki o tekrar

“gerçekleşene” kadar

“ilahın krallığında.”

(musa, 16/2)

7- alın bunu ve paylaşın kendi aranızda;

8- çünkü ben size derim: şimdiden itibaren ben bu asmanın meyvasından bir daha asla içmeyeceğim, ta ki ilahın krallığı gelene kadar. (39/11-13)

9- işte, bu

benim “bedenimdir,”

sizin için verilecek olan;

benim anıma yapın bunu.

10- bu kase yeni ahittir

benim “kanımda,”

sizin için dökülecek olan.

(43/33 & 41)

11- fakat işte, bana ihanet edecek olanın eli şu anda benimle birlikte sofradadır;

12- adamoğlu elbette gidecektir, onun hakkında takdir edilmiş olduğu gibi; fakat vay haline o adamın, kendisi tarafından ona ihanet edilmiş olan.

13- kitapsızların kralları onların üzerinde beylik ederler, ve onların üzerinde otorite sahibi olanlar lutfediciler olarak anılırlar;

14- fakat sizin aranızda böyle olmayacaktır. bilakis, sizin aranızda en büyük olan en küçük gibi olmalıdır, ve lider olan hizmetkar gibi.

15- çünkü kim daha büyüktür: sofrada oturan mı, yoksa servis yapan mı? sofrada oturan değil mi? oysa ben sizin aranızda servis yapan gibiyim.

16- benim imtihanlarımda benim yanımda duran sizlerdiniz;

17- ve şimdi, ben size bir krallık tahsis ediyorum, aynen benim rabbimin bana tahsis etmiş olduğu gibi,

18- ta ki siz yiyip içebilesiniz o

benim “soframda,”

benim krallığımda; (1/10)

ve siz tahtlarda oturup israilin on-iki grubuna hükmedeceksiniz. (13/16)

19- gürleyen-kişi, gürleyen-kişi, şeytan sizin hepimizi buğday gibi kalburdan geçirmek istedi.

20- fakat ben dua ettim ki, sen kendi imanını kaybetmeyesin; ve sen geri döndüğünde, sen hemen kendi kardeşlerini güçlendirmelisin.

21- ben sana derim, ey kaya, bugün horoz ötmeden önce, sen beni tanıdığını üç kez inkar edeceksin.

22- ben sizi para-kesesiz ve çuvalsız ve pabuçsuz olarak gönderdiğim vakit, siz hiçbir şeyin yokluğunu çektiniz mi?

23- fakat şimdi para-kesesi olan onu almalıdır, ve çuvalı olan da, ve kılıcı olmayan hemen kendi giysisini satıp bir kılıç almalıdır. (davud, 76/6-7)

24- çünkü ben size derim: bu kutsal yazı bende gerçekleşecektir, yani: “o adi-fena olanlardan sayıldı.” ve hakikaten benim hakkımda yazılmış olan gerçekleşmek üzeredir.

25- artık yeter!

26- dua edin ki, siz testte elenmeyesiniz.

27- ey rab, eğer dilersen, lütfen bu kaseyi benden uzaklaştır; fakat benim iradem değil seninki yapılacaktır.

28- siz niçin uyuyorsunuz? kalkın ve dua edin ki, siz testte elenmeyesiniz!

29- ey çakal, sen adamoğlunu bir öpüşle mi ele veriyorsun?

30- bırakın, şiddet yoktur!

31- siz bir haydutu kovalar gibi mi geldiniz, kılıçlarla ve sopalarla?

32- halbuki, ben her gün mabet bölgesinde sizinle birlikteydim, ve siz beni tutuklamadınız; fakat bu sizin saatinizdir, karanlığın kudret vakti.

33- eğer ben söylesem, siz inanmayacaksınız.

34- ve eğer ben sorsam, siz cevap vermeyeceksiniz.

35- fakat bundan sonra adamoğlu

oturtulmuş olacaktır

ilahın kudretinin “sağ-eline.”

(19/32)

36- sen böyle söyledin, ki ben oyum (ilahın hizmetkarı.)

37- sen böyle söyledin (ki ben yahudilerin kralyım.)

38- ey yeruslaimin kızları, benim için ağlamayın; fakat kendiniz ve kendi çocuklarınız için ağlayın,

39- çünkü öyle günler geliyor ki, insanlar o vakit diyecekler: kısır kadınlar, o hiç doğurmamış rahimler ve hiç emzirmemiş memeler kutsanmış olsun!

40- o vakitte insanlar dağlara diyecekler: “üzerimize yıkılın,” ve tepelere: “bizi örtün!”

41- çünkü eğer bu şeyler yapılıyorsa

henüz

“ağaç” yaş iken,

ne olacak

o “kurduğunda?”

(4/17-19)

42- ey rab, onları bağışla, onlar ne yaptıklarının farkında değiller.

43- doğrusu, ben sana söylüyorum: sen bugün benimle birlikte cennette olacaksın.

44- ey rab, ben nefsimi senin ellerine bırakıyorum!

BÖLÜM 41

1- (yahya) dedi: işte, bu benim hakkında şunu söylediğim kişidir: benden sonra gelen benden daha üstündür çünkü o benden önce vardır. (öz-haber, 3/59)

2- ben mesih değilim.

3- ben (o ilyas) değilim. (23/22-23)

4- hayır, ben o peygamber de değilim. (musa, 18/18)

5- ben sadece o çölde şöyle nida eden kişinin sesiyim:

düz edin rabbim

“yolunu;”

haberci işyanın söylediği gibi.

6- ben suyla arındırıyorum; fakat sizin aranızda biri var ki, siz onu henüz tanımıyorsunuz,

7- benden sonra gelen kişi, ben onun pabucunun bağını çözmeye dahi layık değilim.

8- işte, ilahın kuzusu, dünyanın günahını ortadan kaldıracak olan.

9- o benim hakkında şunu söylediğim kişidir: benden sonra bir adam gelmektedir ki, o benden daha üstündür çünkü o benden önce vardır.

10- ben onu bilmiyordum, fakat benim suyla arındırarak gelmemin sebebi onun israile tanıtılmasıydı.

11- ben ruhun semadan bir güvercin gibi indiğini ve onun üzerine konduğunu gördüm.

12- ben onu bilmiyordum, fakat suyla arındırayım diye beni göndermiş olan bana dedi: ruhun inip kimin üzerine konduğunu görürsen, işte odur arındıracak olan

“kutsal ruhla!”

(43/41)

13- şimdi, ben gördüm ve tanıklık ettim ki, ilahın hizmetkarı şüphesiz odur.

14- işte, ilahın kuzusu!

15- (isa) dedi: siz ne arıyorsunuz?

16- gelin, ve siz göreceksiniz!

17- sen gürleyen-kişisin, yaşar-kişinin oğlu; sen bundan böyle “kaya” diye çağırılacaksın.

18- beni takip edin.

19- işte, gerçek bir israilli. onda hiçbir hile yoktur.

20- güçlü-kişi seni çağırmadan önce, ben seni incir ağacının altında gördüm.

21- ben sana seni incir ağacının altında gördüğümü haber verdim diye mi inanıyorsun?
sen bundan daha büyük şeyler göreceksin.

22- doğrusu, doğrusu, ben size söylüyorum: siz göreceksiniz semanın açıldığını ve ilahın meleklerinin

yukarı “çıktıklarını,”

ve aşağı “indiklerini,”

adamoğlunun üzerinde.

23- ey kadın, benden ne istiyorsun? benim saatim henüz gelmedi.

24- küpleri suyla doldurun.

25- şimdi bir miktar alın, ve onu ziyafet-reisine götürün. (42/4)

26- bunları çıkarın buradan, ve benim rabbimin evini bir pazar-yerine çevirmeyin artık!

27- bu mabedi yıkın, ve üç “gün” (mezmurlar, 90/4) içinde ben onu

tekrar

“kaldıracağım!”

28- doğrusu, doğrusu, ben size söylüyorum:

hiç kimse göremez

 “ilahın krallığını”

yukarıdan doğmadıkça.

29-

doğrusu, doğrusu, ben size söylüyorum:

hiç kimse giremez

 “ilahın krallığına”

ruhtan ve sudan doğmadıkça.

30- etten doğan ettir, ve ruhtan (43/41) doğan ruhtur.

31- ben size “siz yukarıdan doğmalısınız,” dediğim için şaşmayın.

32- rüzgar dilediği yerde eser, ve siz onun sesini işitirsiniz, fakat siz onun nereden geldiğini ve nereye gittiğini bilmezsiniz; ruhtan doğan herkes için de böyledir.

33- sen israilin öğretmenisin ve sen bunu anlamıyorsun!

34- doğrusu, doğrusu, ben size söylüyorum:

biz anlatıyoruz

 “bildiğimiz” şeyi,

ve biz tanıklık ediyoruz

 “gördüğümüz” şeye,

fakat siz insanlar bizim tanıklığımızı kabul etmiyorsunuz.

35- eğer ben size yersel şeyler anlattığımda siz inanmıyorsanız, ben size göksel şeyler anlattığımda siz nasıl inanacaksınız?

36- hiç kimse göğe çıkmamıştır, o gökten inmiş olanın dışında, adamoğlu.

37- ve musa nasıl (şifa için olan o tunç) yılanı yukarı kaldırırsa çölde (tevat, sayılar, 21/9) adamoğlu da böyle yukarı kaldırılmalıdır,

38- ta ki ona inanan herkes ebedi hayata kavuşsun.

39- çünkü ilah dünyayı o kadar sevdi ki, kendi biricik hizmetkarını verdi, ta ki ona inanan herkes helak olmasın fakat ebedi hayata kavuşsun.

40- çünkü ilah kendi hizmetkarını dünyayı kınamak için göndermedi dünyaya, fakat ta ki dünya kurtuluşa ersin diye onun -tebliği- aracılığıyla. (43/41)

41- her kim ona inanırsa, asla kınanmayacaktır, fakat her kim inanmazsa, zaten kınanmış durumdadır, çünkü o ilahın biricik hizmetkarının ismine inanmamıştır.

42- ve -ilahi- yargı şudur:

 “ışık”

dünyaya geldi,

fakat insanlar karanlığı ışığa tercih ettiler, çünkü onların çalışmaları kötü idi.

43- çünkü adi-fena şeyler yapan her kişi ışıktan nefret eder ve

asla gelmez

 o “ışığa,”

ta ki kendi “çalışmaları” açığa çıkmasın.

44- fakat gerçeği yaşayan her kişi

mutlaka gelir

 o “ışığa,”

ta ki kendi “çalışmaları” açıkça görülsün,
 ilahın rızasını almış olarak.

BÖLÜM 42

1- bana bir içecek verir misin?

2- eğer sen ilahın hediyesini ve sana kimin “bana bir içecek verir misin?” dediğini bilmiş olsaydın, sen ondan isterdin ve o da sana hayat suyunu verirdi.

3- bu suyu içen herkes tekrar susayacaktır;

4- fakat her kim benim vereceğim sudan içerse, o bir daha asla susamayacaktır; benim vereceğim su onun içinde olacaktır

bir

 “su
 pınarı,”

(musa, 32/2)

ebedi hayat için fişkiran.

5- git ve kendi eşini çağır, ve geri gel.

6- “benim eşim yoktur,” demekte haklısın,

7- çünkü senin beş eşin vardı, ve şimdi senin yanında olan senin eşin değildir. öyleyse, senin söylediğin doğrudur.

8- inan bana, ey kadın, öyle bir saat geliyor ki, siz artık rabbe ne bu dağda ne de yerusolimde tapınacaksınız.

9- siz insanlar anlamadığınıza tapıyorsunuz; biz anladığımıza tapıyoruz,

çünkü

 “kurtuluş”

yahudilerdendir. (43/13)

10- fakat saat gelmektedir, ve şimdi buradadır, gerçek tapıcılar rabbe tapacaklardır

 “ruhta,”

(43/41)

 ve “gerçekte.”

(51/17)

11- ilah bir ruhtur; öyleyse, ona tapanlar ancak tapmalıdırlar ona

 “ruhta,”

 ve “gerçekte.”

12- şu anda seninle konuşan ben, oyum (mesih.)

13- benim yemek için bir yiyeceğim var ki, siz onu bilmiyorsunuz.

14- benim yiyeceğim beni gönderenin iradesini yerine getirmek ve

onun “çalışmasını”

tamamlamaktır. (14/11)

15- siz demiyor musunuz: dört ay içinde hasat burada olacaktır? ben size derim: bakın ve görün ki, tarlalar şu anda dahi hasat için olgundurlar. (30/1)

16- biçen şimdi bile kendi ücretini almakta ve

toplamaktadır

“ekinleri”

ebedi hayat için, (9/20)

ta ki eken ve biçen birlikte sevinsinler.

17- ve burada şu söz doğrulanmaktadır: biri eker, ve öteki biçer.

18- ben sizi gönderdim, ta ki siz biçesiniz kendi emek vermediğinizi; başkaları emek verdiler, ve siz onların çalışmasının meyvalarını (9/20) topluyorsunuz.

19- siz insanlar işaretler ve harikalar görmedikçe, siz asla inanmayacaksınız.

20- sen gidebilirsin; senin oğlun yaşayacaktır.

21- sen tekrar iyi olmak istiyor musun?

22- öyleyse kalk, kendi yatağını topla, ve yürü!

23- bak, sen artık iyisin; o halde bir daha günah işleme, ta ki sana daha kötü bir şey olmasın.

24- benim rabbim çalışmadadır şimdiye dek, o halde ben de

“çalışmada”

olmalıyım. (14/11)

25- doğrusu, doğrusu, ben size söylüyorum: bir hizmetkar hiçbir şeyi kendi başına yapamaz, fakat sadece o kendi rabbinin yapmakta olduğunu gördüğü; çünkü onun yaptığını onun kendi hizmetkarı da yapacaktır.

26- çünkü rab kendi hizmetkarını sever ve ona kendi yaptığı herşeyi gösterir, ve o ona bundan daha büyük çalışmaları da gösterecektir, ta ki siz şaşasınız!

27- çünkü rab nasıl ölüleri kaldırıyor ve hayat veriyorsa, hizmetkar da hayat verecektir onun dilediği kimselere.

28- ve rab hiç kimseye hükmetmez, fakat o bütün hükmü kendi hizmetkarına vermiştir,

29- ta ki onlar hizmetkara hürmet etsin, nasıl ki onlar rabbe hürmet ediyorlarsa.

her kim hizmetkara hürmet etmezse, o onu göndermiş olan rabbe hürmet etmemiş olur.

30- doğrusu, doğrusu, ben size söylüyorum:

her kim işitirse

benim “kelimemi”

(4/24-26)

ve iman ederse beni gönderene, o ebedi hayat sahibidir ve asla kınanmayacaktır, fakat o artık ölümden hayata geçmiştir.

31- doğrusu, doğrusu, ben size söylüyorum: saat gelmektedir, ve şimdi buradadır, onda

“ölüler”

işiteceklerdir ilahın hizmetkarının sesini, ve o işitenler tekrar

“yaşayacaktır.”

32- çünkü rab nasıl kendinde hayata sahipse, o kendi hizmetkarına da hayat mülkünü verdi onda.

33- ve o ona hükmü icra etmesi için kuvveti verdi, çünkü o adamoğludur.

34- buna şaşmayın, çünkü o saat gelmektedir ki, onda mezarlarda olanların hepsi onun sesini işitecekler, ve çıkıp-geleceklerdir;

35- iyi hareketler yapmış olanlar

dirilip-çıkışına

“hayatın,”

fakat fena-adi hareketler yapmış olanlar

dirilip-çöküşüne

“kınamanın.”

36- ben kendi başıma hiçbir şey yapamam; ben ancak işitmiş olduğuma göre hükmederim, ve benim hükmüm adildir, çünkü ben kendi irademi aramam fakat sadece beni gönderenin iradesini.

37- eğer ben kendim için tanıklıkta bulunursam, benim tanıklığım geçerli olmaz.

38- fakat benim için tanıklık etmekte olan başka biri var, ve ben bilirim ki onun benim için yaptığı tanıklık gerçektir.

39- siz yahyaya elçiler gönderdiniz, ve o da gerçeğe tanıklık etti. (41/13)

40- ben bir insandan tanıklık kabul etmem, fakat ben bunu söylüyorum ki, siz kurtulabilesiniz.

41- o yanan ve ışıldayan bir lambaydı, ve siz bir süre için onun ışığında sevinip mutlu oldunuz.

42- fakat bende yahyada olandan daha büyük bir tanıklık var. rabbin onları tamamlayayım diye bana vermiş olduğu bu çalışmalar,

benim sergilediğim

bu “çalışmalar”

benim için tanıklık etmektedirler ki, beni rab göndermiştir.

43- ve ayrıca, beni göndermiş olan rab kendisi benim için tanıklık etmiştir. fakat siz hiçbir zaman onun sesini işitmediniz ve onun suretini görmediniz.

44- fakat siz istemiyorsunuz

onun “kelimesinin”

sizin içinizde kalmasını, (29/11)

çünkü siz onun gönderdiği kişiye inanmıyorsunuz.

45- siz kutsal yazıları araştırıyorsunuz, çünkü siz onlar aracılığıyla ebedi hayatı kazanacağınızı düşünüyorsunuz; ve onlar da benim için tanıklık etmektedirler.

46- fakat siz o hayatı kazanmanız için bana gelmek istemiyorsunuz. (43/41)

BÖLÜM 43

1- ben insandan övgü kabul etmem;

2- ve ayrıca, ben biliyorum ki, siz kendi içinizde ilah sevgisine sahip değilsiniz.

3- ben benim rabbimin ismi altında geldim, fakat siz beni kabul etmiyorsunuz; ama bir başkası kendi ismi altında gelirse, siz onu kabul ediyorsunuz.

4- siz birbirinizden övgü kabul ettiğiniz ve biricik ilahtan gelecek olan övgüyü aramadığınız sürece, siz nasıl inanabilirsiniz?

5- rabbın önünde benim sizi suçlayacağımı sanmayın; sizi suçlayacak olan musadır, sizin tüm umudunuzu kendisine bağladığınız.

6- çünkü eğer siz musaya inanmış olsaydınız, bana da inanmış olurdunuz, çünkü benim hakkımda yazıp-bildirmiş olan odur. (musa, 18/15)

7- fakat eğer siz onun yazılarına inanmıyorsanız, o halde

siz nasıl inanacaksınız

benim “kelimelerime?”

(musa, 32/1-4)

- 8- biz onların yemesi için nereden yeterli miktarda yiyecek (1/10) alabiliriz?
9- insanları oturtun.
10- şimdi toplayın geride kalan

yemek “kııntılarını,”

ta ki hiçbir şey zayi olmasın.

- 11- o benim (mesih isa.) sakın korkmayın!
12- doğrusu, doğrusu, ben size söylüyorum: siz beni o işaretleri gördüğünüz için değil, fakat sadece o ekmekleri yediğiniz ve doyduğunuz için arıyorsunuz.
13- tükenip-gidecek olan yiyecek için çalışmayın fakat

ebedi hayata kalacak olan

o “yiyecek”

için, (1/10)

ki onu size adamoğlu verecektir;

çünkü rab ilah onun üzerine kendi mührünü koymuştur.

- 14- işte, ilahın çalışması şudur: siz onun gönderdiği kişiye inanmalısınız.
15- doğrusu, doğrusu, ben size söylüyorum: gökten o ekmeği veren musa değildi; benim rabbim size gerçek ekmeği verendir gökten.
16- çünkü ilahın ekmeği gökten inen ve dünyaya hayat verendir.
17- ben hayat ekmeğiyim; bana gelen hiçbir zaman acıkmayacaktır, ve bana inanan hiçbir zaman susamayacaktır.
18- fakat ben size dedim: siz bunları gördüğünüz halde, yine de inanmıyorsunuz.
19- rabbim bana vermiş olduğu herşey bana gelecektir, ve ben bana gelen hiçbir kimseyi asla reddetmeyeceğim,
20- çünkü ben kendi irademi yapmak için inmedim gökten, fakat sadece beni gönderenin iradesini.

21- ve beni gönderenin iradesi şudur: ben onun bana vermiş olduğu hiçbir şeyi asla kaybetmemeliyim, fakat ben onu son günde kaldırmalıyım. (13/36)
 22- çünkü benim rabbimin iradesi budur: hizmetkarı gören (16/37) ve ona inanan her kişi ebedi hayatı kazansın; ve ben onu son günde kaldıracağım.

23- ben gökten inmiş olan o ekmeğim.

24- kendi aranızda mırıldanmayı bırakın. çünkü beni gönderen rab kendisini çekmediği sürece hiç kimse bana gelemez; ve ben onu son günde kaldıracağım.

25- habercilerde o şöyle yazılmıştır:

onların hepsi

 “öğretilmiş” olacaktır

ilah tarafından.

(davud, 30/8-9)

26- benim rabbimi dinleyen ve ondan öğrenen (14/25-26) her kişi bana gelecektir.

27- fakat ilahtan -gönderilmiş- olan dışında (44/13) hiç kimse rabbi görmüş değildir; sadece o görmüştür rabbi.

28- doğrusu, doğrusu, ben size söylüyorum: her kim iman ederse, o artık ebedi hayat sahibidir.

29- ben hayat ekmeğiyim.

30- sizin atalarınız çölde mennayı yediler, fakat öldüler;

31- bu ise gökten inen ekmektir, ta ki bir kişi onu yesin ve asla ölmesin.

32- ben gökten inen hayat ekmeğiyim; her kim bu ekmeği yerse, o ebediyen yaşayacaktır; ve benim vereceğim o ekmeğin benim etimdir, dünyanın hayat bulması için.

33- doğrusu, doğrusu, ben size söylüyorum: siz adamoğlunun etini yemedikçe ve onun kanını içmedikçe (43/41), siz asla kendinizde hayat sahibi olamazsınız.

34- fakat her kim

yerse

 benim “etimi,”

ve içerse

benim “kanımı,”

o artık ebedi hayat sahibidir;

ve ben onu son günde kaldıracağım.

35- çünkü benim etim gerçek yiyecektir, ve benim kanım gerçek içecektir.

36- her kim benim etimi yerse ve benim kanımı içerse, o bende kalır ve ben onda.

37- nasıl ki, hayat sahibi olan rab beni gönderdi ve ben de rabden ötürü hayat sahibi olduysam, benimle beslenen her kişi de benden ötürü hayat sahibi olacaktır.

38- işte, bu gökten inen ekmektir. yiyen ve yine de ölen sizin atalarınızın aksine, bu ekmeği yiyen ebediyen yaşayacaktır.

39- bu sizi çok mu şaşırttı?

40- o halde, ya siz adamoğlunun daha önce bulunduğu o yere tekrar yükselip-çıktığını görürseniz? (41/22)

41- hayat verecek olan aslında ruhtur, fakat et bunu yapamaz. benim size

konuşup-iletmiş olduğum

o “kelimeler”

(29/7-11)

ruhtur ve hayattır.

42- fakat sizin aranızda bazıları var ki, buna asla inanmıyorlar.

43- bu sebeble, ben size dedim: kendisine o benim rabbim tarafından verilip-bağışlanmadığı sürece, hiç kimse bana gelemez.

44- siz de mi ayrılıp-gitmek istiyorsunuz?

45- sizi on-ikiler olarak seçen ben değil miydim? yine de içinizden biri iblis değil midir?

BÖLÜM 44

- 1- benim vaktim henüz gelmedi, fakat sizin için vakit her zaman uygundur.
- 2- bu dünya sizden nefret edemez, fakat o benden nefret eder, çünkü ben ona karşı tanıklık ediyorum ki, onun işleri kötüdür. (4/22-23)
- 3- siz bu şölene gidin. ben bu şölene gitmeyeceğim, çünkü benim vaktim henüz gelip tamamlanmadı. (43/22)
- 4- benim öğretim bana ait değildir, fakat beni gönderendir.
- 5- her kim dilerse

onun “iradesini”

yapmayı, (29/11)

o mutlaka bilecektir benim öğretim ilahtan mıdır, yoksa ben kendimden mi konuşuyorum.

6- her kim kendinden konuşuyorsa, o kendi izzetini arıyor demektir; fakat her kim kendisini gönderenin izzetini arıyorsa, o doğrudur, ve onda hiçbir eğrilik yoktur.

7- musa size kanunu vermedi mi? fakat sizin hiçbiriniz kanunu tutmuyorsunuz. siz niçin beni öldürmeye çalışıyorsunuz?

8- ben bir çalışma sergiledim ve siz hepimiz şaştınız ondan ötürü.

9- musa size sünneti verdi --o aslında musadan değil, fakat ata-peygamberlerden gelmiştir-- ve siz sebt gününde bir adamı sünnet ediyorsunuz.

10- eğer bir adam sebt gününde sünnet edilebiliyor ve musanın kanunu yine de bozulmuş olmuyorsa, ben bir bütün adamı sebt gününde iyi ettim diye, siz niçin bana öfkeleniyorsunuz?

11- o halde, dış görünüşe göre hükmetmeyi bırakın, fakat adil biçimde hükmedin.

12- siz beni ve hatta benim nereden olduğumu biliyorsunuz. fakat ben kendimden gelmedim, fakat beni gönderen, ki siz onu bilmiyorsunuz, gerçektir.

13- ben onu biliyorum çünkü ben ondanım (öz-haber, 4/171) ve beni o gönderdi.

14- ben sadece kısa bir süre daha sizinle birlikte olacağım, ve sonra ben beni gönderenin yanına gideceğim.

15- siz beni arayacaksınız fakat bulamayacaksınız, ve benim olduğum yere siz gelemezsiniz.

- 16- her kim susadıysa, haydi o bana gelsin ve içsin.
 17- her kim bana inanırsa, kutsal yazının söylediği gibi:

hayat suyunun

 “ırmakları”

(42/4)

onun içinde akacaktır.

- 18- öyleyse, sizin içinizde hiç günah işlememiş olan, haydi ona ilk taşı atsin.
 19- ey kadın, onlar neredeler? seni hiç kimse kınamadı mı?
 20- o halde, ben de seni kınamıyorum. git, fakat bundan sonra bir daha günah işleme.
 21- ben dünyanın ışığıyım. her kim beni takip ederse, asla karanlıkta yürümeyecektir, fakat o

 hayat “ışığına.”

sahip olacaktır. (43/41)

22- eğer ben kendim için tanıklık ediyorsam bile, benim tanıklığım yine de geçerlidir, çünkü ben kendim nereden geldiğimi ve nereye gittiğimi biliyorum. fakat siz benim nereden geldiğimi veya nereye gittiğimi bilmiyorsunuz.

- 23- siz dış görünüşe göre hükmediyorsunuz, fakat ben hiç kimseye hükmetmiyorum.
 24- fakat ben hükmettiğimde dahi, benim hükmüm doğrudur, çünkü ben yalnız değilim, fakat ben ve o beni gönderen rab.
 25- sizin kendi kanununuzda bile o yazılıdır ki, iki adamın tanıklığı geçerli olabilir.
 26- ben kendim için tanıklık ediyorum, ve beni gönderen rab de öyle.

27- siz ne beni ne de benim rabbimi bilmiyorsunuz. siz eğer beni bilseydiniz, benim rabbimi de bilecektiniz.

- 28- şimdi, ben gidiyorum ve siz beni arayacaksınız, fakat siz kendi günahlarınızda öleceksiniz;
 29- ve benim gittiğim yere siz gelemesiniz.

30- siz aşağıda olana aitsiniz, ben yukarıda olana aitim. siz bu dünyaya aitsiniz, fakat ben bu dünyaya ait değilim.

31- bu sebeble, ben size dedim: siz kendi günahlarınızın içinde öleceksiniz. çünkü eğer siz inanmazsanız o benim (peygamber isa), siz kendi günahlarınızın içinde öleceksiniz.

32- ben size daha en başta bildirdim (kim olduğumu.) (43/6)

33- benim sizin hakkınızda daha çok söyleyeceğim var kınama için. fakat beni gönderen gerçektir, ve ben

ondan “işittiğimi”

dünyaya bildiriyorum.

34- siz adamoğlunu yukarı kaldırdığımızda (41/37-38), siz o vakit idrak edeceksiniz ki o benim (peygamber isa) (43/6); ve ben hiçbir şeyi kendimden yapmıyorum, fakat ben sadece rabbin

bana “öğrettiğini”

size söylüyorum.

35- beni gönderen benimle birlikte. o beni yalnız bırakmış değildir, çünkü ben daima onu hoşnut eden şeyleri yapmaktayım.

36- eğer siz kalırsanız

benim “kelimemde,”

(29/11)

siz gerçekten benim havarilerim olacaksınız,

37- ve siz gerçeği bileceksiniz, ve gerçek sizi özgür kılacaktır.

38- doğrusu, doğrusu, ben size söylüyorum: günah işleyen her kişi günahın bir kölesidir.

39- bir köle bir evde ebediyen kalmaz, fakat bir hizmetkar daima kalır.

40- o halde, eğer bir hizmetkar sizi özgür kılar, siz gerçekten özgür kalmış olursunuz.

41- sizin ibrahim soyundan olduğunuzu biliyorum. fakat siz beni öldürmeye çalışıyorsunuz, çünkü benim kelimem sizde yerleşmiyor.

42- ben size rabbin huzurunda gördüğüm şeyi bildiriyorum, o halde haydi siz de yapın rabden işitmiş olduğunuzu.

43- siz eğer ibrahimin çocukları olsaydınız, siz şimdi ibrahimin çalışmalarını yapıyor olurdunuz.

44- fakat şimdi siz beni öldürmeye çalışıyorsunuz, size gerçeği (51/17) bildirmiş olan bir adamı, ki ben onu ilahtan işittim. ibrahim böyle yapmadı.

45- siz kendi rabbinizin çalışmalarını yapıyorsunuz!

46- eğer ilah sizin rabbiniz olsaydı, siz beni severdiniz, çünkü ben ilahtan geldim ve işte buradayım; ben kendimden gelmedim, fakat beni o gönderdi.

47- siz benim ne söylediğimi niçin anlamıyorsunuz? çünkü siz tahammül edemiyorsunuz

benim “kelimemi”

işitmeye. (29/11)

48- siz kendi rabbiniz iblise aitsiniz, ve siz gayretle kendi rabbinizin arzularını yerine getiriyorsunuz. o daha başlangıçta bir katildi ve asla gerçekte (51/17) durmaz, çünkü onda gerçeklik yoktur. o bir yalan söylediği zaman, o rol yaparak bildirir onu, çünkü o bir yalancıdır ve yalanların beyidir.

49- fakat ben gerçeği (51/17) konuşup-bildirdiğim halde, siz bana inanmıyorsunuz.

50- hanginiz beni günahla suçlayabilirsiniz? eğer ben gerçeği bildiriyorsam, siz neden bana inanmıyorsunuz?

51- her kim ilaha aitse, o mutlaka

işitir

ilahın “kelimelerini;”

(29/11)

bu yüzden siz dinlemiyorsunuz, çünkü siz ilaha ait değilsiniz.

BÖLÜM 45

- 1- ben cinlenmiş değilim; ben kendi rabbimi yüceltiyorum, fakat siz beni aşağılıyorsunuz.
 2- ben kendi izzetimi aramıyorum, onu arayan biri vardır, ve hükmeden de ancak odur.
 3- doğrusu, doğrusu, ben size söylüyorum: her kim

gözetirse

 benim “kelimemi,”

o asla ölümü görmeyecektir. (29/11)

- 4- eğer ben kendimi yüceltirsem, benim yücelişimin hiçbir değeri yoktur; fakat beni yücelten o benim rabbimdir, sizin hakkında dediğiniz: “o bizim ilahımızdır.”
 5- siz onu bilmiyorsunuz, fakat ben onu biliyorum. ve eğer ben onu bilmediğimi söylersem, ben de sizin gibi bir yalancı olurum. fakat ben onu mutlaka biliyorum, ve ben

gözetiyorum

 onun “kelimesini.”

(29/11)

- 6- sizin babanız ibrahim benim günümü (29/33) göreceği için sevindi; o gördü onu ve gerçekten mutlu oldu.
 7- doğrusu, doğrusu, ben size söylüyorum: ibrahim olmadan önce ben varım. (öz-haber, 3/59)
 8- ne o, ne de onun ana-babası günah işlemedi; böyle oldu ki, ilahın çalışmaları onun üzerinde görünür kılınsın.

- 9- biz yapmalıyız

beni gönderenin

 “çalışmalarını”

vakit hala gündüz iken.

gece vakti geliyor ki, onda hiç kimse çalışamaz.

- 10- ben dünyada olduğum sürece, ben bu dünyanın ışığıyım.

11- git, ve yıkan siloemdeki havuzda!

12- sen adamoğluna inanıyor musun?

13- sen şimdi gördün onu, ve şu anda seninle konuşmakta olan odur.

14- ben bu dünyaya hüküm için geldim, ta ki o görmeyenler görsünler, ve o görenler kör olsunlar.

15- eğer siz kör olsaydınız, sizin günahınız olmazdı; fakat şimdi siz diyorsunuz: “biz görüyoruz,” bunun için sizin günahınız durmaktadır.

16- doğrusu, doğrusu, ben size söylüyorum: her kim öğrencilerin odasına kapıdan girmez fakat başka bir yerden tırmanıp girerse, o bir hırsız ve hayduttur.

17- fakat her kim kapıdan girerse, o öğrencilerin öğretmenidir.

18- kapı-bekçisi derhal onu açar ona, ve öğrenciler işitirler onun sesini, ve o tüm öğrencilerini isimleriyle çağırır ve onları dışarıya çıkarır.

19- ve o onların hepsini dışarıya getirdiğinde, o onların önünde yürür, ve öğrenciler onu takip ederler, çünkü onlar onun sesini tanırlar.

20- fakat onlar asla bir yabancıyı takip etmezler; onlar derhal ondan kaçarlar, çünkü onlar yabancıların sesini tanımazlar.

21- doğrusu, doğrusu, ben size söylüyorum: ben öğrenciler için bir kapıyım.

22- bütün o gelenler -benden önce- hırsız ve hayduttular, ve öğrenciler onları dinlemediler.

23- ben o kapıyım. her kim benden girerse, kurtuluşu erecektir, ve o

beriyeye “gelecek,”

ve öteye “gidecek,”

ve bulacaktır

bir “bahçelik.”

24- bir hırsız sadece çalmak ve yaralamak ve helak etmek için gelir; ben geldim ki, onlar hayat sahibi olsunlar ve ona bolca sahip olsunlar.

25- ben iyi öğretmenim. iyi öğretmen öğrenciler için kendi hayatını yere serendir.

26- aslında öğretmen olmayan ve öğrencileri kendisinin olmayan kiralanmış bir adam ise bir kurt geldiğini görünce, hemen öğrencileri bırakıp kaçar, ve kurt onları yakalar ve dağıtır.

27- çünkü o sadece ücret için çalışmaktadır ve gerçekte öğrenciler için hiçbir kaygısı yoktur.

28- ben iyi öğretmenim, ve ben benim olanları biliyorum ve benim olanlar beni biliyorlar.

29- nasıl ki, rab beni biliyor ve ben rabbi biliyorsam; ve ben kendi hayatımı yere sereceğim öğrenciler için.

30- benim bu odaya dahil olmayan başka öğrencilerim de var. ben bunlara da yol göstermeliyim, ve onlar da benim sesimi işitecekler, ve böylelikle tek bir grup ve tek bir öğretmen var olacaktır. (öz-haber, 5/44-48)

31- rab bunun için beni sevmektedir, çünkü ben kendi hayatımı yere sererim onu tekrar yukarı almak için.

32- onu hiç kimse benden almaz, fakat ben onu kendi gönlümle yere sererim; çünkü

benim kuvvetim var

onu “yere sermek” için,

ve kuvvetim var

onu tekrar “yukarı almak” için.

bu emri ben kendi rabbimden aldım.

33- ben size bildirdim, fakat siz inanmıyorsunuz. benim kendi rabbimin ismiyle

yaptığım

“çalışmalar”

benim için “tanıklık” etmektedirler.

34- fakat siz inanmıyorsunuz, çünkü siz benim öğrencilerim arasında değilsiniz.

35- benim öğrencilerim işitirler benim sesimi; ben onları bilirim, ve onlar beni takip ederler.

36- ben onlara ebedi hayatı veririm (43/41), ve onlar böylece hiç helak olmayacaklar.

onları hiç kimse benim elimden alamaz.

37- benim rabbim, onları bana vermiş olan, herkesten daha büyüktür, ve hiç kimse onları rabbin elinden alamaz.

38- rab ve ben biriz. (24/10) & (44/24 & 42/36)

39- ben size kendi rabbimden birçok iyi çalışmalar gösterdim. öyleyse, bunların hangisi için siz şimdi beni taşlamaya kalkıyorsunuz?

40- sizin kanununuzda yazılı değil midir: “ben dedim: siz otoritelersiniz.” (mezmurlar 82/6)

41- eğer o kendilerine ilahın kelimesi gelmiş olanları dahi “otoriteler” olarak çağırıyorsa, ve kutsal yazılar asla reddedilemez,

42- siz diyebilir misiniz ki, rabbin atadığı ve dünyaya gönderdiği bu kişi küfre girmektedir, çünkü ben dedim diye: “ben o ilahın hizmetkarıyım.”

43- eğer ben kendi rabbimin çalışmalarını sergilemiyorsam, bana inanmayın;

44- fakat eğer ben onları sergiliyorsam, siz bana inanmasanız bile,

inanın

o “çalışmalara,”

ta ki siz idrak edebilesiniz ki,

rab “benledir,”

ve ben “rableyim.”

BÖLÜM 46

1- bu hastalık ölümle sonuçlanmayacaktır, fakat o ilahın yüceliği içindir, ta ki ilahın hizmetkarı da bununla yüceltilmiş olsun.

2- haydi biz gidelim tepelik-yurda!

3- bir günde on-iki saat yok mudur? bir kişi eğer gündüzleyin yürürse o sürçmez, çünkü o

görür

“ışığı”

bu dünyanın.

4- fakat bir kişi eğer geceleyin yürürse o sürçer, çünkü ışık artık onda değildir. (45/9-10)

5- arkadaşımız kavrayışlı-kişi şu anda uykudadır, fakat ben onu uyandıracam.

6- kavrayışlı-kişi öldü. ve ben orada bulunmadığım için sizin adınıza seviniyorum, ta ki siz böylece iman edesiniz. o halde, haydi biz ona gidelim.

7- senin kardeşin tekrar kalkacaktır!

8- ben

 “dirilişim,”

 ve “hayatım;”

her kim bana inanırsa, o ölse dahi, yaşayacaktır;

9- ve şu anda yaşayan ve bana inanan her kişi hiç ölmeyecektir. sen buna inanıyor musun?

10- siz onu nereye yatırdınız?

11- bu taşı kaldırın buradan!

12- ben sana demedim mi: eğer sen inanırsan, sen ilahın yüceliğini göreceksin.

13- ey rab, ben sana şükrederim beni işittiğin için.

14- ben bilirim ki, sen daima beni işitmektesin; fakat buradaki kalabalıktan ötürü ben bunu söyledim, ta ki onlar senin beni gönderdiğine inansınlar.

15- ey kavrayışlı-kişi, çık gel dışarıya!

16- onu çözün, ve bırakın yürüsün!

17- kadını rahat bırakın. haydi o saklasın bunu benim gömülme günüm için. (19/4)

18- fakirler daima sizin yanınızda olacaklar, fakat ben daima sizin yanınızda olmayacağım.

19- adamoğlunun yüceltileceği o saat gelmiştir.

20- doğrusu, doğrusu, ben size söylüyorum: bir buğday tanesi yere düşüp ölmedikçe, o sadece bir buğday tanesi olarak kalır; fakat eğer o ölürse, o çok meyva verir. (9/20)

21- her kim kendi hayatını severse, onu kaybedecektir, ve her kim kendi hayatından nefret ederse bu dünyada, onu ebedi hayat için korumuş olacaktır.

22- bana hizmet eden her kişi ‘beni’ takip etmelidir; ve ben neredeysem bana hizmet eden de orada olacaktır. rab bana hizmet eden her kişiyi onurlandıracaktır. (28/33-35)

23- ben şimdi kederliyim. fakat ben ne demeliyim: ey rab, beni bu saatten kurtar? fakat ben bu amaçla bu saate geldim.

24- o halde, ey rab, kendi ismini yücelt!

25- bu ses benim için gelmedi fakat sizin için.

26- şimdi bu dünya üzerine hüküm vaktidir; şimdi bu dünyanın yöneticisi buradan çıkarılacaktır.

27- ve ben yeryüzünden yukarı kaldırıldığım vakit, ben herkesi ‘bana’ çekmiş olacağım.

28- ışık sadece kısa bir süre daha sizin aranızda olacaktır. siz ışığa sahipken yürüyün, ta ki karanlık sizi sarıp-kuşatmasın. (45/9-10) karanlıkta yürüyen kişi nereye gittiğini bilemez. (4/15 & 22-23)

29- siz ışığa sahipken, ışığa iman edin, ta ki siz olabilesiniz

 “ışığın”

hizmetkarları. (41/43-44)

30- bana inanan her kişi sadece bana inanmış olmaz fakat o beni gönderene de.

31- ve beni gören her kişi beni göndereni de görmüş olur. (43/27)

32- ben dünyaya bir ışık olarak geldim, ta ki bana inanan her kişi asla karanlıkta kalmasın.

33- ve eğer bir kişi benim kelimelerimi işitir fakat onları uygulamazsa, ben onu kınamam, çünkü ben dünyayı kınamak için gelmedim fakat dünyayı kurtarmak için.

34- her kim beni reddeder ve benim kelimelerimi kabul etmezse, ona hükmedecek olan bir şey vardır:

benim konuşup-bildirdiğim

 o “kelime,”

(21/22-27)

o onu kınayacaktır son günde.

35- çünkü ben kendimden konuşmadım, fakat beni gönderen rab emretti bana

 ne “söyleyeceğimi,”

 ve ne “konuşacağımı;”

36- ve ben bilirim ki, onun emri ebedi hayattır. ve ben ne söylüyorsam, ancak rabbin bana bildirdiği gibi söylüyorum.

BÖLÜM 47

- 1- benim bu yaptığımı siz şimdi anlamıyorsunuz, fakat siz sonra anlayacaksınız.
- 2- ben sizi yıkamadığım sürece, sizin benimle birlikte mirasınız olamaz.
- 3- her kim yıkanırsa, onun sadece kendi ayaklarını yıkaması yeterlidir, çünkü o bütünüyle temizdir. ve siz temizsiniz, fakat hepiniz değil.
- 4- sizin hepiniz temiz değilsiniz! (4/22-23)
- 5- siz benim sizin için ne yaptığımı gördünüz mü?
- 6- siz beni “öğretmen” ve “efendi” olarak çağırıyorsunuz, ve doğrudur, çünkü ben öyleyim.
- 7- o halde, efendi ve öğretmen olan ben sizin ayaklarınızı yıkadıysam, siz de birbirinizin ayaklarını yıkamalısınız.
- 8- ben size izlemeniz gereken bir örnek verdim, ta ki benim size yaptığım gibi, siz de yapmalısınız.
- 9- doğrusu, doğrusu, ben size söylüyorum: hiçbir köle onun efendisinden daha büyük değildir, ve hiçbir elçi o kendisini gönderenden.
- 10- eğer siz bunu anlıyorsanız, kutsanmış olabilirsiniz, eğer siz bunu yaparsanız.
- 11- ben sizin hepiniz için konuşmuyorum, ben kendi seçmiş olduklarımı biliyorum. (43/24-25) fakat ta ki şu kutsal yazı yerine gelsin: “benim yemeğimi (43/13) yiyen kişi bana karşı kendi topuğunu kaldırdı.” (33/29-30)
- 12- şimdi ben size bildiriyorum o daha olmadan önce, ta ki o olduğu zaman siz inanasınız ki o benim (peygamber isa.) (43/6-7)
- 13- doğrusu, doğrusu, ben size söylüyorum: benim gönderdiğim kişiyi kabul eden beni kabul etmiş olur, ve beni kabul eden beni göndereni kabul etmiş olur.
- 14- doğrusu, doğrusu, ben size söylüyorum: aranızdan biri bana ihanet edecektir.
- 15- onu sahana batırdıktan sonra bu lokmayı verdiğim kişidir o.
- 16- sen ne yapacaksan, onu çabucak yap!
- 17- şimdi adamoğlu yüceltilmiştir, ve ilah onda yüceltilmiştir.
- 18- ve ilah da

onu yüceltecektir

“kendisinde,”

ve o onu hemen yüceltecektir.

19- ey benim çocuklarım, ben sadece kısa bir süre daha sizinle birlikte olacağım. siz beni arayacaksınız, fakat ben yahudilere dediğim gibi, “benim gittiğim yere siz gelemesiniz.” ben şimdi size de bunu söylüyorum.

20- ve ben size yeni bir emir veriyorum: “birbirinizi seveceksiniz!” benim sizi sevmiş olduğum gibi, siz de birbirinizi sevmelisiniz.

21- ancak bu şekilde herkes sizin benim havarilerim olduğunuzu bileceklerdir, eğer siz birbirinize karşı sevgi beslerseniz.

22- benim gitmekte olduğum yere, siz şu anda ardımca gelemesiniz, fakat siz daha sonra geleceksiniz.

23- sen kendi hayatımı benim için yere mi sereceksin? doğrusu, doğrusu, ben sana söylüyorum: horoz ötmeden önce, sen beni üç kez reddedip-tanımayacaksın.

BÖLÜM 48

1- sizin yürekleriniz kederli olmasın. ilaha inanın, ve bana da inanın.

2- benim rabbimin evinde birçok konak yerleri var. eğer olmasaydı, ben size hiç der miydim: ben sizin için bir yer hazırlayacağım.

3- ve eğer ben gider ve sizin için bir yer hazırlarsam, ben tekrar geri geleceğim (16/37) ve sizi alacağım

“kendime;”

ta ki ben neredeysem, siz de olasınız.

4- ben nereye gitmekteyim, siz yolu biliyorsunuz.

5- ben o

“yolum,”

ve “gerçeğim,”

ve “hayatım.”

(42/35)

yalnızca benim vasıtallığım dışında (23/15), hiç kimse rabbe gelemes. (43/41) (45/9-10 & 46/28) (4/15 & 21-23)

6- eğer siz beni bilerseniz, siz benim rabbimi de bilmiş olacaksınız.
ve şu andan itibaren

siz mutlaka

ve siz mutlaka

onu “bildiniz,”

onu “gördünüz.”

(41/34)

7- ben nice zamandır sizinle birlikteyim ve sen hala beni bilmiyorsun, ey düşünen-kşi?
8- her kim beni gördüyse, o aynı zamanda rabbi de görmüştür. (43/27) öyleyse, sen nasıl diyebiliyorsun: bize rabbi göster!
9- sen inanmıyor musun ki,

ben “rableyim,”

ve rab “benledir.”

ben size konuşup-bildirdiğim

bu “kelimeleri”

kendimden konuşup-bildirmiyorum;

fakat bende yerleşen rab (rabden verilen bir ruh: 41/11-12 & 24/10) (öz-haber, 4/171 & 66/12) böylelikle

kendi “çalışmalarını”

yapmaktadır.

10- öyleyse, bana inanın ki,

ben “rableyim,”

ve rab “benledir,”

ve de bu çalışmaların kendilerinden ötürü inanın.

11- doğrusu, doğrusu, ben size söylüyorum: her kim bana inanırsa, benim bu yaptığım çalışmalarını o da yapacaktır, ve hatta bundan daha büyüklerini de yapacaktır, çünkü ben rabbe gidiyorum.

12- ve siz benim isimle her ne isterseniz (tekvin, 32/9...) 'ben' yapacağım (çıkış, 3/14); ve rab hizmetkarda yüceltilmiş olacaktır.

13- eğer siz 'benden' benim isimle herhangi bir şey isterseniz, 'ben' onu yapacağım. (49/16)

14- eğer siz beni seviyorsanız, siz benim emirlerimi tutmalısınız.

15- ve ben rabden isteyeceğim, ve o da size daima sizin yanınızda kalacak bir destekleyici verecektir:

16-

gerçeğin "ruhu,"

ki dünya onu kabul edemez,
çünkü

o ne "görür,"

ne de "bilir" onu.

fakat siz onu biliyorsunuz, çünkü

o sizinle

ve o sizde

"kalmaktadır,"

"olacaktır."

(43/41-42) & (21/22-27)

17- ben sizi yetimler olarak bırakmayacağım; ben size tekrar geleceğim.

18- kısa bir süre sonra dünya bir daha beni asla görmeyecektir, fakat siz beni göreceksiniz (16/37), çünkü ben yaşıyorum ve siz de yaşayacaksınız. (39/19-20)

19- o günde (29/33) siz idrak edeceksiniz ki, ben

"benim rabbimleyim,"

ve siz "benimlesiniz,"

ve ben "sizinleyim."

20- her kim benim emirlerimi alır ve onları uygularsa, işte beni seven odur.

ve her kim beni severse, o benim rabbim tarafından sevilecektir, ve ben de onu seveceğim ve kendimi ona açacağım.

21- her kim beni seviyorsa,

o gözetecektir

benim “kelimemi,”

(4/24-25)

ve benim rabbim onu sevecektir, ve biz ona geleceğiz ve onunla yerleşeceğiz.

22- her kim beni sevmiyorsa,

o gözetmeyecektir

benim “kelimemi;”

(4/26-27)

ve sizin işittiğiniz bu kelime gerçekte bana ait değildir, fakat beni gönderen o rabbindir.

23- henüz ben sizinle birlikteyken, ben bunu size bildirdim.

24- rabbim benim isimle göndereceği o destekleyici, kutsal ruh, o size herşeyi öğretecektir, ve benim size anlattığım herşeyi size hatırlatacaktır.

25- ben size esenlik bırakıyorum; kendi esenliğimi ben size veriyorum.

fakat ben onu size dünyanın verdiği gibi vermiyorum. o halde, siz kendi yüreklerinizin kederlenmesine veya korkmasına asla izin vermeyin.

26- siz benim şöyle dediğimi işittiniz: “ben şimdi gidiyorum, ve ben size tekrar geri geleceğim.” eğer siz beni seviyorsanız, ben rabbe gidiyor olduğum için sevinmelisiniz; çünkü rab benden daha büyüktür.

27- ve şimdi ben size bunu bildirdim o daha olmadan önce, ta ki o olduğu zaman siz inanasınız.

28- ben artık sizinle uzun uzun konuşmayacağım, çünkü dünyanın yöneticisi gelmektedir; onun benim üzerimde hiçbir kudreti yoktur.

29- fakat dünya şunu bilmelidir ki, ben rabbi seviyorum ve ben aynen rabbim bana emrettiği gibi yapmaktayım. kalkın, haydi biz gidelim!

BÖLÜM 49

- 1- ben gerçek asmayım, ve benim rabbim bağcıdır.
 2- o bende meyva vermeyen her çubuğu kesip-atar, ve veren her çubuğu o budayıp-temizler, ta ki o daha çok meyva verebilsin. (29/11)
 3- benim size konuşup-bildirdiğim kelimededen ötürü, siz şimdi temizsiniz. (29/7-11)
 4- öyleyse, bende kalın, benim siz de kaldığım gibi. nasıl ki, bir çubuk asmada kalmadıkça kendinden meyva veremezse, siz de bende kalmadıkça veremezsiniz.
 5- ben asmayım, siz çubuklarsınız. her kim bende kalırsa, ve ben onda, o çok meyva verecektir; fakat siz 'bensiz' hiçbir şey yapamazsınız.
- 6- her kim bende kalmazsa, o bir çubuk gibi dışarı atılacak ve kuruyacaktır; insanlar onları toplayacak ve ateşe atacaktlardır, ve onlar yanacaklardır.

7- eğer siz bende kalırsanız

ve

 benim "kelimelerim"

sizde kalırsa, (29/7-11)

ne dilerseniz isteyin, ve o sizin için yapılacaktır.

- 8- sizin çok meyva vermeniz ve benim havarilerim olmanızla, işte benim rabbim bununla yüceltilecektir.
 9- rabbim beni sevdiği gibi, ben de sizi seveceğim. öyleyse, siz benim sevgimde kalın.
 10- eğer siz benim emirlerimi gözetirseniz, siz benim sevgimde kalacaksınız, aynen benim kendi rabbimin emirlerini gözettiğim ve onun sevgisinde kaldığım gibi.

11- ben size bunu bildirdim, ta ki

 benim "sevincim"

sizde olsun,

 ve sizin "sevinciniz"

tamam olsun.

- 12- işte, benim emrim budur: "birbirinizi sevin, benim sizi sevdiğim gibi."
 13- hiç kimsede şundan daha büyük bir sevgi yoktur: bir kişinin kendi arkadaşları için kendi hayatını yere sermesi.

14- siz benim arkadaşlarımsınız, eğer siz

yaparsanız

 “benim size emrettiğimi.”

(28/33-35)

15- ben size asla köleler demem, çünkü bir köle onun efendisinin ne yaptığını asla bilmez.

ben size arkadaşlar derim, çünkü ben size benim rabbimden işittiğim herşeyi bildirdim.

16- beni seçen siz değildiniz, fakat ben

sizi “seçtim,”

ve sizi “tayin ettim,”

ta ki siz gidip kalıcı meyva veresiniz (29/11), ve ta ki siz benim isimle rabden her ne isterseniz, o size versin.

17- ben size bunu emrediyorum: “birbirinizi sevin!”

18- eğer dünya sizden nefret ederse, bilin ki o önce benden nefret etti.

19- eğer siz dünyaya ait olsaydınız, dünya kendisinin olanı severdi; fakat siz dünyaya ait olmadığınız için, ve ben sizi dünyanın haricinde seçtiğim için, dünya sizden nefret etmektedir.

20- benim size konuşup-bildirdiğim şu kelimeyi hatırlayın: “hiçbir köle kendi efendisinden daha üstün değildir.” o halde, eğer onlar bana eza ettilerse, size de eza edeceklerdir. eğer onlar benim kelimemi gözettilerse, sizinkini de gözeteceklerdir.

21- ve onlar bütün bu şeyleri size benim isimden ötürü yapacaklardır (4/22-23), çünkü onlar beni göndereni bilmiyorlar.

22- eğer ben gelmemiş ve onlara konuşup-bildirmemiş olsaydım, onların günahı olmazdı; fakat şimdi onların kendi günahları için hiçbir özürleri olmayacaktır.

23- her kim benden nefret ederse, o benim rabbimden de nefret eder.

24- eğer ben onların arasında daha önce hiç kimsenin yapamadığı bu çalışmalarını yapmamış olsaydım, onların günahı olmazdı; fakat şimdi onlar gördüler ve hem benden ve hem de benim rabbimden nefret ettiler.

25- fakat ta ki onların kanununda yazılı olan şu kelime böylece yerine gelip gerçekleşmiş olsun: “onlar benden haksız yere nefret ettiler.”

26- benim size rabden göndereceğim, o destekleyici geldiği zaman,

gerçeğin “ruhu”

rabden çıkıp-gelen,

o benim için “tanıklık” edecektir.

27- ve siz de tanıklık edeceksiniz, çünkü siz en baştan beri benimle birliktesiniz.

BÖLÜM 50

1- ben size bunu bildirdim, ta ki siz tökezleyip-düşmeyesiniz.

2- onlar sizi sinagoglardan kovacaklardır; gerçekten, öyle bir saat gelmektedir ki, onda sizi öldüren her kişi kendisinin böylece ilaha tapıp-hizmet ettiğini düşünecektir.

3- onlar bunu yapacaklardır, çünkü onlar ne o rabbi, ne de beni bilmediler.

4- ben size bunu bildirdim, ta ki onların saati geldiğinde benim size bunları bildirmiş olduğumu hatırlayasınız.

5- ben size bunu en başta bildirmedim, çünkü ben sizinleymdim.

6- fakat ben şimdi beni gönderene gidiyorum, ve sizden hiçbiriniz bana sormuyorsunuz: “sen nereye gidiyorsun?”

7- fakat ben size bunu bildirdim diye, sizin yüreklerinize hüznün çöktü.

8- fakat ben size gerçeği bildiriyorum: benim gitmem sizin için daha iyidir. çünkü eğer ben gitmezsem, o destekleyici size gelmez. fakat eğer ben gidersem, ben size onu göndereceğim.

9- ve o geldiği zaman, o dünyayı yargılayacaktır günah, erdemlilik, ve kınama konusunda.

10- günah; çünkü onlar bana inanmıyorlar.

11- erdemlilik; çünkü ben rabbe gidiyorum ve siz bir daha beni asla görmeyeceksiniz.

12- kınama; çünkü bu dünyanın yöneticisi kınanmıştır.

13- benim size bildirecek daha çok şeylerim var, fakat siz şimdi bunları kaldıramazsınız.

14- fakat o geldiği zaman,

gerçeğin “ruhu,”

o sizi bütün “gerçeğe” iletacaktır.

o kendinden konuşmayacaktır, fakat o ne işitirse onu konuşup-bildirecektir, ve gelmekte olan şeyleri size beyan edecektir.

15- o beni yüceltecektir, çünkü o benim olandan alacak ve onu size beyan edecektir. (öz-haber, 3/45 & 5/46)

16- rabbin sahip olduğu herşey (49/15) benimdir; bunun için ben size dedim: “o benim olandan alacak ve onu size beyan edecektir.”

17- kısa bir süre daha ve siz beni bir daha asla görmeyeceksiniz, ve sonra kısa bir süre daha (29/33 & 11/14) ve siz beni tekrar göreceksiniz. (16/37)

18- siz kendi aranızda benim şu dediğimi mi tartışıyorsunuz: “kısa bir süre daha ve siz beni bir daha hiç görmeyeceksiniz, ve kısa bir süre daha ve siz beni tekrar göreceksiniz.”

19- doğrusu, doğrusu, ben size söylüyorum: siz

“ağlayacaksınız,”

ve “dövüneceksiniz,”

dünya eğlenmekte iken;

siz “hüzünleneceksiniz,” fakat sizin hüznünüz sevince dönüşecektir.

20- bir kadın doğum yapacağı vakit telaş içindedir, çünkü onun saati gelmiştir; fakat o bir çocuk doğurduğu zaman, o artık o sancıları asla hatırlamaz dünyaya bir çocuk gelmesinden ötürü duyduğu sevinç nedeniyle.

21- siz de şimdi telaş içindesiniz. fakat ben sizi tekrar göreceğim (16/37) ve sizin yürekleriniz sevinecektir; ve hiç kimse sizin bu sevincinizi sizden çekip-alamayacaktır.

22- o günde (29/33) siz bana hiçbir konu hakkında sormayacaksınız. doğrusu, doğrusu, ben size söylüyorum: siz benim isimle rabden her ne isterseniz, o size verecektir.

23- şimdiye kadar siz benim isimle hiçbir şey istemediniz; öyleyse, haydi isteyin ve siz alacaksınız, ta ki sizin sevinciniz tamam olsun. (49/11)

24- ben bunu size mesellerle bildirdim. o saat gelmektedir ki, ben onda artık size mesellerle konuşmayacağım, fakat ben size rab hakkında açıkça bildireceğim.

25- o günde siz benim isimle isteyeceksiniz, ve ben size demiyorum ki ben de sizin için rabden isteyeceğim.

26- çünkü rab kendisi sizi sevmektedir, çünkü siz beni sevdiniz ve gerçekten inandınız ki, ben ilahtan geldim.

27- ben rabden geldim, ve dünyanın ortasında yerleştim. şimdi ben dünyadan ayrılıyorum, ve rabbe geri gidiyorum.

28- işte, o saat gelmektedir, ve şimdi buradadır, sizin her biriniz kendi evinize kaçacaksınız, ve siz beni bırakacaksınız

 “yalnız.”

(38/8)

fakat ben “yalnız” değilim, çünkü rab benimledir.

29- ben size bunu bildirdim, ta ki siz bende esenlik sahibi olasınız. dünyada sizin kederiniz olacaktır, fakat cesur olun, ben dünyayı yendim!

BÖLÜM 51

- 1- ey rab, saat geldi. sen kendi hizmetkarına yüceltilme ver, ta ki kendi hizmetkarın da seni yüceltsin.
- 2- nasıl ki sen ona tüm insanlar üzerinde yetki verdin, ta ki o ebedi hayatı (43/13) versin senin ona verdiğin her kişiye.
- 3- işte, ebedi hayat budur: onlar mutlaka seni bilmelidirler, tek gerçek ilah, ve senin gönderdiğini, mesih isa.
- 4- ben seni yeryüzünde yücelttim

yapayım diye bana verdiğin

 o “çalışmayı”

tamamlayarak. (42/24)

5- o halde, şimdi beni yücelt, ey rab, senin yanında, daha dünya başlamadan önce senin yanında sahip olduğum o yüceltilme ile.

6- ben senin ismini açtım o senin dünyanın haricinde bana verdiğin tüm kişilere. onlar sana ait idiler ve sen onları bana verdin, ve onlar

gözettiler

 senin “kelimeni.”

(29/11)

- 7- şimdi onlar biliyorlar ki, senin bana verdiğin herşey sadece sendendir,
 8- çünkü senin bana verdiğin o kelimeleri ben onlara verdim, ve onlar kabul ettiler onları ve gerçekten anladılar ki ben senden geldim, ve onlar kesinlikle inandılar ki beni sen gönderdin.
 9- ben onlar için dua ediyorum. ben dünya için dua etmiyorum fakat sadece senin bana verdiğin kişiler için, çünkü onlar senindir;

10- ve bendeki “herşey” ve sendeki “herşey”
 senindir, (49/15) benimdir;

ve ben onlarda yüceltildim.

- 11- ve şimdi ben artık dünyada olmayacağım (50/11), fakat onlar dünyadadırlar, ben ise sana gelmekteyim. ey kutsal rab, sen onları bana verdiğin o kendi isminde tut, ta ki onlar bir olsunlar bizim gibi.
 12- ben onlarla beraberken, ben onları korudum senin bana verdiğin o kendi isminle, ve ben onları muhafaza ettim, ve onlardan hiçbirini kaybolmadı sadece helakın hizmetkarı dışında, ta ki böylece o kutsal yazı yerine gelip gerçekleşmiş olsun. (40/11-12)
 13- fakat şimdi ben sana geliyorum; ben bunu dünyada iken söylüyorum ki, onlar benim sevincimi paylaşınlar tamamen.
 14- ben onlara senin kelimeni verdim, ve dünya onlardan nefret etti, çünkü ben dünyaya ait olmadığım gibi, onlar da dünyaya ait değildirlere.
 15- ben senden onları dünyadan çekip-almanı istemem, fakat sadece senin onları kötü olandan korumanı.
 16- ben dünyaya ait olmadığım gibi, onlar da dünyaya ait değildirlere.
 17- öyleyse, sen onları gerçekte vakfedip-ata.

 senin “kelimen”

gerçektir. (29/7-11)

- 18- sen beni dünyaya göndermiş olduğun gibi, ben de onları dünyaya gönderdim.
 19- ve ben kendimi vakfedip-atadım onlar için, ta ki onlar da gerçekte vakfedilip-atanmış olsunlar.
 20- ben sadece onlar için dua etmiyorum, fakat onların kelimesinden (29/11 & 25/9-10) dolayı bana inanacak olan tüm kişiler için.

21- ta ki böylece onların hepsi bir olsunlar, nasıl ki, ey rab,

sen “benlesin,”

ve ben “senleyim,”

ve onlar da olsunlar

“bizimle,”

ta ki dünya senin beni göndermiş olduğuna inansın.

22- ve ben onlara senin bana vermiş olduğun o yüceltmeyi verdim, ta ki onlar bir olsunlar bizim bir olduğumuz gibi,

23- ben “onlarla,”

ve sen “benle,”

ta ki onlar mükemmele erişsinler

“bir” olarak,

ta ki dünya senin beni göndermiş olduğunu bilsin,

ve senin onları sevdiğini aynen beni sevdiğin gibi.

24- ey rab, onlar senin hediyendir bana. ben dilerim ki, ben neredeysem onlar da benimle beraber olsunlar, ve onlar senin bana vermiş olduğun benim yüceltilmemi görsünler, çünkü sen beni daha dünya kurulmadan önce sevdin.

25- ey erdem sahibi rab, dünya seni bilmez, fakat ben seni bilirim, ve bunlar da bilirler ki beni sen gönderdin.

26- ben onlara senin ismini bildirdim ve ben ileride de

“onu” bildireceğim,

ta ki senin beni sevdiğin o sevgi onlarla olsun, ve ben onlarla.

BÖLÜM 52

- 1- siz kimi arıyorsunuz?
 2- o benim (nasıralı isa.)
- 3- siz kimi arıyorsunuz?
 4- ben size dedim: o benim (nasıralı isa.)
 5- öyleyse, eğer siz beni arıyor idiyse, bu adamları bırakın gitsinler!
- 6- sen kendi kılıcını koy tekrar onun kınına;
 7- çünkü ben rabbin bana verdiği bu kaseden içmeyecek miyim?
- 8- ben dünyaya açıkça konuştum. ben daima tüm yahudilerin toplandığı bir sinagogda veya mabet bölgesinde öğrettim, ve ben gizlide hiçbir şey söylemedim.
 9- öyleyse, sen niçin bana soruyorsun? benim onlara ne söylediğimi işitmiş olanlara sor. onlar benim ne söylediğimi biliyorlar.
- 10- eğer ben yanlış konuştuydum, o yanışa tanıklık et; fakat eğer ben doğru konuştuydum, sen niçin bana vuruyorsun?
- 11- sen bunu kendinden mi söylüyorsun, yoksa başkaları mı benim hakkımda sana bildirdi?
 12- benim krallığım bu dünyaya ait değildir. eğer benim krallığım bu dünyaya ait olsaydı, şimdi benim adamlarım savaşıyor olurlardı beni o yahudilere teslim edilmekten kurtarmak için. fakat işte, benim krallığım burada değildir.
- 13- sen böyle söylüyorsun ki, ben bir kralım; evet,

ben “bunun” için
doğdum,

ve ben “bunun” için
dünyaya geldim;

o “gerçeğe”

tanıklık etmek için. (51/17)

o “gerçeğe” ait olan her kişi benim sesimi dinleyecektir.

- 14- eğer bu sana yukarıdan verilmiş olmasaydı, senin şimdi benim üzerimde hiçbir kuvvetin olmazdı. bu nedenle beni senin eline vermiş olanın günahı daha büyüktür.

15- ey kadın, işte, senin oğlun!
16- ve işte, senin annen!

17- ben susadım.
18- o tamam oldu!
